

٢ - باب التوبة

قال العلماء: التَّوْبَةُ وَاجِبَةٌ مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ، فَإِنْ كَانَتِ الْمَعْصِيَةُ بَيْنَ الْعَبْدِ وَبَيْنَ اللَّهِ تَعَالَى لَا تَتَعَلَّقُ بِحَقِّ آدَمِيٍّ، فَلَهَا ثَلَاثَةٌ شُرُوطٍ

:

أَحَدُهَا: أَنْ يُقْلِعَ عَنِ الْمَعْصِيَةِ.

وَالثَّانِي: أَنْ يَنْدَمَ عَلَيَّ فِعْلُهَا.

وَالثَّلَاثُ: أَنْ يَغْزِمَ أَنْ لَا يَعُودَ إِلَيْهَا أَبَدًا. فَإِنْ فُقِدَ أَحَدُ الثَّلَاثَةِ لَمْ تَصِحَّ تَوْبَتُهُ

وَإِنْ كَانَتِ الْمَعْصِيَةُ تَتَعَلَّقُ بِآدَمِيٍّ فَشُرُوطُهَا أَرْبَعَةٌ: هَذِهِ الثَّلَاثَةُ وَأَنْ يَبْرَأَ مِنْ حَقِّ صَاحِبِهَا، فَإِنْ كَانَتْ مَالًا أَوْ كَانَتْ

نَحْوَهُ رَدَّهُ إِلَيْهِ، وَإِنْ كَانَتْ حَدًّا قَذْفٍ وَنَحْوَهُ مَكَّنَهُ مِنْهُ أَوْ طَلَبَ عَفْوَهُ، وَإِنْ كَانَتْ غَيْبَةً اسْتَحَلَّ مِنْهَا. وَيَجِبُ أَنْ يَتُوبَ مِنْ

جَمِيعِ الذُّنُوبِ، فَإِنْ تَابَ مِنْ بَعْضِهَا صَحَّتْ تَوْبَتُهُ عِنْدَ أَهْلِ الْحَقِّ مِنْ ذَلِكَ الذَّنْبِ، وَبَقِيَ عَلَيْهِ الْبَاقِي. وَقَدْ تَظَاهَرَتْ دَلَائِلُ

الْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ وَاجْتِمَاعِ الْأُمَّةِ عَلَيَّ جُوبِ التَّوْبَةِ

பாடம் : 2 தெளபா - பாவமீட்சி தேடல்

இறைமார்க்க அறிஞர்கள் கூறுவர்: அனைத்துப் பாவங்களில் இருந்தும் பாவமீட்சி தேடுவது கடமையாகும். மனித உரிமையுடன் தொடர்பில்லாமல் - மனிதனுக்கும் இறைவனுக்கும் மத்தியிலான பாவமாக இருந்தால் அதிலிருந்து மீட்குபெறுவதற்கு முன்று நபந்தனைகள் உள்ளன.

✽ அந்தப் பாவத்திலிருந்து முற்றாக விடுபடுதல்

✽ அதனைச் செய்தது குறித்து வருந்துதல்

✽ இனி எப்போதும் அந்தப் பாவத்தைத் திரும்பச் செய்வதில்லை என்று உறுதி கொள்ளல்

இந்த முன்று நபந்தனைகளில் ஒன்று விடுபட்டால் அவனது பாவமீட்சி நிறைவேறாது. மனித உரிமையுடன் தொடர்பான பாவமாக இருந்தால் அதிலிருந்து மன்னிப்புக் தேடுவதற்கு நான்கு நபந்தனைகள் உள்ளன. நான்காவதாக அந்த மனிதனின் உரிமையினைப் பாதிக்கும் தீங்கிலிருந்து விடுபடல் வேண்டும். அது பணமாகவோ பொருளாகவோ இருந்தால் அதனை அவனிடம் திருப்பிக் கொடுத்திட வேண்டும். அவதூறு சுமத்தியதற்கான தண்டனைபோன்றதாக இருந்தால் அந்தத் தண்டனையை ஏற்றிடும் வகையில் அவனிடம் தன்னை ஒப்படைத்திட வேண்டும். அல்லது அதனை மன்னித்து விடுமாறு அவனிடம் கோரிட வேண்டும். புறம் பேசிய பாவமாக இருந்தால் அதனைப் பொறுத்துக் கொள்ளுமாறு அவனிடம் கேட்க வேண்டும்.

அனைத்துப் பாவங்களைவிட்டும் மீட்சிபெறுவது கடமை. ஒரு மனிதன் சில பாவங்களிலிருந்து மட்டும் பாவமீட்சி தேடினால் - சத்தியவான்களிடத்தில் - அந்தப் பாவத்திலிருந்து மட்டும் தான் மீட்சி தேடியதாக ஆகும். மற்ற பாவங்கள் அப்படியே அவன் மீது படிந்திருக்கும்.

பாவமீட்சி தேடுவது கடமை என்பதற்கு குர்ஆன் மற்றும் நபிமொழிகளின் ஆதாரங்கள் ஏராளம் உள்ளன. சூழ்தாயத்தின் கருத்தொற்றுமையும் அதற்குண்டு. அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

இறைநம்பிக்கையாளர்களே! நீங்கள் அனைவரும் ஒன்றுசேர்ந்து பாவமன்னிப்புக் கோரி அல்லாஹ்வின் பக்கம் மீளுங்கள். நீங்கள் வெற்றி அடையக்கூடும்” (24 : 31)

வேறொரிடத்தில், உங்கள் இரட்சகனிடம் பாவமன்னிப்புக் கோரி பிறகு அவன் பக்கம் மீளுங்கள்” (11 : 3)

இன்னொரிடத்தில், இறைநம்பிக்கைகொண்டோரே! அல்லாஹ்விடம் பாவமன்னிப்புக் கோருங்கள். தூய்மையான பாவமன்னிப்பாக” (66 : 8)

التفسير- الشرح

தெளபா எனும் அரபிச் சொல்லுக்கு அகராதியில் திரும்புதல் என்று பொருள். இறைமார்க்கத்தின் வழக்கில் - அல்லாஹ்வின் கட்டளைக்கு மாறுசெய்வதை விட்டும் திரும்பி, அவனுக்குக் கீழ்ப்படிவதாகும்.

பாவமீட்சி தேடுவதில் மிகமுக்கியமானதும் கண்டிப்பானதும் யாதெனில், இறைநீராகரிப்பை விட்டும் இணைவைப்பை விட்டும் பாவமீட்சி தேடி இறைநம்பிக்கை கொள்வதாகும். ஏனெனில், இவைதான் மிகவும் கொடிய பாவச்செயல்களாகும்.

இறைமறை கூறுகிறது: (நபியே!) இறைநீராகரிப்பாளர்களிடம் கூறும்: (இப்போதேனும் அசத்தியத்தை விட்டும்) அவர்கள் விலகிக் கொள்வார்களாயின் அவர்கள் செய்த முந்தைய பாவங்கள் அனைத்தும் மன்னிக்கப்படும். (8 : 38)

இரண்டாவதாக, பெரும் பாவங்களிலிருந்து மன்னிப்புத் தேடி மீளுவது. முன்றாவதாக, சிறிய பாவங்களில் இருந்து மன்னிப்புத்தேடி மீளுவது. ஆக, ஒருமனிதன் அனைத்துப் பவங்களையும் விட்டொழித்து அல்லாஹ்வின் பக்கம் திரும்பி மன்னிப்புத் தேடுவது கடமையாகும்.

பாவமீட்சி தேடுவதற்கு - இமாம் நவவி (ரஹ்) அவர்கள் குறிப்பிட்டது போன்று - முன்று நபந்தனைகள் உள்ளன. மேலும் ஆராய்ந்தால் அவற்றுடன் இன்னும் இரு நபந்தனைகள் வந்து சேருவதைக் காணலாம்.

முதலாவது நபந்தனை: இக்லால் எனும் எண்ணத் தூய்மை. தன்னுடைய பாவங்களை அல்லாஹ் மன்னிக்க வேண்டும்., அவனது உவப்பை நாம் பெறவேண்டும் எனும் தூய எண்ணத்தின் அடிப்படையில் பாவமீட்சியை மேற்கொள்ள வேண்டுமே தவிர தன்னைத் தூய மனிதன்போல் உஊர் - உலகுக்குக் காட்டிக் கொண்டு அதன் முலம் மக்களிடம் செல்வாக்கும் மதிப்பும் பெறலாமெனும் உலகாயத நோக்கம் இருக்கக் கூடாது.

இரண்டாவது நபந்தனை: செய்த பாவம் குறித்து மனம் வருந்துதல். இதுதான் அவன் பாவமீட்சி தேடுவது உண்மை என்பதற்கான அடையாளமாகும். தான் செய்தது தவறான செயலல்ல என்று அவன் அகந்தையுடன் இருந்திருந்தால் இவ்வாறு மனம் நொந்து கைகேசுதப்படமாட்டான் என்பது வெளிப்படை.

முன்றாவது நபந்தனை: பாவத்திலிருந்து முற்றாக விலகுதல். இதுதான் மிகவும் முக்கியமானது! அல்லாஹ் விதித்த கடமைகளை நிறைவேற்றாமல் இருப்பதும் ஒருபாவமே! எனவே அதிலிருந்து மீட்சி பெறவேண்டுமானால் உடனே அவற்றை நிறைவேற்றத் தொடங்கி வேண்டும்.

எடுத்துக்காட்டாக, ஜகாத் கொடுக்காமல் தட்டிக்கழித்துக் கொண்டிருக்கும் ஒருவன் அந்தப் பாவத்திலிருந்து மீட்சி பெறவேண்டுமானால் உடனே கடந்த காலத்திற்கும் சேர்த்துக் கணக்குப் பார்த்து ஜகாத் கொடுத்திட வேண்டும்.

இவ்வாறுதான் தொழுகையை நிறைவேற்றாமல் இருப்பது, பெற்றோரை நிந்திப்பது, ரத்த பந்தத்தை முறிப்பது, வட்டிவாங்கித்தீன்பது, மது அருந்துவது, ஏமாற்றிப் பணம் பறிப்பது, புறம்பேசித் திரிவது போன்ற பாவச் செயல்களும். இவற்றிலிருந்து பாவமீட்சி பெற வேண்டுமானால் உடனே அவற்றை விட்டும் விலகிட வேண்டும்.

மாறாக அந்தப் பாவங்களைத் தொடர்ந்து செய்துகொண்டு நான் பாவமீட்சி தேடுகிறேன் என்றால் அது ஏற்றுக் கொள்ளப்படமாட்டாது. மட்டுமல்ல அப்படிச் செய்வது அல்லாஹ்வைப் பரிசாசம் செய்த குற்றமாகவும் ஆகிறது.

உங்களுடன் கொடுக்கல் - வாங்கல் வைத்துள்ள ஒருவன் ஒரு விவகாரத்தில் தவறு செய்து விடுகிறான்., பிறகு அது குறித்து நான் வருந்துகிறேன்., இனிமேல் அப்படிச் செய்ய மாட்டேன் என்று சொல்லிக் கொண்டே தொடர்ந்து அந்தத் தவறைச் செய்தால் அது, உங்களைப் பரிசாசம் செய்வதாகத்தான் ஆகும். இது போன்று தான் அல்லாஹ்வுடன் நடந்து கொள்வதும்.

இங்கு ஒரு விஷயத்தைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். பாவங்கள் இரண்டு வகையில் உள்ளன. ஒன்று மனித உரிமையுடன் தொடர்புடையது. இரண்டாவது இறைச்சட்டங்களை - கடமைகளை மீறுதல் தொடர்பானது.

இரண்டாவது வகையைப் பொறுத்தவரையில் அதைப்பற்றி பிற மனிதர்களிடம் தெரியப்படுத்த வேண்டிய தில்லை. இறைவனிடம் பாவமீட்சி தேடுவதே போதுமானது. தான் இப்படி ஒரு பாவத்தைச் செய்தேன் என்று பிறருக்குத் தெரியப்படுத்துவது, தன்னைத்தானே கேவலப்படுத்துவதுபோன்றதாகும். அப்படிச் செய்வது கூடாது. அல்லாஹ் அந்தப் பாவத்தை மக்களின் கண்களை விட்டும் மறைத்து அந்த மனிதன் மீது உபகாரம் செய்திருக்கும்பொழுது அவனும் தனது தவற்றை உணர்ந்து பாவமீட்சி தேடிடும் போது பிறருக்குத் தெரிவிப்பதற்கு என்ன இருக்கிறது!

அது மட்டுமல்ல செய்த பாவத்தைப் பிறரிடம் சொல்லிக்காட்டுவதை நபி(ஸல்) அவர்கள் இவ்வாறு கண்டித்துள்ளார்கள்: என் சமுதாயத்தினர் அனைவரும் மன்னிப்பைப் பெறக்கூடியவர்களே. ஆனால் (செய்த தவறுகளைப்) பகிரங்கப்படுத்துவோரைத்தவிர! ஒருவன் பாவம் செய்துவிட்டு காலையில் எழுந்து மக்களிடம் சென்று நான் இன்னின்ன பாவங்களைச் செய்தேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு திரிவது (தான் பகிரங்கப் படுத்துவதாகும்)" (புகாரி, முஸ்லிம்)

ஆனால் தண்டனைக்குரிய பாவத்தை அவன் செய்திருந்தால் அதற்குப் பொறுப்பான அமீர் - தலைவரிடம் சென்று தெரியப்படுத்தித் தனது தண்டனையை நிறைவேற்றமாறும் அந்தப் பாவத்திலிருந்து தன்னைத் தூய்மைப் படுத்துமாறும் கோருவது அவனுக்குக் கூடும். ஏனெனில் தண்டனைகள் பாவங்களுக்குப் பரிசாரமாக உள்ளன. ஆயினும் பிறரிடம் சொல்லி அதனை வெளிப்படுத்தாமல் இருப்பதே சிறந்ததாகும்.

மனித உரிமையைப் பாதிக்கும்படியான பாவத்தைப் பொறுத்த வரையில் -இமாம் நவவீ (ரஹ்) அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியது போன்று - அதனை உரியவரிடம் திருப்பி ஒப்படைப்பதே பாவத்தில் இருந்து விடுபடுவதாகும்.

எடுத்துக்காட்டாக, வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்காமல் மறுத்த வன் பின்னர் அது பாவமென உணர்ந்து பாவமீட்சி தேடுகிறான் எனில் பாதிக்கப்பட்டவரிடம் சென்று உண்மையைச் சொல்லி அந்தப் பணத்தை ஒப்படைத்திடவேண்டும். அவர் இறந்துவிட்டாரெனில் அவருடைய வாரிசுகளிடம் அதைக் கொடுத்திட வேண்டும். அவர் எங்கிருக்கிறார்? உயிருடன் உள்ளாரா? இறந்து விட்டாரா என்று அவரைப் பற்றிய தகவல்

தெரிய வில்லையெனில், - வாரிசுகளும் இல்லையெனில், அவரது பெயரில் அந்தப் பணத்தைத் தர்மம் செய்திட வேண்டும். அவரைப்பற்றி அல்லாஹ் அறிவான்., அந்தத் தர்மத்தின் கூலியை அவரிடம் சேர்த்திடுவானான்.

அநியாயமாக ஒருவரை அடித்திருந்தால் அதற்குப் பகரமாக அவர் அடிப்பதற்காக அவரிடம் தன்னை ஒப்படைத்திட வேண்டும். அவரது உடலில் எந்த இடத்தில் அநியாயமாக அடிக்கப்பட்டதோ அதே இடத்தில் அவரும் அடித்துப் பழி தீர்த்துக் கொள்வார். முதுகிலெனில் முதுகில்., தலையிலெனில் தலையில்! அடிபட்டவர் அதனை மன்னித்து மனம் பொறுத்தால் அப்படிச் செய்யவேண்டியதில்லை.

இறைவன் கூறுகிறான்: தீமையின் கூலி அதேபோன்ற ஒரு தீமையே ஆகும் ” (திருக்குர்ஆன் 42 : 40)

பிற்தோர் இடத்தில், எனவே உங்களிடம் எவரேனும் வரம்பு மீறினால் அவர் எந்த அளவுக்கு உங்களிடம் வரம்பு மீறினாரோ அந்தஅளவுக்கு நீங்களும் அவருக்குப் பதிலடி கொடுங்கள்” (2 : 194)

புறம் பேசிய பாவம் தொடர்பாகச் சான்றோர் சிலர் மேலும் ஒருவிளக்கம் கொடுக்கிறார்கள்: புறம் பேசியதை அந்த மனிதர் அறிந்து விட்டாரெனில் அவரிடம் சென்று மன்னிப்புக் கோரிட வேண்டியதுதான். ஆனால் அது அவருக்குத் தெரியாது என்றால், அவருக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டியதில்லை. மாறாக, புறம் பேசியவர் அவருக்காக அல்லாஹ்விடம் பாவ மன்னிப்புக் கேட்டிட வேண்டும். அவரைக் குறித்துப் புறம்பேசிய அதே சபையில் அவரது நற்குணத்தைப் புகழ்ந்து பேசிட வேண்டும் - நன்மை தீமையை அழித்து விடும் எனும் நயதீக்கேற்ப அமைவதாகும் இது!

ஆக பாவமீட்சி தேடுவது நிறைவேறவேண்டுமெனில் பாவங்களிலிருந்து முற்றாக விடுபடல் வேண்டும்.

நான்காவது நிபந்தனை: மீண்டும் அந்தப் பாவத்தைச் செய்வதில்லை யென உறுதிக்கொள்வது. - சந்தர்ப்பம் கிடைத்தால் மீண்டும் பாவம் செய்யும் எண்ணத்துடன் இருந்தால் பாவமீட்சி ஒப்புக் கொள்ளப் படமாட்டாது.

எடுத்துக்காட்டாக, ஒருமனிதன் மது, மாது, சூது என எல்லாப் பாவச் செயல்களிலும் பணத்தை விரயம் செய்தான். கஷ்டப்பட்டுச் சம்பாதித்த பணமெல்லாம் சில நாட்களிலேயே காலியானது. இப்பொழுது அவன் வறுமையின் பிடியில்! உடனே பக்தி மேலிட- யா அல்லாஹ்! என்னை மன்னித்துவிடு. என்னைத் தண்டித்து விடாதே! என்று பிரார்த்தனை செய்து பாவமீட்சி தேடுகிறான். ஆனாலும் அடிமனத்தில் ஓர் எண்ணம்: மீண்டும் கையில் பணம் வந்தால் ஒரு தடவையேனும் அவற்றை அனுபவிக்க வேண்டும் என்று! இப்படிப்பட்ட மனிதனின் பாவமீட்சி ஒப்புக்கொள்ளப்பட மாட்டாது. இவன் தன்னைத்தானே ஏமாற்றிக் கொள்கிறானே தவிர வேறில்லை!

ஐந்தாவது நிபந்தனை: பாவமீட்சியை அதற்குரிய காலகட்டத்தில் மேற்கொள்வதாகும். அதன் பிறகு பாவமீட்சி தேடினால் அது ஏற்றுக் கொள்ளப்படமாட்டாது. இந்தக் காலகட்டம் இரண்டு வகையில் உள்ளது:

- 1) ஒவ்வொருவருக்கும் உரியது
- 2) எல்லோருக்கும் பொதுவானது

முதலாவது மரண நேரம். அதற்கு முன்பே பாவமீட்சி தேடிட வேண்டும். மரண நேரம் வந்த பிறகு பாவமீட்சி தேடினால் அது பயனளிக்காது. அல்லாஹ் கூறுகிறான் :

قال الله : وَ لَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْآنَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ

كُفَّارًا أُولَئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا (سورة النساء 18)

எவர்கள் தீயசெயல்கள் செய்துகொண்டே இருக்கிறார்களோ - எதுவரையெனில், அவர்களில் ஒருவருக்கு மரண நேரம் நெருங்கினால் நான் இப்பொழுது பாவமீட்சி தேடுகிறேன் என்கிறாரோ - இத்தகையவர்களுக்குப் பாவமன்னிப்புக் கிடையாது” (குர்ஆன் 4 : 18) மற்றோர் இடத்தில்,

قال الله : فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ وَ كَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ فَلَمْ يَكُنْ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا سِنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ (سورة الغافر الآية : ٨٤-٨٥)

அவர்கள் நமது தண்டனையைக் கண்டபொழுது ஏக இறைவனாகிய அல்லாஹ்வை நாங்கள் ஏற்றுக் கொண்டோம்., அவனுக்கு இணையாக நாங்கள் ஏற்படுத்தியிருந்த தெய்வங்களை நிராகரித்தோம் என்று கூறினர். ஆனால் நமது தண்டனையைக் கண்ட பின்னால் அவர்கள் கொண்ட ஈமான் - நம்பிக்கை அவர்களுக்குச் சிறிதும் பயனளிக்காது போயிற்று! இது அல்லாஹ்வின் நியதி. அவனுடைய அடியார்களாகிய மனிதர்களிடையே என்றென்றும் நடைபெற்று வரக்கூடியது. மேலும் அந்நேரத்தில், நிராகரிப்பாளர்கள் நஷ்டமடைந்து விட்டார்கள்” (40 : 84 -85)

ஆம்! மரண நேரம் நெருங்கிய பிறகு இப்பொழுது நாம் உலகத்தை விட்டுப் பிரியப் போகிறோம்., இனி நமக்கு வாழ்வில்லை., ஐயோ! வசமாக மாட்டிக் கொண்டோம், இனி தப்பிக்க எதுவும் செய்யமுடியாது” என்ற நிலையில் தேடுகிற பாவமன்னிப்பு நிர்ப்பந்த நிலையிலானது. அது எவ்விதப் பயனும் அளிக்காது!

எல்லோருக்கும் பொதுவான காலகட்டமெனும் இரண்டாவது வகையை பின்வரும் நபிமொழி விளக்குகிறது:

قال النبي ﷺ : الهجرَةُ لَا تَنْقُطُ حَتَّى تَنْقُطَ التَّوْبَةُ وَ لَا تَنْقُطُ التَّوْبَةُ حَتَّى تَطَّلَعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا . أخرجہ ابو داؤد و أحمد

நபி (ஸல்)அவர்கள் அருளிளார்கள்: தெளபா - பாவமீட்சி தேடுவதற்கான கால அவகாசம் முடிவடையாத வரை ஹிஜ்ரத் முடிவடையாது. சூரியன் மேற்கிலிருந்து உதிக்காதவரையில் (அதாவது யுகமுடிவு நாள் வரையில்) பாவமீட்சி தேடுவது முடிவடையாது”(நூல் : அபூ தாவூத், அஹ்மத்) அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

قال الله تعالى: يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا (سورة الانعام الآية : ١٥٨)

உம் இறைவனின் சூனாறுகளில் சில, வெளிப்படும் நாளில் முன்னரே நம்பிக்கை கொள்ளாதவருக்கும் அல்லது நம்பிக்கை கொண்டிருந்தும் அதனுடன் யாதொரு நன்மையையும் சம்பாதிக்காதவருக்கும் - அவருடைய நம்பிக்கை எவ்விதப் பயனும் அளிக்கா! ” (குர்ஆன் 6: 158)

இறைவனின் சூனாறுகளில் சில என்பதுதான் சூரியன் மேற்கிலிருந்து உதயமாவதாகும் - இவ்வாறே நபி (ஸல்) அவர்கள் விளக்கம் அளித்துள்ளார்கள்.

எதிரிகளின் சூழ்ச்சி வலை

இமாம் நவவி(ரஹ்) அவர்கள் குறிப்பிட்டது போன்று- எல்லாப் பாவங்களில் இருந்தும் பாவமீட்சி தேடுவது கடமை என்பதற்கு நேரடியான ஆதாரங்கள் குர்ஆனிலும் நபிமொழிகளிலும் ஏராளம் உள்ளன. பாவமீட்சி தேடுவதன் சிறப்பும் அதன் நன்மையும் அவற்றில் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

இமாம் நவவி (ரஹ்) அவர்கள் பின்வரும் இறைவசனத்தைக் கூறினார்கள்:

قال تعالى وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ (سورة النور الآية : ٣١)

இறைநம்பிக்கையாளர்களே! நீங்கள் அனைவரும் ஒன்றுசேர்ந்து பாவமீட்சி தேடி அல்லாஹ்வின் பக்கம் மீளுங்கள் ” (24 : 31)

- இந்த வசனம், பார்வையைப் பேணுவது கடமையென உணர்த்தும் வசனத்தொடரின் இறுதியில் இடம் பெற்றுள்ளது. அது வருமாறு:

قال تعالى: قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّونَ أَبْصَارَهُمْ وَيَحْفَظُونَ فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَى لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ وَ قُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ... { ابي قوله } أو الأطفال الذين لم يظهروا علي عورات النساء ولا يصرنين بأرجلهن لئعلم ما يخفين من زينتهن وتوبوا إلي الله جميعاً أيها المؤمنون لعلكم تفلحون (سورة النور الآية: ٣٠ - ٣١)

(நபியே!) இறைநம்பிக்கை கொண்ட ஆண்களிடம் - அவர்கள் தங்கள் பார்வைகளைப் பேணிக்கொள்ளும் படியும் தங்களுடைய வெட்கத் தலங்களைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளும்படியும் நீர் கூறும். இதுவே அவர்களுக்கு மிகத் தூய்மையான வழிமுறையாகும். அவர்கள் செய்யும் அனைத்தையும் திண்ணமாக அல்லாஹ் நன்கு தெரிந்தவனாக இருக்கிறான்.

மேலும் (நபியே!) நம்பிக்கை கொண்ட பெண்களிடம் கூறும்: அவர்கள் தங்களுடைய பார்வைகளைப் பேணிக் கொள்ளட்டும். தங்களுடைய வெட்கத்தலங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளட்டும்... தாங்கள் மறைத்து வைத்திருக்கும் தங்களது அழகை மக்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக தங்களுடைய கால்களை (பூமியில்) அடித்துக்கொண்டு நடக்க வேண்டாம். இறைநம்பிக்கையாளர்களே! நீங்கள் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து பாவமீட்சி தேடி அல்லாஹ்வின் பக்கம் மீளுங்கள்! நீங்கள் வெற்றி பெறலாம். (குர்ஆன் 24 : 30 - 31)

பார்வையைப் பேணாதிருப்பதும் வெட்கத்தலங்களைப் பாதுகாக்காதிருப்பதும் பாவச்செயல்களாகும்., அவற்றில் இருந்து பாவமீட்சி தேடுவது கடமை என்பதை இந்த வசனம் உணர்த்துகிறது.

பார்வையைப் பேணாதிருப்பது என்றால் அதைக் கட்டுப்படுத்தா திருப்பது- பார்க்கக் கூடாதவற்றையெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டுதிரிவது என்று பொருள். வெட்கத்தலத்தைப் பாதுகாக்காதிருப்பதென்றால் மானக் கேடான செயல் அதாவது விபச்சாரம் செய்வது என்று பொருள். இவை, பெரும் அழிவையும் நாசத்தையும் துன்பத்தையும் ஏற்படுத்தும் காரணிகளின் பாற்பட்டவையாகும். நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

قَدْ ثَبَتَ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: مَا تَرَكَتُ بَعْدِي فِتْنَةً أَضْرَّ عَلَيَّ الرَّجَالَ مِنَ النَّسَاءِ—رواه البخاري

எனக்குப் பின்னால் நான் விட்டுச் செல்கிற சோதனைகளில் ஆண்களின் மீது அதிகத் தீங்கு விளைவிக்கக் கூடிய சேஷாதனைபெண்களின் சேஷாதனையே” (நூல்: புகாரி) - மேலும் சொன்னார்கள்:

وَقَالَ: وَإِنْ أَوْلَ فِتْنَةً بَنَى إِسْرَائِيلَ كَأَنَّتَ فِي النَّسَاءِ - أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ

யூதர்களுக்கு நேர்ந்த ஆரம்ப சோதனை பெண்களின் விஷயத்தில் ஏற்பட்ட சோதனையே” (நூல்: முஸ்லிம்)

இதனால்தான், முஸ்லிம்களை எப்படியாவது பெண்களின் விஷயத்தில் சீரழித்திட வேண்டும் என்று எதிரிகள் தொடர்ந்து சூழ்ச்சிவலை பின்னுகிறார்கள். பர்தா அணிவதால் பெண்களின் சுதந்திரம் பறிபோகிறது என்று கூப்பாடு போட்டு, முஸ்லிம் சமுதாயத்துப் பெண்களைத் தூண்டி விடுகிறார்கள். ஆண் - பெண் சமத்துவம் என்கிற கோஷத்தை எழுப்பி அதன் மாயையில் முஸ்லிம் பெண்களையும் வீழ்த்தப் பார்க்கிறார்கள்., பெண்களும் தங்களின் அழகைக்காட்டிக் கொண்டு வீதிக்கு வர வேண்டும் என்பதே அவர்களது திட்டம்! இதற்காகச் சர்வதேச அளவில் சதிவலை பின்னிச் செயல்படுத்துகிறார்கள்.

இதில் இவர்களின் எதிர்பார்ப்பு என்னவெனில், ஆண்களும் பெண்களும் எவ்விதக் கட்டுப்பாடுமின்றி பழகுகிற ஒழுக்கக் கேடான இந்த மேற்கத்திய கலாச்சாரத்தை முஸ்லிம்களிடையே எப்படியேனும் புகுத்திட வேண்டும் என்பதுதான்! அதன் மூலம் முஸ்லிம்களை - குறிப்பாக இளைஞர்களை வழிகெடுத்துச் சிற்றின்ப மோகத்

தில் சீக்க வைத்து அவர்களை உயிரற்ற சடலங்களாக்கி முலையில் முடங்கிடச் செய்ய வேண்டும் என்பது தான்!

பொதுவாக ஏகஇறைக்கொள்கையில் முஸ்லிம்கள் உறுதியுடன் உள்ளதையும் இஸ்லாமிய நெறிகளைப் பெரும்பாலும் பேணி வருவதையும் எதிரிகள் நன்கு அறிவர். எனவேதான் முஸ்லிம்களின் கொள்கைப்பற்றையும் கலாச்சாரத் தனித் தன்மையையும் எப்படியேனும் பலவீனப்படுத்திட வேண்டும்., மாற்றிட வேண்டும் என்று எதிரிகள் முனைப்புக்காட்டுகின்றனர். அதற்காக அவர்கள் தேடிக் கண்டுபிடித்த வழிதான் இது:

அதாவது, முஸ்லிம் சமுதாயத்தில் சமத்துவம் என்கிற பெயரில் அந்நிய ஆண்களும் பெண்களும் கட்டுப் பாடின்றி பழகும் நிலை வந்துவிட்டால் முஸ்லிம்கள் சிற்றின்ப வேட்கைக்குப் பலியாகி - ஒழுக்க வீழ்ச்சிக்கு உள்ளாகி இறைமார்க்கத்தின் நெறிமுறைகளைத் தாங்களாகவே கைகழுவி விடுவார்கள். இதுதான் எதிரீ களின் திட்டம்.

எனவே இது விஷயத்தில் அனைத்து முஸ்லிம்களும் - குறிப்பாக இளைஞர்கள் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும். மேலே சொன்ன இந்த வசனம் அதாவது, இறைநம்பிக்கையாளர்களே! நீங்கள் அனைவரும் ஒன்றுசேர்ந்து பாவமீட்சி தேடி அல்லாஹ்வின் பக்கம் மீளுங்கள்., நீங்கள் வெற்றி பெறலாம்., என்கிற வசனம் முஸ்லிம் சமுதாயம் முழுவதையும் நோக்கி கட்டளை இருக்கிறது!

எனவே தவறான பார்வை எனும் பாவத்தைத் தவிர்ப்பதில் - அதிலிருந்து பாவமீட்சி தேடுவதில் ஒருவருக் கொருவர் அறிவுரை கூறிக்கொண்டிருக்க வேண்டும். நம்முடைய சகோதரர் இந்தப் பாவத்திலிருந்து மீண்டாரா? இல்லை அதிலேயே முழுகித் தன்னைத்தானே அழித்துக் கொண்டிருக்கிறாரா? என்று ஒவ்வொரு வரும் கண் காணித்திட வேண்டும். அதன் மூலம்தான் நாம் இவ்வுலகிலும் மறுவுலகிலும் வெற்றி பெறமுடியும்.

இதில் இரு நன்மைகள் உண்டு!

۱۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ   قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ   يَقُولُ { وَاللَّهِ إِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَ أَتُوبُ إِلَيْهِ فِي الْيَوْمِ أَكْثَرَ مِنْ سَبْعِينَ مَرَّةً } الْبُخَارِيُّ

ஹதீஸ் 13

அபூ ஹு ரைரா(ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் இவ்வாறு கூறியதை நான் கேட்டுள் ளேன்: அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! திண்ணமாக நான் ஒருநாளில் எழுபது தடவைக்கு அதிகமாக அல்லாஹ்விடம் பாவமன்னிப்பு கோருகிறேன்.,அவன் பக்கம் மீளுகிறேன்” (நூல் : புகாரி)

۱۴- عَنْ الْأَعْرَبِيِّ بْنِ يَسَارٍ الْمُرِّيِّ   قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ   : يَا أَيُّهَا النَّاسُ تُتُوبُوا إِلَيَّ اللَّهُ وَ اسْتَغْفِرُوا مِنِّي فَأَنِّي أَتُوبُ فِي الْيَوْمِ مِائَةَ مَرَّةً {

رواه مسلم

ஹதீஸ் 14

அ.கர்ரு இப்னு யஸார் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்)அவர்கள் அருளினார்கள்: ஓ! மனிதர் களே! பாவமீட்சிதேடி அல்லாஹ்வின் பக்கம் மீளுங்கள்., அவனிடம் மன்னிப்புத் தேடுங்கள். திண்ணமாக நான் ஒருநாளில் நூறு தடவை பாவமீட்சி தேடி அல்லாஹ்வின் பக்கம் மீளுகிறேன்” (நூல்: முஸ்லிம்)

التشرح - தெளிவுரை

இமாம் நவவி (ரஹ்) அவர்கள், பாவமீட்சி தேடுவதற்கு ஆதாரமாக குர்ஆன் வசனங்களைக் குறிப்பிட்ட பிறகு இப்பொழுது நபிமொழிகளை வரிசைப்படுத்துகிறார்கள்.ஒரு கருத்துக்கு ஒன்றுக்கதிகமான ஆதாரங்கள் சேரும்பொழுது அதன் உறுதிப்பாடும் கட்டாய நிலையும் அதிகரிக்கும்.!

நபி(ஸல்)அவர்கள் பரிசுத்தமானவர்கள். அவர்களின் முந்தைய - பிந்தைய பாவங்களை அல்லாஹ் மன்னித்து விட்டான். அத்தகைய உத்தமரான நபி (ஸல்) அவர்களே ஒருதடவை இருதடவை அல்ல. நூறு தடவை பாவமீட்சி தேடியுள்ளார்கள் எனில் அதற்கு எவ்வளவு முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளார்கள் என்பதை எளிதில் புரிந்து கொள்ளலாம்.

பாவமீட்சி தேடுமாறு நபியவர்கள் தம் சமுதாயத்திற்கு இட்ட கட்டளையாகும் இது. இதில் கவனிக்க வேண்டியது என்னவெனில், ஒருமுஸ்லிம் பாவமீட்சி தேடும்பொழுது அதில் இரு நன்மைகள் கிடைக்கின்றன. ஒன்று: அல்லாஹ் - ரஸூலின் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிதல் அதிலுள்ளது. அல்லாஹ் - ரஸூலின் கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிவது முழுக்க முழுக்க நன்மையே! இம்மை, மறுமையின் நற்பேறுகளுக்கு அதுவே அடிப்படை.

இரண்டாவதாக ஒரு நாளைக்கு சுமார் நூறு தடவை பாவமீட்சி தேடிய உத்தம நபியைப் பின்பற்றிய நற்பேறு கிடைக்கிறது.

இந்த நபிமொழிகள் சில உண்மைகளை உள்ளங்களில் பதிய வைக்கின்றன. நபி (ஸல்) அவர்கள் இறை வழிபாட்டில் கொண்ட உறுதி நிலையில் அனைத்து மனிதர்களினும் சிறந்து விளங்கினார்கள். ஏனெனில் நபி (ஸல்) அவர்கள் அனைவரினும் அதிகமாக அல்லாஹ்வின் திருமுன் பணிபவர்களாய் - அவனை வணங்குபவர்களாய் - அனைவருக்கும் அதிகமாக அவனுக்கு அஞ்சுபவர்களாய் திகழ்ந்தார்கள். அல்லாஹ்வை அவர்கள் அறிந்திருந்ததை விட உலகில் யாரும் அறிந்திருக்கவில்லை.

நபி (ஸல்)அவர்கள் நன்மையின் சிறந்த போதகராய்த் திகழ்ந்தார்கள். எதனை நன்மை என்று உலக மக்களுக்கு எடுத்துச் சொன்னார்களோ அதனை அனைவருக்கும் முதலில் தமது வாழ்வில் செயல்படுத்தினார்கள். பாவ மன்னிப்புக் கோருங்கள் என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் பிறருக்கு ஏவியது அவ்வழியில் தாங்கள் ஒரு முன்மாதிரியாய் வாழ்ந்தபிறகுதான். இவ்வாறு அவர்களின் சொல்லும் செயலும் ஒன்றுபட்டிருந்தன.

இதில் அனைத்து முஸ்லிம்களுக்கும் - குறிப்பாக அழைப்புப் பணியில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு நல்ல படிப்பினை உள்ளது. ஒன்றைச் செய்யுமாறு மக்களுக்கு ஏவுப்பொழுது அனைவருக்கும் முதலில் அதனை அவர்கள் செயல்படுத்திட வேண்டும். தீமையை விட்டும் தடுத்திடும் பொழுது அனைவரை விடவும் முதலில் அவர்கள் அதிலிருந்து விலகிட வேண்டும். அப்படிச் செய்யும்பொழுதுதான் அவர்களின் அழைப்புப்பணி வெற்றி பெறும். அவர்களின் உழைப்பு மறுமையில் மதிக்கப்படும்., நற்கூலியைப் பெறும்!

அறிவிப்பாளர் அறிமுகம்

அ.கர்ரு பின் யஸார் (ரலீ) அவர்கள்

அ.கர்ரு பின் யஸார் -அல் முஸனி (ரலீ) அவர்கள், நபித்தோழர்களில் ஒருவர். இவர் அறிவித்த ஹதீஸ்களை அல் அதபுல் முஃப்ரதில் இமாம் புகாரி அவர்களும் அல்யவ்மு வல்லைலா வில் நஸாஈ அவர்களும் பதிவு செய்துள்ளார்கள். முஸ்னத் அஹ்மதிலும் அபுதாவுதிலும் கூட பதிவாகியுள்ளது.

அருஞ்சொற்கள் - شرح الكلمات

<p>1) தெளபா : நிகழ்ந்துவிட்ட பாவச் செயல் குறித்து மனம் வருந்துவதும் அதனை மீண்டும் செய்யாதிருக்க உறுதி கொள்வதும் ஆகும். அது ஏற்கப்படுவதற்கு சில நிபந்தனைகள் உள்ளன.</p>	<p>(١) التوبة : الندم علي ما حصل من اثم والعزم علي عدم العود اليه ولقبولها شروط</p>
<p>2) விடுபடுவது: தடுத்துக்கொள்வது, தொடர்பு நீங்குவது</p>	<p>(٢) أن يقلع: أن يكف و يقطع</p>

3) சத்தியவான்களிடத்தில்: ஸு ன்னத் வல் ஜமாஅத் தினரிடத்தில்	٣) عند أهل الحق: عند أهل السنة و الجماعة
பாவமன்னிப்பு (பொறுத்துக் கொள்ள) வேண்டுகிறேன். அல் - ஃகஃபர் -ன் அகராதிப் பொருள் மறைத்தல்.	٤) استغفر: اطلب المغفرة وهي الصفح عن الذنب و أصل الغفر الستر

الاسئلة - கேள்விகள்

- 1) பாவமன்னிப்புத் தேடுவதால் கிடைக்கும் நன்மைகள் யாவை?
- 2) இந்த இரு நபிமொழிகளிலும் உள்ள படிப்பினைகள் யாவை?
- 3) அறிவிப்பாளர்களைப் பற்றி சிறு அறிமுகம் செய்யவும்.
- 4) மனித உரிமை தொடர்பான பாவங்களுக்கு உதாரணம் கூறவும். அவற்றிலிருந்து விடுபடுவதற்கு என்ன நிபந்தனைகள் உள்ளன?
- 5) புறம் பேசுதல், கடனைத் திருப்பித் தராமல் இருத்தல் போன்ற பாவங்களில் இருந்து விடுபடுவதெப்படி?
- 6) மரண நேரம் நெருங்கும் முன்பே பாவமீட்சி தேடிட வேண்டும் என்பதற்கு குர்ஆன் - ஹதீஸில் இருந்து ஆதாரங்கள் தரவும்.
- 7) பார்வையைத் தாழ்த்துவது - பேணுவது என்றால் என்ன? அதை வலியுறுத்தும் குர்ஆன் வசனத்தை விளக்கவும்.
- 8) தெளபா எனும் அரபிச் சொல்லின் பொருளை விவரிக்கவும்.

பாவம் செய்த மனிதனும் காணாமல் போன ஒட்டகமும்

١٥ - وَعَنْ أَبِي حَمْرَةَ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ الْأَنْصَارِيِّ خَادِمِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: اللَّهُ أَفْرَحُ بِتَوْبَةِ عَبْدِهِ مِنْ أَحَدِكُمْ سَقَطَ عَلَى بَعِيرِهِ وَقَدْ أَضَلَّهُ فِي أَرْضٍ فَلَاةٍ - متفق عليه
 وَفِي رِوَايَةٍ لِمُسْلِمٍ: {لِللَّهِ أَشَدُّ فَرَحًا بِتَوْبَةِ عَبْدِهِ يَتُوبُ إِلَيْهِ مِنْ أَحَدِكُمْ كَانَ عَلَى رَاحِلَتِهِ بِأَرْضٍ فَلَاةٍ، فَأَنْفَلَتْ مِنْهُ، وَ عَلِيهَا طَعَامُهُ وَ شَرَابُهُ فَأَيْسَ مِنْهَا، فَأَتَى شَجْرَةً فَاضْطَجَعَ فِي ظِلِّهَا، وَقَدْ آيسَ مِنْ رَاحِلَتِهِ، فَبَيْنَمَا هُوَ كَذَلِكَ إِذَا هُوَ بِهَا، قَائِمَةٌ عِنْدَهُ، فَأَخَذَ بِخَطَامِهَا ثُمَّ قَالَ مِنْ شِدَّةِ الْفَرَحِ: اللَّهُمَّ أَنْتَ عَبْدِي وَ أَنَا رَبُّكَ، أَخْطَأَ مِنْ شِدَّةِ الْفَرَحِ }

ஹதீஸ் 15

நபி (ஸல்) அவர்களின் பணியாளரான அனஸ்(ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி(ஸல்)அவர்கள் கூறினார்கள்: தன்னுடைய அடியான் பாவமீட்சி தேடி தன் பக்கம் மீளும்பொழுது அது குறித்து அல்லாஹ் அதிக மகிழ்ச்சி உடையவனாக இருக்கிறான்., ஒரு பொட்டல் பூமியில் தனது ஒட்டகத்தைத் தவறவிட்டிருந்த உங்களில் ஒருவர், திடீரென அது கிடைக்கப் பெற்றதும் அடையும் மகிழ்ச்சியை விட அதிகமாக! (மகிழ்ச்சி அடைகிறான். ஸஹீஹ் முஸ்லிமின் மற்றோர் அறிவிப்பில் வந்துள்ளது:

நபி (ஸல்)அவர்களின் பணியாளரான அனஸ்(ரலி)அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: தன்னுடைய அடியான் பாவமீட்சி தேடி தன் பக்கம் மீளும்பொழுது அது பற்றி அல்லாஹ் அதிக அளவு மகிழ்ச்சி அடைபவனாக இருக்கிறான்., அது உங்களில் ஒருவர் (பின்வரும் சூழ்நிலையில்) அடையும் மகிழ்ச்சியை விட அதிகமாகும்., அவர் ஒருபொட்டல் பூமியில் தனது வாகனத்தில் பயணமாகிக் கொண்டிருக்கிறார்.

ருந்தார். திடீரென அது அவரை விட்டும் காணாமல்போய்விட்டது! அவரது உணவும் பானமும் அதிலேதான் இருந்தன. இனி அந்தவாகனம் கிடைக்கப் போவதில்லை என அவர் நிராசை அடைந்தார். பிறகு ஒரு மரத்தருகே வந்து அதன் நிழலில் ஓய்வாகப்படுத்திருந்தார்., தன் வாகனம் கிடைக்கு மென்ற நம்பிக்கையே அவருக்கில்லை. இந்நிலையில் திடீரென அந்த வாகனத்தை அவர் காண்கிறார். அவர் முன்னால் அது நின்று கொண்டிருக்கிறது! உடனே அதன் கடிவாளத்தைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு மகிழ்ச்சிப் பெருக்கோடு கூறலானார்: யா அல்லாஹ்! நீதான் என் அடிமை! நான் உன் எஜமானன் என்று! அதிக அளவு மகிழ்ச்சியினால் அவரது வார்த்தை தவறியது! (நூல்: முஸ்லிம்)

التشریح - தெளிவுரை

பாவம் செய்த மனிதன் திருந்தி மனம் வருந்தி பாவமீட்சி தேடுவது குறித்து இறைவன் அடையும் மகிழ்ச்சியை ஓர் உவமை மூலம் அழகாக விளக்கியுள்ளார்கள் நபி(ஸல்) அவர்கள். அந்த உவமை இதுதான்: தண்ணீரோ புற்பூண்டுள்ளோ இல்லாத ஒருபொட்டல் பூமியில் ஓட்டகப் பயணம் மேற்கொண்ட மனிதன் அந்த ஓட்டகத்தைத் தொலைத்து விடுகிறான். அங்கும் இங்கும் எங்கும் தேடியும் கிடைக்கவில்லை. பதறிப்போய் விட்டான். என்ன செய்வது? எதுவும் அவனுக்குப் புலப்படவில்லை. அப்படியே அலைந்து திரிந்து களைத்து-மனம் நொந்து கடைசியில் ஒரு மரத்தடிக்கு வந்து அதன் நிழலில் படுத்துச்சிறிது கண்ணயர்ந்து விடுகிறான்!

- இனி நமக்கு வாழ்வேது! மரணமாக வேண்டியதுதான். தாகத்திற்குத் தண்ணீரோ உண்பதற்கு உணவோ எதுவுமில்லை! எல்லாம் அந்தப் பாழாய்ப்போன ஓட்டகத்தில்! அதுதான் தொலைந்துவிட்டதே! எங்கே போய்த் தேடுவது? எங்கே கிடைக்கப் போகிறது? - இவ்வாறு நிராசையின் உச்சகட்டத்தை அடைந்திருந்தான்.

ஏதோ அரவம் கேட்டு கண் விழித்தான். என்ன ஆச்சரியம்! அவனது ஓட்டகம் அங்கே நின்றுகொண்டிருந்தது! அவன் படுத்திருந்த மரத்தடியில் அதன் கடிவாளம் சிக்கிவிட்டிருந்தது!

திடீரென தன்முன்னால் அந்த ஓட்டகத்தைக் கண்டதும் திக்குமுக்காடிப் போனான் அவன்! அளவிலா ஆனந்தம் அவனுக்கு! அதன் யதார்த்த நிலையை எவராலும் கற்பனை செய்ய முடியாது! மரணத்திற்குப் பிறகு வாழ்வு கிடைத்தது போன்ற மட்டில்லாத மகிழ்ச்சி அது! அப்படியொரு சூழ்நிலை யாருக்கு ஏற்பட்டதோ அவர்தான் அதை முழுமையாக உணர முடியும்.

உடனே ஓட்டகத்தின் கடிவாளத்தைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு மகிழ்ச்சியில் முழுகித் திளைத்த வாறு சொன்னான்: யா அல்லாஹ்! நீதான் என் அடிமை., நான் உன் எஜமானன்.,- ஓட்டகம் கிடைத்ததற்காக இறைவனுக்கு நன்றி சொல்லத்தான் நா உயர்த்தினான்.யா அல்லாஹ் நீதான் நல்லுதவி செய்த எஜமானன் என்று புகழத்தான் நாடினான். ஆனால் மகிழ்ச்சிப் பெருக்கின் காரணத்தால் நா தடுமாறியது., வார்த்தை தவறியது!

பாவம் செய்யாத மனிதன் பின்னர் மனம் திருந்தி நல்வழி திரும்புவது குறித்து அல்லாஹ் அந்தளவுக்கு மகிழ்ச்சி அடைகிறான் என்பதை எடுத்துக்காட்டுவதே நோக்கம். இவ்வாறு பாவமீட்சி தேடுமாறு இந்நபிமொழி ஆர்வமுட்டுகிறது. இறைஉவம்பைப் பெறுவதிலேயே மனிதனின் இம்மை - மறுமை நலன் அடங்கியுள்ளது.

இன்னொரு விஷயத்தையும் இங்கு புரிந்துகொள்ளவேண்டும். பாவமீட்சி தேடுவதை இறைவன் விரும்புகிறான் எனில் அதற்குக் காரணம், நமது பாவமீட்சியும் நல்லமல்களும் அவனுக்குத் தேவை என்பதல்ல., மாறாக, இறைவன் பெருந்தகையாளன்., மனிதர்களைத் தண்டிக்க வேண்டும்- பழிவாங்க வேண்டும் என்று

அவன் துடித்துக் கொண்டிருக்கவில்லை. மனிதர்களை மன்னிக்கவே அவன் பெரிதும் விரும்புகிறான். அவர்களின் குற்றங்குறைகளைப் பொறுத்தருளுவதே அவனுக்கு மிகவும் பிரியமானது!

மேலும் மகிழ்ச்சித் தன்மை இறைவனுக்கு உண்டு என்பதையும் இந்நபிமொழி உறுதிப்படுத்துகிறது. இறைவன் மகிழ்ச்சி அடைகிறான்., கோபம் கொள்கிறான்., அன்பு வைக்கிறான்., வெறுக்கிறான்! ஆனால் அவை மனிதர்களுக்கு ஏற்படுவது போன்ற தன்மைகள் அல்ல! இறைவன் சகல நிலைகளிலும் தனித்தவன்., இணையற்றவன். குர்ஆன் குறிப்பிடுகிறது:

يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى : لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ {سورة الشورى الآية: ١١}

(உலகின்) எந்தப் பொருளும் அவனுக்கு ஒப்பானதாய் இல்லை., அவன் அனைத்தையும் செவியுறுபவனாகவும் பார்ப்பவனாகவும் இருக்கிறான்” (42:11)

மேலேசொன்ன தன்மைகள் அவனது மகத்துவத்திற்கும் மாண்புக்கும் ஏற்றவகையில் அவனிடம் உள்ளன. இறைவனின் மகிழ்ச்சிக்குப் படைப் பினங்களின் மகிழ்ச்சி ஒப்பாகாது., படைப்பினங்களின் மகிழ்ச்சிக்கு இறைவனின் மகிழ்ச்சி ஒப்பானதல்ல.

மேலும் இந்த நபிமொழியிலிருந்து தெரியவருகிறது: ஒருமனிதன் இறைநிராகரிப்பு (குஃப்ர்) வார்த்தையை நா தவறி கூறிவிட்டால் அது குற்றமாகாது. தொலைந்துபோன ஒட்டகம் கிடைக்கப் பெற்ற இந்த மனிதன் நிராகரிப்பு வார்த்தையைத்தான் கூறினான். தன் இறைவனை நோக்கி, நீ எனது அடிமை., நான் உன் எஜமானன் என்று சொல்வது சந்தேகமின்றி குஃபர்தான்- இறைநிராகரிப்புதான்! ஆனால் நாவு தடுமாறியதே தவிர இதயமோ இறையைப் புகழவும் நன்றி செலுத்தவும்தான் நாடியது என்பதால் அந்த வார்த்தை மன்னிப்பைப் பெற்றது!

இதேபோன்றுதான் - ஒருவன் பிறிதொருவனைத் தவறுதலாகத் திட்டி விடுவதும் பேசவிடுவதும்! வேண்டுமென்றே திட்டும்பிட்டுப் பேசவில்லை என்றிருந்தால் அது குற்றத்திற்குரியதோ தண்டனைக்குரியதோ அல்ல! இதே போன்று ஒருவன் வேண்டுமென்றில்லாமல் தவறுதலாக தன்மனைவியை தலாக் - மணவிலக்கு சொன்னால் அதனால் எந்தப் பாதிப்பும் இல்லை. நா தவறி வெளிப்படும் இதுபோன்ற வார்த்தைகளின் சட்டநிலை அபத்தமாகச் சொல்கிற சத்தியத்தைப் போன்றதாகும். அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! என்று அபத்தமாக - வீணாகச் சொல்வதால் எதுவும் வினையமாக ஆகாது! குர்ஆன் கூறுகிறது:

قال الله تعالى: لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ {سورة البقرة الآية: ٢٢٥}

(உள்நோக்கம் எதுவுமின்றி) தற்செயலாக நீங்கள் செய்யும் அபத்தமான சத்தியங்களுக்காக அல்லாஹ் உங்களைக் குற்றம் பிடிக்க மாட்டான். ஆனால் நீங்கள் உள்ளத்தால் நாடிச்செய்யும் சத்தியங்களுக்காக உங்களைக் குற்றம் பிடிப்பான்” (2 : 225)

ஆனால் இறைநிராகரிப்பு (குஃப்ர்) வார்த்தையைப் பரிகாசத்திற்காகப் பேசுவன் பாவியே! அவன் நிராகரிப்பாளனாகவே ஆகிவிடுகிறான். குர்ஆன் கூறுகிறது:

لَقَوْلِ اللَّهِ سبحانه : وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَ نَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَ آيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ

بَعْدَ إِيمَانِكُمْ {سورة التوبة الآية: ٦٥}

(நீங்கள் என்ன பேசிக் கொண்டிருந்தீர்கள் என்று) அவர்களிடம் நீர் கேட்பீராயின் நாங்கள் நகைச்சுவையாகவும் விளையாட்டாகவும்தான் பேசிக் கொண்டிருந்தோம் என்று கூறுவர். (நபியே) அவர்களிடம் நீர் கேளும்:

அல்லாஹ்வையும் அவனுடைய வசனங்களையும் அவனுடைய தூதரையும்தான் நீங்கள் பரிகாசம் செய்து கொண்டிருக்க வேண்டுமா? - நீங்கள் ஈமான் (நம்பிக்கை) கொண்ட பின் நிராகரித்து விட்டீர்கள்!" (9:65)

இஸ்லாத்தின் அடிப்படைக் கொள்கை - கோட்பாடுகள் தொடர்பான வார்த்தைகளைப் பேசிப் பரிகாசம் செய்வது எந்த வகையிலும் கூடாது. பரிகாசம் செய்பவன் ஆழமான பொருள்கொண்டு - அர்த்தம் வைத்தே பேசுகிறான்., சிரித்து மகிழ்கிறான். எனவே நிராகரிப்பு வார்த்தை பேசி பரிகாசம் செய்பவன் பாவியே ஆவான்.

அறிவிப்பாளர் அறிமுகம்

அனஸ் பின் மாலிக் (ரலீ) அவர்கள்

அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் ஹிஜ்ரத்தை மேற்கொண்டு மதீனா வந்தபொழுது அனஸ் (ரலீ) அவர்கள் எட்டு வயது கூடியவர். அவர்களை, அவர்களின் தாயார் உம்மு ஸுலைம் (ரலீ) அவர்கள் நபியவர்களிடம் அழைத்துவந்து: அல்லாஹ்வின் தூதரே! இதோ என் மகன் அனஸ். இவர் உங்களோடு இருந்து உங்களுக்குப் பணிவிடை செய்யட்டும். இவருக்கு தீன் - இறைமார்க்கம் போதியுங்கள்., நல்லொழுக்கம் புகட்டுங்கள் என்று சொல்லி ஒப்படைத்தார்கள்! அன்றிலிருந்து நபி(ஸல்) அவர்களுக்கு, அவர்கள் மரணம் அடையும் வரையில் பணிவிடை செய்யும் பெரும் பேறு பெற்றார்கள், அனஸ் (ரலீ) அவர்கள்! நபி (ஸல்) அவர்களது தலைமையில் நடைபெற்ற எட்டுப் போர்களில் கலந்துகொண்டார்கள்!

இவர்களின் குறிப்புப் பெயர் அபூ ஹம்ஸா. மதீனாவில் இவர்களது கோத்திரம் புகழ்பெற்ற கஸ்ரஜ் கோத்திரமாகும். பனா நஜ்ஜார் கிளையைச் சேர்ந்த இவர்களுடைய மாமன்மார்கள் நபி(ஸல்)அவர்களுக்குத் தாய்வழி உறவினர் களாவர். உமர் (ரலீ)அவர்களது ஆட்சிக் காலத்தில் பலராவில் குடியேறிய அனஸ் (ரலீ) அவர்கள், ஹிஜ்ரி 93 ஆம் ஆண்டு அங்கேயே மரணம் அடைந்தார்கள். அப்பொழுது அவர்களது வயது 103 என்றும் 93 என்றும் இரு கருத்துகள் உள்ளன. ஸஹாபாக்களில் இறுதியாக மரணம் அடைந்தவர்கள் இவர்களே! அன்னாரிடமிருந்து 1286 நபிமொழிகள் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன.

அருஞ்சொற்கள் - شرح الكلمات

1) அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! எனும் வாசகத்தைப் பின்னணியாகக் கொண்டது.	(1) لله: جواب قسم مقدر: والله أشد فرحا
2) அதிக மகிழ்ச்சி உடையவனாக இருக்கிறான்.	(2) أفرح : أشد فرحا
3) திடீரென தனது ஓட்டகம் கிடைக்கப் பெற்றார்.	(3) سقط علي بعيره: عثر عليه وصادفه من غير قصد
4) அதனைத் தவறவிட்டிருந்தார்.	(4) اضله: ضيعه
5) புற்பூண்டுகளோ தண்ணீரோ இல்லாத விசாலமான பூமி.	(5) فلاة : أرض واسعة لانيات بما ولا ماء
6) வாகனம்: மனிதன் பயணத்திற்குப் பயன்படுத்தக்கூடியது. ஓட்டகம் போன்ற எல்லாவும் இதில் அடங்கும்.	(6) الراحلة : ما يركبه الانسان من ناقة و غيرها
7) கடிவாளம்.	(7) الخظام : الحزام

الاسئلة - கேள்விகள்

- 1) மனிதன் பாவமன்னிப்பு தேடும்பொழுது அல்லாஹ் அடையும் மகிழ்ச்சிக்கு நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறிய உவமை என்ன?
- 2) ஒருமனிதன் குஃபர் - இறைநிராகரிப்பு வார்த்தை நா தவறி கூறிவிட்டால் அதன் கூட்டநிலை என்ன என்பதை விளக்கவும்.
- 3) மகிழ்ச்சி, கோபம், அன்பு, வெறுப்பு ஆகிய பண்புகள் இறைவனுக்கும் உள்ளனவா? விளக்கம் என்ன?
- 4) இந்த நபிமொழியிலிருந்து நீ பெறும் படிப்பினைகளைப் பட்டியலிடவும்.
- 5) அறிவிப்பாளரைக் குறித்து நீ அறிந்திருப்பதென்ன?

சூரியன் மேற்கிலிருந்து உதித்தால்!

- ١٦ - وَعَنْ أَبِي مُوسَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ قَيْسِ الْأَشْعَرِيِّ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: {إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَسْطُ يَدَهُ بِاللَّيْلِ لِيَتُوبَ مُسِيءُ النَّهَارِ، وَيَسْطُ يَدَهُ بِاللَّيْلِ لِيَتُوبَ مُسِيءُ اللَّيْلِ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا} رواه مسلم
- ١٧ - وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم: {مَنْ تَابَ قَبْلَ أَنْ تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ} رواه مسلم
- ١٨ - وَعَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: {إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَقْبَلُ تَوْبَةَ الْعَبْدِ مَا لَمْ يُعْرُغْ - رواه الترمذي وقال: حديث حسن} {

ஹதீஸ் 16 - 17 -18

அபூ முஸா அஷ்அரி (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: நிச்சயமாக அல்லாஹ், பகலில் பாவம் செடிய்த மனிதன் பாவமீட்சி தேட்டும் என்பதற்காக இரவில் தனது கையை விரித்து வைக்கிறான். இரவில் பாவம் செய்தவன் பாவமீட்சி தேட்டும் என்று பகலில் கையை விரித்து வைக்கிறான். (இது) சூரியன் மேற்கிலிருந்து உதயமாகும் வரையில் (நடந்துகொண்டிருக்கும்)”(முஸ்லிம்)

அபூ ஹு ரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: சூரியன் மேற்கில் இருந்து உதயமாவதற்கு முன் (அதாவது யுக முடிவு நாள் வருவதற்கு முன்) யார் பாவமீட்சி தேடுகிறாரோ அவரை அல்லாஹ் மன்னித்துவிடுகிறான்” (நூல்: முஸ்லிம்)

உமர் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் அருளினார்கள்: நிச்சமாக அல்லாஹ் மனிதனின் பாவமன்னிப்புக் கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொள்கிறான்., அம்மனிதனின் உயிர் ஊசலாடும் கட்டத்தை அடையாதிருக்கும் வரையில்!” (நூல்: திர்மிதி)

الشرح - தெளிவுரை

இந்த முன்று நபிமொழிகளின் கருத்து இதுதான்: பாவம் செய்த மனிதனை இறைவன் உடனுக்குடன் தண்டிப்பதில்லை. பாவமன்னிப்புத் தேடுவதற்கு அவனுக்கு அவகாசம் அளிக்கிறான். மனிதன் தாமதமாகப் பாவமன்னிப்புத் தேடினாலும் அதை ஏற்றுக் கொள்கிறான்.

ஒருவன் பகலில் பாவம் செய்துவிட்டு இரவில்தான் -தாமதமாகத்தான் மன்னிப்புக் கோருகிறான் என்றாலும் அல்லாஹ் அதை ஏற்றுக் கொள்கிறான். இதேபோன்று இரவில் பாவம் செய்த மனிதன் உடனே பாவமீட்சி தேடாமல் விடிந்த பிறகுதான் - பகலில்தான் பாவமன்னிப்புத் தேடுகிறான் என்றாலும் அல்லாஹ் அதனை ஏற்று அவனுக்கு மன்னிப்பு வழங்குகிறான். தன் மீது நம்பிக்கை கொண்ட மனிதன் திருந்தவேண்டும்., நல்வழியில் திரும்ப வேண்டும் என்பதுதான் இறைவனின் விருப்பம். எனவேதான் மனிதனது தாமதமான பாவமீட்சியையும் ஏற்றுக் கருணை பொழிக்கிறான்.

ஆனால் அதற்கும் ஓர் எல்லை உண்டு. அதுதான் சூரியன் மேற்கில் இருந்து உதயமாவது. அப்படி சூரியன் மேற்கில் இருந்து உதயமாகி விட்டால் பாவமன்னிப்பு வழங்குவது முடிவடைந்துவிடும்.

சூரியன் எப்படி மேற்கில் உதயமாகும்? கிழக்கில் உதயமாவது தானே உலகின் நியதி என்று இங்கு ஒருகேள்வி எழலாம்!

ஆம்! இறைவன் சூரியனைப் படைத்த காலம் முதல் அது கிழக்கில் இருந்துதான் உதித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் யுக முடிவுநாள் நெருங்கும்பொழுது அது மேற்கில் உதித்து வரும்!

அதாவது, பூமியின் வேகச் சுழற்சி படிப்படியாகக் குறைந்து வரும்பொழுது அது தலைகீழாகச் சுழலத் தொடங்கும். கிழக்கு நோக்கிச் சுற்றிக்கொண்டிருக்கும் பூமி, மேற்கு நோக்கிச் சுற்றத்தொடங்கும். அப்பொழுது சூரியன் மேற்கிலிருந்து உதயமாவதாகத் தோன்றும்!

கோளங்களின் சுழற்சியில் இப்படிப்பட்ட மாற்றத்தை மக்கள் காணும் பொழுது எல்லோரும் ஈமான் - இறை நம்பிக்கை கொள்வார்கள். யூதர்கள், கிறிஸ்தவர்கள் உள்ளிட்ட எல்லா நிராகரிப்பாளர்களின் உள்ளங்களிலும் திடீர் விசுவாசும் பிறக்கும். ஆனால் யார் யாரெல்லாம் அதற்கு முன்பு நம்பிக்கை கொள்ளவில்லையோ அவர்களின் ஈமான் அவர்களுக்குப் பயனளிக்காது!

சூரியன் மேற்கில் இருந்து உதயமாவதைக் கண்டதும் எல்லோரும் அஞ்சி நடுங்குவார்கள்! ஐயோ! நாம் பாவங்களிலேயே முழுகிக்கிடந்து விட்டோமே! இதோ! கேள்வி - கணக்கு கேட்கப்படும் மறுமைநாள் உண்மை யாகிவிட்டதே! என்று பதறித்துடித்து அவசூர அவசூரமாக பாவ மீட்சி தேடுவார்கள். ஆனால் மறுமைக்கான அடையாளங்கள் வெளிப்படத் தொடங்கிவிட்டால் ஈமான் கொள்வதோ பாவமீட்சி தேடுவதோ எவ்விதப் பயனும் அளிக்காது.

இதேபோன்றுதான் மனிதன் நன்கு ஆரோக்கியமாக வாழும்போதே பாவமீட்சி தேடி இறைவனின் மன்னிப் பைப் பெற்றிட வேண்டும். காலம் முழுவதும் தீமைகளைச் செய்து கொண்டிருந்துவிட்டு - இறைமறையின் எச்ச ரிக்கைகளையும் இறைத்தூதரின் அறிவுரைகளையும் அலட்சியப் படுத்திக் கொண்டே இருந்து விட்டு உயிர் தொண்டையை அடைத்து நிற்கும் மரண வேளையில் பாவமீட்சி தேடினால் அது ஏற்றுக் கொள்ளப்படமாட் டாது. இந்தவிவரம் குர்ஆனிலும் நேரடியாகக் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது:

எவர்கள் தீய செயல்கள் புரிந்த வண்ணம் இருந்து, அவர்களில் ஒருவருக்கு மரணம் நெருங்கும்போது இப்பொழுது நான் பாவமீட்சி தேடுகிறேன் என்று சொல்கிறாரோ அத்தகையவர்களுக்குப் பாவமன்னிப்பு கிடை யாது” (4 : 18)

அருஞ்சொற்கள் - شرح الكلمات

<p>1)தனது கையை விரித்து வைக்கிறான்: கை அல்லாஹ்வுக்கு உண்டு. ஆனால் அதன் உள்ளமையை -விரித்து வைப்பதெப் படி என்பதை அவன்தான் அறிவான். கல்வியாளர் சீலரின் கருத்து: கையை விரித்து வைப்பதென்பது, தனது அருளை விசாலம்</p>	<p>(1) يبسط يده: ان الله يدا هو أعلم بحقيقتها و كيفيتها ويرى بعض أهل العلم أن هذا كناية عن بسط رحمة و سعته و فتحه باب</p>
---	---

ஆக்குவதையும் பாவமன்னிப்புக் கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொள்வதன் வாசலைத் திறந்து வைப்பதையும் சுட்டுவதாவதாகும். ஆனால் முந்தைய கருத்தே சரியானது!	التوبة لعباده والاول أسلم
2) அவனது பாவமன்னிப்புக் கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொண்டான்.	٢) تاب الله عليه: قبل توبته

الإسئلة ~ கேள்விகள்

- 1) மனிதனின் பாவமன்னிப்புக் கோரிக்கையை அல்லாஹ் ஏற்றுக்கொள்வதற்குரிய கால அவகாசம் என்ன? அதில் எத்தனை வகைகள் உள்ளன?
- 2) சூரியன் மேற்கிலிருந்து உதயமாகும் என்பதன் விளக்கம் என்ன?
- 3) இந்த நபிமொழிகளின் அறிவிப்பாளர்கள் குறித்து நீ அறிந்திருப்பதென்ன?

காலுறை மீது மஸஹ் செய்வதன் சட்டம்

١٩ - وَعَنْ زُرِّ بْنِ حُبَيْسٍ قَالَ : أَتَيْتُ صَفْوَانَ بْنَ عَسَّالٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَسْأَلُهُ عَنِ الْمَسْحِ عَلَى الْخُفَّيْنِ فَقَالَ : إِنَّ الْمَلَائِكَةَ تَضَعُ أَجْنِحَتَهَا لِطَالِبِ الْعِلْمِ رَضِي بِمَا يَطْلُبُ ، فَقُلْتُ : إِنَّهُ قَدْ حَكَ فِي صَدْرِي الْمَسْحُ عَلَى الْخُفَّيْنِ بَعْدَ الْغَائِطِ وَالْبَوْلِ ، وَكُنْتُ أَمْرًا مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ فَجِئْتُ أَسْأَلُكَ : هَلْ سَمِعْتَهُ يَذْكُرُ فِي ذَلِكَ شَيْئًا قَالَ : نَعَمْ ، كَانَ يَأْمُرُنَا إِذَا كُنَّا سَفَرًا - أَوْ مُسَافِرِينَ - أَنْ لَا نَنْزِعَ خِفَافَنَا ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ وَ لِيَالِيَهُنَّ إِلَّا مِنْ جَنَابَةٍ ، لَكِنْ مِنْ غَائِطٍ وَ بَوْلٍ وَ نَوْمٍ فَقُلْتُ : هَلْ سَمِعْتَ فِي الْهَوِيِّ شَيْئًا ؟ قَالَ : نَعَمْ كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي سَفَرٍ ، فَبَيْنَا نَحْنُ عِنْدَهُ إِذْ نَادَاهُ أَعْرَابِيٌّ بِصَوْتٍ لَهُ جَهْرِيٌّ : يَا مُحَمَّدُ ، فَأَجَابَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ نَحْوًا مِنْ صَوْتِهِ : هَاؤُمْ ، فَقُلْتُ لَهُ : وَيْحَكَ اغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ فَإِنَّكَ عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ ، وَقَدْ نَهَيْتَ عَنْ هَذَا! فَقَالَ : وَاللَّهِ لَا أَغْضُضُ قَالَ الْاَعْرَابِيُّ : الْمَرْءُ يُحِبُّ الْقَوْمَ وَ لَمَّا يَلْحَقُ بِهِمْ؟ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ : الْمَرْءُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ (فَمَا زَالَ يُحَدِّثُنَا حَتَّى ذَكَرَ بَابًا مِنْ الْمَغْرِبِ مَسِيرَةَ عَرَضِهِ أَوْ يَسِيرُ الرَّاَكِبُ فِي عَرَضِهِ أَرْبَعِينَ عَامًا (قَالَ سُفْيَانُ - أَحَدُ الرُّوَاةِ - قَبْلَ الشَّامِ) خَلَقَهُ اللَّهُ تَعَالَى يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضَ مَفْتُوحًا لِلتَّوْبَةِ لَا يُغْلَقُ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْهُ { رواه الترمذي وغيره وقال: حديث حسن صحيح

ஹதீஸ் 19

ஸிர்ரு பின் ஹு பைஸ் (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: காலுறைகளின் மீது மஸஹ் செய்வது பற்றி கேட்பதற்காக நான் ஸஃப்வான் பின் அஸ்ஸால் (ரலி) அவர்களிடம் வந்தேன்.

அப்பொழுது அவர்கள், ஸிர்ரே! என்ன விஷயமாக வந்துள்ளீர்? என வினவினார்கள்”

கல்வியைத் தேடித்தான் ” என்றேன்.

கல்வியைத் தேடுபவருக்காக - அவரது தேடல் குறித்து திருப்தி அடைந்தவாறு மலக்குகள் தங்கள் இறக்கைகளைத் தாழ்த்துகிறார்கள்” என்றார்கள்.

நாள் சொன்னேன்: மலம், சிறுநீர் கழித்த பிறகு (உளு செய்யும்போது) காலுறைகளின் மீது மஸஹ் செய்வதென்பது என் மனத்தில் ஒரு நெருடலை ஏற்படுத்திவிட்டது. நீங்கள் நபி (ஸல்) அவர்களின் தோழர்

களில் ஒருவர்.,எனவேதான் உங்களிடம் விளக்கம் கேட்கலாம் என வந்தேன். நபியவர்கள் இது விஷயத்தில் ஏதேனும் சொல்ல நீங்கள் கேட்டிருக்கிறீர்களா”?

அவர்கள் சொன்னார்கள்: ஆம்! நாங்கள் பயணம் மேற்கொண்டால் மலஜலம் கழித்தாலோ தூங்கினாலோ (உளுவின்பொழுது) எங்கள் காலுறைகளை முன்று பகல் - இரவுகளுக்குக் கழற்ற வேண்டாமென நபி (ஸல்) அவர்கள் எங்களை ஏவுவார்கள் - பெருந்துடக்கு நீங்கலாக!

அன்பு கொள்வது பற்றி நபி(ஸல்) அவர்கள் ஏதாவது கூறக் கேட்டிருக்கிறீர்களா? ”

ஆம்! ஒருதடவை நாங்கள் நபி(ஸல்)அவர்களுடன் பயணம் புறப்பட்டிருந்தோம். நாங்கள் அவர்களுடன் இருந்து கொண்டிருந்தபோது ஒரு நாட்டுப்புற மனிதர்,அவருக்கே உரிய உரத்த குரலில் நபி(ஸல்) அவர்களை நோக்கி - ஏ முஹம்மத்! என அழைத்தார். நபி(ஸல்) அவர்களும் - அவரது குரலுக்கு ஈடாக குரலுயர்த்தி பெற்றுக்கொள்வீராக” என்று அவருக்குப் பதில் அளித்தார்கள்.

நான் சொன்னேன்: நாசமாகப் போவாய்! குரலைத் தாழ்த்து! நீ நபியவர்களின் சமூகத்தில் இருக்கிறாய்! இப்படிக் குரலுயர்த்துவது உனக்குத் தடை செய்யப்பட்டுள்ளது!”என்று. அதற்கு அவர், அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! நான் குரலைத் தாழ்த்தமாட்டேன்.

அந்த நாட்டுப்புறத்துக்காரர் கேட்டார்: ஒரு மனிதன் தன் சமூகத்தினரை நேசிக்கிறான். ஆனால் (அமல் விஷயத்தில்) அவர்களைச் சென்றடையாமல் இருக்கிறான்?”

அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள் சொன்னார்கள்: ஒரு மனிதன் யாரை நேசித்தானோ அவர்களுடனேதான் மறுமைநாளில் இருப்பான் - இவ்வாறாகத் தொடர்ந்து பல விஷயங்களை அவர்கள் எங்களுக்கு அறிவித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இறுதியில் மேற்குத் திசையில் ஒரு வாசல் படைக்கப்பட்டிருப்பது பற்றி எடுத்துரைத்தார்கள். அது எத்துணை விசாலமானது என்றால், அதன் அகலத்தின் நடைபயணம் (அல்லது ஒருபயணி அதன் அகல வாட்டில்) நாற்பது அல்லது எழுபது ஆண்டுகள் நடந்து செல்லும் அளவு இருக்கும். - (அறிவிப்பாளர்களில் ஒருவரான ஸுஃப்யான் (இப்னு உயைனா) என்பார் கூறுகிறார்: அது ஷாம் தேசத்தை நோக்கியதாகும்”)

வானங்கள்- பூமியைப் படைத்த காலத்திலேயே அந்தவாசலையும் அல்லாஹ் படைத்துவிட்டான். அந்த வாசல் பாவமீட்சிக்காகத் திறந்தே இருக்கும். சூரியன் மேற்கில் உதிக்கும் வரையில் அது முடப்படமாட்டாது” - இதனை இமாம் தீர்மதி (ரஹ்) அவர்கள் அறிவித்துள்ளார்கள். மேலும் இது, ஹஸன் - ஸஹீஹ் என்றும் சொல்லியுள்ளார்கள்.

التشريح~தெளிவுரை

பாவமீட்சி தேடுவதற்கான காலம் எப்பொழுது முடிவடையும் என்பதை விளக்கும் நபிமொழிகளில் இதுவும் ஒன்றாகும். இதற்காகவே இமாம் நவவி (ரஹ்) அவர்கள் இதனை இங்கு கொண்டுவந்துள்ளார்கள்.

இந்த மாழியிலிருந்து இன்னும் பலவிஷயங்கள் தெரிய வருகின்றன. முதலாவதாக, கல்வியின் சிறப்பு. கல்வி கற்கும் மாணவர்களுக்காக வானவர்கள் இறக்கையைத் தாழ்த்துகிறார்கள். அதாவது, அவரது முயற்சிக்கு உதவியும் ஒத்துழைப்பும் பாதுகாப்பும் அளிக்கிறார்கள்.

இங்கு இல்மு - கல்வி எனும் வார்த்தை நபி (ஸல்)அவர்கள் கொண்டு வந்த ஷரீஅத்தின் கல்வியைச் சுட்டுகிறது. அத்துடன் அதற்கு வலிவும் பொலிவும் சேர்க்கிற அனைத்துக் கல்விகளுக்கும் அவற்றின் உபகரணங்களுக்கும் இந்தச் சிறப்பு உண்டு.

ஸீர்ரு இப்னு ஹு பைஸ் (ரஹ்) என்பார் நபித்தோழர்களுக்கு அடுத்த தலைமுறையைச் சேர்ந்தவர்! அவரது உள்ளத்தில் ஓர் ஐயம் எழுந்தது. காலுறைகளை அணிந்திருப்பவர் உளு செய்யும்பொழுது அவற்றின் மீது மஸஹ் செய்வது (ஈர்க்கையால் தடவுவது) கூடுமா? குர்ஆனில் - இறைநம்பிக்கை கொண்டவர்களே! நீங்கள் தொழுகைக்காகக்ஷ் ஷெக்ஷ் செய்யும் பொழுது உங்கள் முகங்களையும் முழங்கைகள் வரை உங்கள் கைகளையும் கழுவுங்கள். மேலும் உங்கள் தலைகளை ஈர்க்கையால் தடவுங்கள். மேலும் உங்கள் கால்களைக் கணுக் கால்கள் வரை கழுவுங்கள்” (5 : 6) என்று இறைவன் கட்டளையிட்டபடி பாதங்களைக் கழுவு வேண்டியதில் லையா? என்பதே அந்த ஐயம்!

இதற்கு பிரபல நபித்தோழர் ஸஃப்வான் (ரலீ) அவர்கள் விளக்கம் அளித்தார்கள். இதிலிருந்து - காலுறை மீது மஸஹ் செய்வதுதான் கூறியிருந்தது என்பது தெரியவருகிறது!

புகாரியிலும் முஸ்லிமிலும் இடம் பெற்றுள்ள இன்னொரு நிகழ்ச்சியும் இதற்கு ஆதாரம் சேர்க்கிறது. முஃகீரா பின் ஷு அபா (ரலீ) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நான் ஒருதடவை நபி (ஸல்) அவர்களுடன் பயணம் சென்றிருந்தேன். நபியவர்கள் உளு செய்தார்கள். அப்பொழுது நான், அவர்களின் காலுறைகளைக் கழற்றுவதற்காகக் குனிந்தேன். நபி(ஸல்) அவர்கள் சொன்னார்கள்:

فَقَالَ : دَعُوْا فَاَيْ اَدْخَلْتُمْ طَاهِرَيْنِ فَمَسَحَ عَلَيْهِمَا - اَخْرَجَهُ مُسْلِم

அவற்றை விட்டுவிடும். நான் அவற்றைக்ஷ் சுத்தமான நிலையிலேயே மாட்டியுள்ளேன்” - பிறகு நபியவர்கள் அவற்றின்மீது மஸஹ் ஷெக்ஷ்ய்தார்கள்,. - ஆனால் காலுறைகளின் மீது மஸஹ் ஷெக்ஷ்ய்யலாம் என்பதற்குச் சில நிபந்தனைகள் உள்ளன.

1) உளு செய்துகொண்டு காலுறைகளை அணிந்திருக்க வேண்டும். மேலேசொன்ன - முஃகீரா (ரலீ) அவர்களது அறிவிப்பில் இது தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

- எனவே தயம்மும் செய்துகொண்டு காலுறைகள் அணிந்திருந்தால் பிறகு உளு செய்யும்பொழுது அவற்றின் மீது மஸஹ் செய்வது கூடாது. ஏனெனில் தயம்மும் என்பது உளுவுக்கான மாற்று ஏற்பாடுதான்! அத்துடன் அது முகத்திலும் கைகளிலும் மட்டும் மேற்கொள்ளும் சுத்தமே ஆகும்!

2) சிறு துடக்கை நீக்குவதற்கான உளுவில் மட்டுமே மஸஹ்! பெருந்துடக்கை நீக்குவதற்கான குளிப்பில் மஸஹ் செய்வது போதுமாகாது! பெருந்துடக்கு நீங்கலாக என இந்நபிமொழியில் வந்துள்ள வார்த்தை இதனைத் தெளிவுபடுத்துகிறது.

ஆனால் காயத்திற்காக ஓர் உறுப்பில் கட்டுப்போடப்பட்டு அது அவிழக் கூடாத நிலையில் இருந்தால் குளிப்பின்போது அதன் மீது மஸஹ் செய்யலாம். தலை மஸஹ் குளிப்பில் இல்லை., அத்துடன்- பெருந்துடக்கை நீக்கு தவதற்கான சுத்தம் பெரிய அளவிலானதாக உள்ளது. எனவே அதில் காலுறைகளைக் கழற்றிப் பாதங்களைக் கழுவுவது கட்டாயமாக்கப்பட்டுள்ளது! இவ்வாறாக கியாஸ் எனும் ஒப்பீட்டாய்வும் கடமையான குளிப்பில் காலுறைகளின் மீது மஸஹ் இல்லை என்பதையே வலியுறுத்துகிறது!

3) நபி (ஸல்) அவர்கள் வரையறை செய்த காலத்திற்குள் மஸஹ் செய்தல் இருக்க வேண்டும். அலீ (ரலீ) அவர்கள் அறிவித்துள்ளார்கள்: ஊரில் தங்கியிருப்பவருக்கு ஒரு பகல் ஓர் இரவு என்றும் பயணிக்கு முன்று பகல்கள் என்றும் (காலுறையின் மீது மஸஹ் செய்வதற்கு) நபி (ஸல்) அவர்கள் கால நிர்ணயம் செய்தார்கள்” (நூல்: முஸ்லிம்)

- நிர்ணய காலத்திற்குப் பிறகு உளு ஷெக்ஷ்ய்யும்பொழுது பாதங்களைக் கழுவியாக வேண்டும். மேலும் மஸஹ் அனுமதிப்பட்ட காலத்தில் கூட இடையில் எந்தச் சூழ்நிலையிலும் காலுறைகளைக் கழற்றாமல் இருக்க

வேண்டும். அப்படிக்க கழற்றியாக வேண்டியது வந்தால் அத்துடன் அனுமதி காலம் முடிவடைந்தது என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

இங்கு இன்னொன்றையும் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். நிர்ணய காலம் முடிந்த நேரத்தில் நீங்கள் உளுவுடன் இருந்தால் நீங்கள் அதனுடனேயே நீடிக்கலாம். பிறகு சுத்தம் நீங்குகிறபோதுதான் மஸஹ்க்கான அனுமதி முடிவுக்குவரும். பிறகு செய்யும் உளுவில் பாதங்களைக் கழுவி நீங்கள் காலுறைகளை அணிந்தால் அதிலிருந்து புதிய கால அவகாசும் தொடங்கும்.

அந்த நாட்டுப்புறத்தாரின் கேள்வி!

விளக்கம் கேட்டுவந்த நாட்டுப்புறத்தார் நபி (ஸல்) அவர்களைக் குரலுயர்த்தி அழைத்தபொழுது-அப்படி அழைப்பது கூடாது., நபியவர்களின் சமூகத்தில் குரலுயர்த்திப் பேசுவதே தடை என்று அவருக்கு எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. இது பின்வரும் இறைவசூனத்தின் கட்டளையாகும்:

والله عز وجل يقول: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ الصَّوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ (الحجرات الآية : ٢)

இறைநம்பிக்கை கொண்டவர்களே! உங்களது குரலை நபியின் குரலுக்கு மேல் உயர்த்தாதீர்கள்! மேலும் உங்களில் ஒருவர் மற்றவரிடம் குரலுயர்த்திப் பேசுவதுபோல் நபியிடம் உயர்ந்த குரலில் பேசாதீர்கள். நீங்கள் செய்த நற்செயல்கள் அனைத்தும் - நீங்கள் அறியாத நிலையிலேயே வீணாகிப் போய்விட வேண்டாம்” (49: 3)

- ஆனாலும் நாட்டுப்புற மக்கள் ஒழுங்குமுறைகள் அறியாதவர்கள். ஏனெனில் அவர்கள் நகரத்து மக்களை விட்டும் தூரமானவர்கள். நற்கல்வியும் நல்ல பழக்கவழக்கங்களும் கிடைக்கப் பெறாதவர்கள்! அதனால்தான் அவர் நபியவர்களைக் குரலுயர்த்தி அழைத்தார். குரலைத் தாழ்த்தமாட்டேன் என்றும் சொன்னார்.

அந்த மனிதருக்கு அவரைப் போலவே குரலுயர்த்திப் பதிலளித்து, அவரது செயல் விரும்பத் தக்கதல்ல என்று உணர்த்தினார்கள், நபியவர்கள். இந்தப் பாணி நயமானது. எவர் மனத்தையும் புண்படுத்தாதது. ஏனெனில் அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் அனைவரிடமும் நல்ல முறையில் நடந்து கொள்ளும் நற்குணம் கொண்டவர்கள். அவரவரது அறிவின் கொள்ளளவிற்கு ஏற்ப அனைவருக்கும் மரியாதை கொடுப்பவர்கள்!

இங்கு நாம் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டியது, அந்த நாட்டுப் புறத்து மனிதர் கேட்ட கேள்வியே! அது மிக முக்கியமானது. அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள் அளித்த பதில் அதனினும் முக்கியமானது. அதனை மீண்டும் ஒருமுறை படித்துப் பாருங்கள்.

ஒருமனிதன் யாரை நேசித்தானோ அவர்களுடனேயே மறுமை நாளில் இருப்பான்”

ஆகா! எத்துணை மகத்தான அருட்கொடை! உண்மையான அன்புக்குக் கிடைத்த பலன் எத்துணை சிறந்தது?

மற்றொரு தடவை அல்லாஹ்வையும் அவனுடைய தூதரையும் நேசித்த மனிதரை நோக்கி நபி (ஸல்) அவர்கள் சொன்னார்கள்: நிச்சயமாக யாரை நீர் நேசித்தீரோ அவர்களுடனேயே இருப்பீர்”

இதனை அறிவித்த அனஸ்(ரலி) அவர்கள் சொன்னார்கள்: நான் ரஸூலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்களையும் அபூபக்ர், உமர் (ரலி - அன்ஹு ம்) ஆகியோரையும் நேசிக்கிறேன். மறுமை நாளில் அவர்களுடன் இருப்பதையே விரும்புகிறேன்” (நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

இவ்வாறே நாமும் அல்லாஹ்வையும் நபி (ஸல்) அவர்களையும் அவர்களின் தோழர்களையும் குறிப்பாக நேர்வழி பெற்ற கலீஃபாக்களையும் நேசிப்போம். அதற்குப் பின்னர் வாழ்ந்த தீனின் - இறைமார்க்கத்தின்

முன்னோடிகளையும் இமாம்களையும் நேசிப்போம். அவர்களின் மீதான அன்பை, நம் உள்ளத்தில் நிலைப்படுத்தி உறுதியேற்போம். அதற்கு அல்லாஹ்வைச் சாட்சியாக்குவோம்!

தன் சமுதாயத்தின்மீது உண்மையான அன்பு செலுத்தும் ஒருமுஸ்லிம் நாளை மறுமைநாளில் அவர்களுடனேயே எழுப்பப்படுவார்., அனைவரும் நபி(ஸல்) அவர்களின் தடாகத்தில் தண்ணீர் அருந்தும் பேறு பெறுவார்கள் என்பது எத்துணை மகத்தான நற்செய்தி!

அதே நேரத்தில் அந்த முஸ்லிம் இஸ்லாத்தின் எதிரிகளை வெறுத்திட வேண்டும். அது அவர் மீதான கடமை என்பதையும் மறந்திடக் கூடாது. அவர்கள் இறைவனுக்கும் இறைத்தூதருக்கும் பகைவர்கள். தவ்ஹீத் - ஏகத்துவக் கொள்கைக்கும் இறைத்தூதரின் ஸுன்னத்- நடைமுறைகளுக்கும் எதிராகச் செயல்படுபவர்கள் எனத் தெரிந்தபிறகும் ஒரு முஸ்லிம் அவர்களுடன் நட்போ நேசமோ வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது! இறைவன் கூறுகிறான்:

قال تعالى: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ (سورة الممتحنة الآية:)

இறைநம்பிக்கை கொண்டவர்களே! எனக்கும் உங்களுக்கும் பகைவர்களாய் இருப்பவர்களை நண்பர்களாக்கிக் கொள்ளாதீர்கள்” (குர்ஆன் 60: 1)

ஆக, ஒருபொதுவான சட்ட நியதியை இந்நபிமொழி நமக்கு வழங்குகிறது: ஒரு மனிதன் யாரை நேசித்தானோ அவர்களுடனேயே இருப்பான்., நல்லவர்களை நேசித்தால் நல்லவர்களுடன் இருப்பான்., தீயவர்களை நேசித்தால் அதீயவர்களுடன்தான் இருப்பான்!

அறிப்பாளர் அறிமுகம்

ஸிர்ரு பின் ஹு பைஸ் (ரஹ்)

ஸிர்ரு பின் ஹு பைஸ் அவர்கள் தாபிஈன் (எனும் நபித்தோழர்களை அடுத்த) தலைமுறையைச் சேர்ந்தவர். இவர்கள் அறியாமைக் காலத்தையும் கண்டுள்ளார்கள். ஸஃப்வான் பின் அஸ்ஸால் (ரலி) அவர்கள் நீங்கலாக உமர் (ரலி) அவர்கள் மற்றும் அலீ (ரலி) அவர்கள் ஆகியோரிடமும் ஹதீஸ்களைச் செவியேற்றுள்ளார்கள். மேலும் புகழ்பெற்ற நபித்தோழர்களாகிய - உபை பின் கஅப், இப்னு மஸ்வூத், அப்பாஸ், அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் பின் ஆஸ் (ரலி) போன்றவர்களிடம் இருந்தும் ஹதீஸ்களை அறிவித்துள்ளார்கள். 122 வயது வரை வாழ்ந்த இவர்கள் ஹஜ்ஜாஜ் பின் யூசப் காலத்தில் ஜமாஜிம் யுத்தத்தில் மரணம் அடைந்தார்கள்.

شرح الكلمات اருஞ்சொற்கள்

1) எது விஷயமாக வந்துள்ளீர்?: உம்மை இங்கு வரச் செய்த நோக்கம் என்ன?	(1) ما جاء بك : ما حملك علي الخيء
---	-----------------------------------

2) கல்வியைத் தேடித்தான்	٢) ابتغاء العلم : من أجل طلب العلم
3) தங்கள் இறக்கைகளைத் தாழ்த்துகிறார்கள்: அவருக்கு உதவி செய்தல், அவரது முயற்சியை எளிதாக்குதல் என்பதே கருத்து	٣) تضع أجنحتها : مجاز عن معونته و تيسير سعيه
4) என் மனத்தில் நெருடல் ஏற்பட்டு விட்டது: எனக்கு சந்தேகம் உள்ளது.	٤) حكُّ في صدري: حصل عندي شك
5) அல்ஃகாயித்: அசல் பொருள்: பூமியில் தாழ்வான ஓர் இடம். மலத்திற்கு இந்த வார்த்தை பயன்படுத்தப் பட்டது, தாழ்வான இடம் சென்று மலம் கழிப்பதன் அடிப்படையில்!	٥) الغائط : في أصل اللغة المكان المنخفض من الارض وأطلق علي ما يخرج من دبر الانسان للمجاورة
6) பயணிகள்	٦) سفرا : جمع سافر، مثل صحب جمع صاحب
7) பயணிகள் என்பதற்கு பயன் படுத்தப்பட்ட வார்த்தை எது என்று அறிவிப்பாளருக்கு ஏற்பட்ட ஐயத்தை இது குறிக்கிறது.	٧) أو : تدل علي الشك من الراوي هل قال سفر أو مسافرين
8) காலுறை: மனிதன் தனது பாதத்தில், செருப்பு போன்று அணிகிற ஒன்று.	٨) خفافنا : جمع خف ، هو ما يلبس في قدم الانسان مثل الخذاء
9) கட்டளையிடுவார்கள். இங்கு இதன் பொருள், செய்வது கூடும் என்பதே!	٩) يأمرنا: الامر هنا للاباحة و الجواز
10) பெருந்துடக்கு: ஜனாபத் என்பதன் அசல் பொருள்: தூரவிலகுதல். இஸ்லாமிய வழக்கில், உடலுறவு அல்லது வீந்து வெளிப்படலின் மூலம் குளிப்பு கடமையாகும்.	١٠) الجنابة: هي لغة البعد و شرعا ما يوجب الغسل من جماع أو انزال
11) அன்பு கொள்வது	١١) الهوي : الحب
12) நாட்டுப்புறத்தார்: அஃராப் எனும் பன்மைச் சொல்லில் சேர்த்து ஒருமையாக்கப்பட்டுள்ளது. நாட்டுப்புறம் மற்றும் கிராமத்தில் வாழும் இருவகை அரபிகளையும் உள்ளடக்கும் அல்அரபீ எனும் சொல்லை விட்டும் வேறு படுத்துவதே நோக்கம்.	١٢) أعرابي: نسبة الي أعراب، وهم سكان البوادي، ونسب الي الجمع تميزا له عن عربي الذي يشمل من يسكن البادية أو القرى
13) கடுமையான, உரத்த	١٢) الجوهري: الشديد العالى
14) வாங்கிக்கொள், பெற்றுக் கொள்	١٣) هازم : خذ (في رواية القرطبي: تعالوا)

15) நாசூமமாகப்போவாய்: இது மனமிரங்கியும் வருந்தியும் சொல்லப்படும் வார்த்தையாகும். தேவை இல்லாத ஒரு தீமையில் விழுந்துள்ளவனுக்கு இவ்வாறு சொல்லப்படும்.	١٤) ويحك : كلمة ترحم و توجع يقال لمن وقع في سوء لا يستحقه
16) (அமல் விஷயத்தில்) அவர்களைச் சென்றடையா திருக்கிறான்: அவர்கள் அமல் செய்வதுபோல் முழுமையாக அவன் அமல் செய்யவில்லை.	١٥) لما يلحق بهم : لم يعمل مثل عملهم من حيث الكمال
17) பலவிஷயங்களை எங்களுக்கு அவர்கள் அறிவித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்: அதாவது நபியவர்கள்.	١٦) فما زال يحدثنا : أي النبي ﷺ
18) பாவமீட்சிக்காக: பாவமீட்சியை ஏற்றுக் கொள்வதற்காக	١٧) للتوبة : لقبول التوبة

الاسئلة - கேள்விகள்

- 1) கல்வியின் சிறப்பை சுருக்கமாக விளக்கவும்.
- 2) மஸஹ் என்றால் என்ன? அதன் சட்டங்களை விளக்கவும்.
- 3) இந்நாட்டுப்புற அரபி கேட்ட கேள்வி என்ன? அதற்கு நபியவர்கள் அளித்த பதில் என்ன? அதில் அமைந்துள்ள அழகிய முன்மாதிரி என்ன?
- 4) அறிவிப்பாளர் குறித்து நீ அறிந்திருப்பதென்ன?
- 5) நபி (ஸல்) அவர்களின் சமூகத்தில் மேற்கொள்ள வேண்டிய ஒழுக்கங்கள் யாவை? அது வலியுறுத்தப் பட்டுள்ள குர்ஆன்வசனங்களைக் குறிப்பிடவும்.
- 6) நபி (ஸல்) அவர்கள் மீது அன்பு செலுத்துவதன் தனிச் சிறப்பை எழுதவும்.

நூறு கொலை செய்தவனுக்கும் மன்னிப்பு உண்டு., ஆனால் ...?

٢٠ - وَ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ سَعْدِ بْنِ مَالِكِ بْنِ سِنَانِ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: { كَانَ فِيمَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ رَجُلٌ قَتَلَ تِسْعَةً وَ تِسْعِينَ نَفْسًا ، فَسَأَلَ عَنْ أَعْلَمِ أَهْلِ الْأَرْضِ ، فَدُلَّ عَلَى رَاهِبٍ فَأَتَاهُ فَقَالَ : إِنَّهُ قَتَلَ تِسْعَةً وَ تِسْعِينَ نَفْسًا فَهَلْ مِنْ تَوْبَةٍ؟ فَقَالَ : لَا ، فَقَتَلَهُ فَكَمَّلَ بِهِ مَنَةً ، ثُمَّ سَأَلَ عَنْ أَعْلَمِ أَهْلِ الْأَرْضِ ، فَدُلَّ عَلَى رَجُلٍ عَالِمٍ فَقَالَ : إِنَّهُ قَتَلَ مَنَةً نَفْسٍ فَهَلْ مِنْ تَوْبَةٍ؟ فَقَالَ : نَعَمْ ، مَنْ يَحْوُلُ بَيْنَهُ وَ بَيْنَ التَّوْبَةِ؟ انْطَلِقْ إِلَى أَرْضِ كَذَا وَ كَذَا ، فَإِنَّ بِهَا أَنَا سًا يَعْبُدُونَ اللَّهَ تَعَالَى فَاعْبُدِ اللَّهَ مَعَهُمْ ، وَلَا تَرْجِعْ إِلَى أَرْضِكَ فَإِنَّهَا أَرْضٌ سُوءٌ ، فَانْطَلِقْ حَتَّى إِذَا نَصَفَ الطَّرِيقَ أَتَاهُ الْمَوْتُ ، فَاخْتَصَمَتْ مَلَائِكَةُ الرَّحْمَةِ وَ مَلَائِكَةُ الْعَذَابِ . فَقَالَتْ مَلَائِكَةُ الرَّحْمَةِ : جَاءَ تَائِبًا مُقْبِلًا إِلَى اللَّهِ تَعَالَى ، وَ قَالَتْ مَلَائِكَةُ الْعَذَابِ : إِنَّهُ لَمْ يَعْمَلْ خَيْرًا قَطُّ ، فَأَتَاهُ مَلَكٌ فِي صُورَةِ آدَمِيٍّ فَجَعَلُوهُ بَيْنَهُمْ - أَي حَكَمًا - فَقَالَ : فَيَسُؤُوا مَا بَيْنَ الْأَرْضَيْنِ فَآلِي أَيَّتَهُمَا كَانَ أَذْنِي فَهُوَ لَهُ ، فَفَاسُوا فَوَجَدُوهُ أَذْنِي إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي أَرَادَ ، فَفَبَصَّتْهُ مَلَائِكَةُ الرَّحْمَةِ { متفق عليه

وَ فِي رِوَايَةٍ فِي الصَّحِيحِ : { فَكَانَ إِلَى الْقَرِيَةِ الصَّالِحَةِ أَقْرَبَ بِشِيرٍ فَجُعِلَ مِنْ أَهْلِهَا } وَ فِي رِوَايَةٍ فِي الصَّحِيحِ : فَأَوْحَى اللَّهُ تَعَالَى إِلَى هَذِهِ أَنْ تَبْأَعِدِي، وَإِلَى هَذِهِ أَنْ تَقْرَبِي ، وَقَالَ : قَيْسُوا مَا بَيْنَهُمَا ، فَوَجَدُوهُ إِلَى هَذِهِ أَقْرَبَ بِشِيرٍ فَغَفَرَ لَهُ { وَ فِي رِوَايَةٍ : فَأَيَّ بَصَدْرِهِ نَحَوَهَا

ஹதீஸ் 20

அபூ ஸயீதில் குத்ரீ (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: உங்களுக்கு முன்னர் வாழ்ந்து சென்ற கூழுதாயத்தில் ஒருமனிதன் இருந்தான். அவன் தொன்னூற்றி ஒன்பது பேரைக் கொலை செய்திருந்தான்! பிறகு அவன், இந்தப் புவிவாழ் மக்களில் அதிகம் அறிந்தவர் யார் என்று விசாரித்தான். ஒரு துறவியின் பக்கம் அவனுக்கு வழி காட்டப்பட்டது. அவரிடம் வந்தான். நான் தொன்னூற்றி ஒன்பது பேரைக் கொலை செய்து விட்டேன். எனக்கு மன்னிப்பு உண்டா? என்று அவரிடம் கேட்டான். அவர், கிடை யாது என்று சொல்லி விட்டார். உடனே அவரையும் கொலை செய்கு அவருடன் நூறைப் பூர்த்தியாக்கினான்.

பிறகு இப்புவி வாழ் மக்களில் அதிகம் அறிந்தவர் யார் என்று கேட்டான். கல்ல அறிவுபெற்ற இன்னொரு மனிதரின் பக்கம் அவனுக்கு வழிகாட்டப்பட்டது. (அவரிடம் சென்று) கேட்டான்: நான் நூறு பேரைக் கொலை செய்துள்ளேன்., எனக்குப் பாவமன்னிப்பு உண்டா?

அவர் சொன்னார்: ஆம், உண்டு! பாவமன்னிப்புப் பெறவிடாமல் உன்னை யாரால் தடுக்க முடியும்? நீ இன்ன இன்ன ஊருக்குச் செல்ல! அங்கு, அல்லாஹ்வை வணங்கி வழிபட்டுக் கொண்டிருக்கும் மக்கள் உள்ளனர்., அவர்களுடன் சேர்ந்து நீயும் அல்லாஹ்வை வணங்கு. உனது செஷாந்த ஊருக்கு நீ திரும்பி விடாதே! அது கெட்டதொரு பூமியாகும்!

உடனே அவன் (அந்த ஊரை நோக்கிப்) புறப்பட்டான். பாதி வழி வந்திருக்கும்பொழுது மரணம் அவனைத் தழுவிக்கொண்டது! அவனைக் கைப்பற்றும் விஷயத்தில் கருணைமலக்குகளும் தண்டனை மலக்குகளும் தர்க்கம் செய்யலானார்கள்!

கருணை மலக்குகள் சொன்னார்கள்: இவன் பாவமீட்சி தேடியவனாக - தனது இதயத்தால் அல்லாஹ்வின் பக்கம் முன்னோக்கியவனாக வந்துள்ளான்., என்று! தண்டனை மலக்குகள் சொன்னார்கள்: இவன் எந்த ஒரு நன்மையையும் செய்யவில்லை., என்று!

இந்நிலையில் வேறொரு மலக்கு மனித வடிவத்தில் அங்கு வந்தார். அவரைத் தங்களுக்கிடையே தீர்ப்பு வழங்கும் நடுவராக்கினார்கள், அந்த மலக்குகள். அவர் சொன்னார்: இரண்டு ஊர்களுக்கும் இடைப்பட்ட தூரத்தை அளந்து பாருங்கள். இந்த மனிதன் எந்த ஊரின் பக்கம் நெருக்கமாக இருக்கிறானோ அந்த ஊரைச் சேர்ந்தவனாவான்! ”

அவ்வாறு அளந்து பார்த்தபொழுது அவன், எந்த ஊரை நாடி வந்தானோ அந்த ஊரின் பக்கம் நெருக்கமானவனாக இருந்தான். உடனே கருணை மலக்குகள் அவனைக் கைப்பற்றிக் கொண்டார்கள்!”(நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

ஸஹீஹ் (முஸ்லிமின்) ஓர் அறிவிப்பில் வந்துள்ளது: அவன் நல்ல ஊரின் பக்கமே ஒரு சாண் அளவு அதிக நெருக்கமாக இருந்தான். எனவே அவ்வூர்வாசிகளுடன் சேர்க்கப்பட்டான்”

ஸஹீஹ் (முஸ்லிமின்) வேறோர் அறிவிப்பில் உள்ளது: இந்த ஊருக்கு நீ தூரமாகிவிடு என்று அல்லாஹ் கட்டளையிட்டான்., மேலும் அந்த ஊருக்கு - நீ நெருக்கமாகிவிடு என்று கட்டளையிட்டான். மேலும் கூறி

னான்: (இப்பொழுது) இரு ஊர்களுக்கும் மத்தியில் அளந்து பாருங்கள் என்று! அதன்படி அந்த மனிதன் இந்த ஊரின் பக்கமே அதிக நெருக்கமாக இருக்கக் கண்டார்கள்!”

ஸஹீஹ் (முஸ்லிமீன்) இன்னோர் அறிவிப்பில் உள்ளது: அவன் தனது இதயத்தால் அந்த ஊரை நாடிப் புறப்பட்டான் ”

التشريح - தெளிவுரை

வாய்மையுடன் பாவமன்னிப்புத் தேடும் மனிதனுக்கு அல்லாஹ்விடம் மன்னிப்பு உண்டு., அவன் செய்த பாவம் எவ்வளவு பெரிதாயினும் எவ்வளவு அதிகமாயினும் சரியே! ஏனெனில், அல்லாஹ்வின் கருணை எல்லையில்லாதது! உலகின் எல்லாப் பொருள்களையும் வியாபித்து நிற்கக் கூடியது! இந்த உண்மைக்கு இன்னோர் ஆதாரமே இந்த நபிமொழி.

நபி(ஸல்) அவர்கள் முற்காலச் சமுதாயத்தில் நடந்த ஒரு நிகழ்ச்சியைத் தத்துவார்த்தமான முறையில் விளக்கிக்காட்டி பாவமீட்சி தேடுவதன் முக்கியத்துவத்தையும் சிறப்பையும் உணர்த்துகின்றார்கள்.

பாவமீட்சி தேடும் மனிதனுக்கு மன்னிப்பு கிடைக்கவேண்டுமாயின் அதற்கு மிகமுக்கியமான நிபந்தனை, அவன் மனம் திருந்தியிருக்க வேண்டும் என்பதே. பாவம் குறைவாக, லேசானதாக இருக்க வேண்டும் என்ப தல்ல. அவன் மனம் வருந்தி - திருந்தி வாழ முன்வந்து விட்டால் அவனது பாவம் எவ்வளவு கடுமையான தாக-கொடுமையானதாக இருந்தாலும் அவனுக்கு மன்னிப்பு உண்டு!

இந்தக் கருத்துக்கு ஓர் உவமை கூறி தத்துவார்த்தமாக விளக்கித் தருகிறார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள்! உவமையுடன் எடுத்துரைக்கும் கருத்துக்கள் மனதில் நன்கு பதிக்கின்றன! அவற்றைக் கடைப்பிடித்து வாழ வேண்டுமெனும் நல்லார்வமும் பிறக்கிறது - மக்களின் உள்ளங்களில் கருத்துக்களை நயமாகப் புகட்டுவதில் நபி(ஸல்)அவர்கள் மேற்கொண்ட நுட்பமான பாணியாகும் இது!

அது மட்டுமல்ல இஸ்லாத்தின் அழைப்புப் பணியில் ஈடுபடுபவர்கள் மென்மையாக நடந்துகொள்ள வேண்டும். நல்லவற்றை நயமாக எடுத்துக்கூறி மக்களை இஸ்லாத்தின் பக்கம் அழைக்க வேண்டும். அவர்களை நிராக்ஷ அடையச் செய்துவிடக்கூடாது என்பதையும் இங்கு நபியவர்கள் நயமாக வலியுறுத்தியுள்ளார்கள்! இறைமார்க்கம் - ஆன்மீகம் பற்றிப் பேசுபவர்கள் - அறிவுரை கூறுபவர்கள் ஷரீஅத்தின் அடிப்படைகளை நன்கு அறிந்து அதன்படி செயலாற்றுவது அவசியம். அழைப்புப் பணியின் வழியில் இது ஓர் அடிப்படை அம்சமாகும்.

99 பேரைக் கொலை செய்ய்த குற்றத்திற்கு மன்னிப்பு உண்டா என்ற கேள்விக்கு- ஆலயத்தில் அமர்ந்து வழிபட்டுவந்த அந்தத் துறவி தவறான பதிலைத் தந்தார். குற்றத்தின் கடுமையை மட்டுமே பார்த்தாரே தவிர பாவமீட்சி தேடிவந்த மனிதனின் மனமாற்றத்தைப் பார்க்கவில்லை., உனக்கு மன்னிப்பே கிடையாது என்று சொல்லி அவனை நிராக்ஷகொள்ளக்ஷ் செய்ய்தார்.

ஆனால் மார்க்கத்தைக் கற்றுணர்ந்த அந்த அறிஞரின் அணுகுமுறை சரியாக இருந்தது. முதலில் - மன்னிப்புத் தேடிவந்த மனிதனின் மனத்தில் நம்பிக்கை ஒளி பாய்ச்சினார்., மன்னிப்புப் பெறவிடாமல் உன்னை யாரால் தடுக்க முடியும் என்று கூறி தைரியமூட்டினார்.

இரண்டாவதாக -இனி என்ன செய்ய வேண்டும்? என்ன செய்யக் கூடாது? எங்குச் செல்ல வேண்டும்? எங்குச் செல்லக்கூடாது என்று - செயல்படும் விதத்தையும் விளக்கினார். தீமை செய்த ஒருமனிதன் திருந்திய பிறகு மீண்டும் தீமையில் சிக்காதிருப்பதற்கு இது மிகமிக முக்கியம்! கெட்ட-மோசமான சூழ்நிலையை விட்டு வெளியேற வேண்டும்., நல்லோருடன் சேர்ந்து வாழவேண்டும்., இறைவழிபாடு செய்துவர வேண்டும்.

ஆகா! இது எத்துணை விவேகமான பதில்! கடும் முரடனின் கல்மனத்தையும் கனியச்செய்திடும் காரிய சாத்தியமான அணுகுமுறை! பாவமீட்சி தேடிப்பறப்பட்ட அந்த மனிதனிடம் - அந்த வழியில் எத்தனை சோதனைகள் வந்தாலும் பின்வாங்கக்கூடாது எனும் மன உறுதி இருந்தது. வாய்மையான எண்ணம் இருந்தது. இதனால்தான் நல்லோர் வாழ்ந்த ஊரை நோக்கிப் புறப்பட்டு - அதனை அடையும் முன்பே அவன் மரணம் அடைந்த நிலையிலும், எவ்வித நற்செயலும் அவன் செய்யவில்லை என்பதுடனையும் அவனுக்கு மன்னிப்பு வழங்கப்பட்டது. நல்லூரை நெருங்கி விட்டானா என்று மலக்குகளால் அளக்கப்பட்டு முடிவெடுக்கப்பட்டதாக நபி யவர்கள் சுட்டிக்காட்டியிருப்பது - உண்மையான மனமாற்றத்திற்கும் மனத் தூய்மைக்கும் இறைமார்க்கம் எத்துணை முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறது என்பதை உணர்த்தவே! இறைவனின் ஆணைகளும் மலக்குமார் களின் செயல்களும் மிக நுட்பமானவை., அவற்றின் யதார்த்த நிலையை நம்மால் அறியமுடியாது., ஆனால் நாம் புரியும் பாஷையில் - பாணியில் நபியவர்கள் விளக்கச் சொல்லியுள்ளார்கள் என்பதைக் கவனத் தில் கொள்ள வேண்டும். ஸஹீஹ் முஸ்லிமின் பல்வேறு அறிவிப்புகளின் வாசுக்கங்கள் உணர்த்தும் கருத்தும் இதுவே!

கொலைகாரன் திருந்தி மனம் வருந்தி பாவமீட்சி தேடினால் அவனுக்கு மன்னிப்பு உண்டு என்பதே ஷரீஅத் கூட்ட வல்லுனர்கள் பெரும்பாலோரின் கருத்தாகும். ஆனால் புகழ்பெற்ற நபித்தோழர் இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்களின் கருத்து- கொலை செய்வதவனுக்கு மன்னிப்புக் கிடையாது என அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. ஏனெனில் அல்லாஹ் குர்ஆனில் கூறியுள்ளான்:

قال الله تعالى: وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءُ لَهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلَهُ وَآعَدَ لَهُ عَذَابًا أَلِيمًا (سورة النساء الآية: 93)

ஓர் இறைநம்பிக்கையாளரை ஒருவன் வேண்டுமென்றே கொலை செய்துவிட்டால் அவனுக்குரிய தண்டனை நரகமாகும். அதில் அவன் நிரந்தரமாக வீழ்ந்து கிடப்பான். மேலும் அல்லாஹ் அவன் மீது கோபம் கொண்டான். அவனை சபித்தும்விட்டான். மிகப் பெரிய வேதனையும் அவனுக்காகத் தயார் செய்து வைக்கப்பட்டுள்ளது” (அல்குர்ஆன் 4: 95)

ஆயினும் பெரும்பாலான அறிஞர்களின் கருத்தே சரியானதாகும். இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்களின் கருத்து பின்வரும் விளக்கத்தின் கீழ் கொண்டு வரப்படுகிறது:

கொலை செய்தவனுக்குப் பாவமன்னிப்புக் கிடையாது என்பது கொலை செய்யப்பட்டவனைப் பொறுத்துச் சொல்லப்பட்டதாகும். அதாவது கொலை செய்தவனுடன் முன்று உரிமைகளின் தொடர்பு ஏற்படுகிறது.

- (1) அல்லாஹ்வின் உரிமை
- (2) கொலை செய்யப்பட்டவனின் உரிமை
- (3) கொலை செய்யப்பட்டவனின் வாரிசுகளின் உரிமை

அல்லாஹ்வின் உரிமையைப் பொறுத்தவரையில் - கொலை செய்தவன் பாவமீட்சி தேடினால் அல்லாஹ் மன்னிப்பு வழங்கிவிடுவான். குர்ஆனில் அல்லாஹ் கூறுகிறான் :

لَقَوْلِ اللَّهِ تَعَالَى: قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا (سورة الزمر الآية: 53)

(நபியே!) கூறுவீராக: தங்கள் ஆன்மாக்களுக்கு கொடுமை இழைத்துக்கொண்ட என் அடிமைகளே! அல்லாஹ்வின் கருணை பற்றி நம்பிக்கை இழந்துவிடாதீர்கள். திண்ணமாக அல்லாஹ் எல்லாப் பாவங்களை யும் மன்னித்துவிடுகிறான்” (39 : 52) மற்றோர் இடத்தில்,

وقال الله تعالى: وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَ لَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدُ فِيهِ مُهَانًا إِلَّا مَنْ تَابَ وَضَ آمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ (سورة الفرقان الآية: ٦٨)

மேலும் அவர்கள் அல்லாஹ்வுடன் வேறெந்தத் தெய்வத்தையும் அழைப்பதில்லை. (கொலைசெய்யக் கூடாதென) அல்லாஹ்வினால் தடை செய்யப்பட்ட எந்த உயிரையும் அவர்கள் கொலை செய்வதில்லை. மேலும் விபச்சாரமும் செய்வதில்லை. யாரேனும் இந்தச் செயல்களைச் செய்தால் அவன் தன் பாவத்திற்கான கூலியைப் பெற்றே தீருவான். மறுமை நாளில் அவனுக்கு இரட்டிப்புத் தண்டனை அளிக்கப்படும். அதிலேயே இழிவுக்குரிய வனாக வீழ்ந்து கிடப்பான். ஆனால் எவர் மன்னிப்புக் கோரி இறைநம்பிக்கை கொண்டு நற்செயலும் புரிந்தாரோ அவரைத் தவிர! இத்தகையோரின் தீமைகளை அல்லாஹ் நன்மைகளாக மாற்றிவிடுகிறான். அவன் பெரும் மன்னிப்பாளனும் கிருபையாளனும் ஆவான்” (25 : 69 - 70)

கொலைசெய்யப்பட்டவனின் உரிமையைப் பொறுத்தவரையில் - கொலை செய்தவனின் பாவமீட்சியினால் அவனுக்கு எந்தப் பயனும் கிடைக்கப் போவதில்லை., அவனது உயிர் திரும்பப்போவதில்லை. அவனது உரிமை நிறைவேறப் போவதில்லை. அவன் இறந்தது இறந்ததுதான். அவனிடம் மன்னிப்பு கோரிடவும் முடியாது. அவனது உயிரைப் பறித்த குற்றத்தில் இருந்து பொறுப்பு நீங்கிடவும் முடியாது. கொலை செய்தவனின் மீதான ஒருகளங்க மாகவே அது நீடிக்கும்! மறுமை நாளில் அல்லாஹ் அவ்விருவருக்கும் மத்தியில் தீர்ப்பு வழங்குவான்.

- இந்தக் கோணத்தில்தான் இப்னு அப்பாஸ் (ரலீ) அவர்கள் இப்படிக் கருத்து தெரிவித்துள்ளார்கள்.

கொலைசெய்யப்பட்டவனின் வாரிசுகளின் உரிமையைப் பொறுத்த வரையில் கொலைசெய்தவன் தன்னை அவர்களிடம் ஒப்படைத்து தனது குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டு, நீங்கள் விரும்பினால் என்னைக் கொன்று பழித்தீர்த்துக்கொள்ளுங்கள். விரும்பினால் எனக்கு மன்னிப்பு வழங்குங்கள்! என்று சொல்லாத வரையில் அவனது பாவமீட்சி தேடல் நிறைவேறாது!

அறிவிப்பாளர் அறிமுகம்

அபூ ஸயீதுல் குத்ரீ (ரலீ) அவர்கள்

அபூ ஸயீதுல் குத்ரீ (ரலீ) அவர்கள் வயதின்மையின் காரணத்தால் உஹுத் போரில் கலந்து கொள்ளவில்லை. அதில் அவர்களின் தந்தை கொல்லப்பட்டு ஷஹீத் ஆனார்கள். அதற்குப் பிறகு நடந்த அனைத்துப் போர்களிலும் கலந்துகொண்டார்கள். இவர்களிடம் இருந்து ஏராளமான நபிமொழிகள் அறிவிக்கப் பட்டுள்ளன. அவை சுமார் 1270 இருக்கும் என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அபூ ஸயீதுல் குத்ரீ (ரலீ) அவர்கள், நபித்தோழர்களில் இளைய தலைமுறையில் ஷரீஅத் சட்டங்களை அதிகம் தெரிந்தவர்களாயும் சிறப்புக்குரிய வர்களாயும் திகழ்ந்தார்கள். ஹஜ்ரீ 64 ஆம் ஆண்டு ஜு ம்ஆ நாளில் மரணம் அடைந்தார்கள். அவர்களது ஜனாஸா மதீனாவில் பகீஃ மண்ணறையில் அடக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

அருஞ்சொற்கள் - شرح الكلمات

1) குறவி: உலக ஈடுபாடுகளை விட்டும் விலகி அதன் இன்பங்களை விட்டுவிட்டு பற்றற்ற நிலையை மேற்கொண்டவர்.

راهب : هو المتخلي عن أشغال الدنيا والتارك لملذاتها و الزاهد فيها

2) யார் தடையாக வர முடியும்?	٢) من يحول : أي شيء يكون حائلا و فاصلا
3) நெருக்கமானவனாக	٣) أدبي : أقرب
4) புறப்பட்டான்: கஷ்டத்தையும் சீரமத்தையும் தாங்கிக் கொண்டு கிளம்பினான்., மரணம் ஏற்படும் அளவிலான சீரமம் ஒருபுறம்!	٤) نأي : هض بجهد و مشقة رغم ثقل ما أصابه من الموت

الاسئلة - கேள்விகள்

- 1) அழைப்புப் பணி செய்வோருக்கு இந்நபிமொழி தரும் பாடம் என்ன?
- 2) கொலை செய்வது அழிவிலாழ்த்தும் பெரும்பாவம் என்பதற்கு குர்ஆன், ஹதீஸின் ஆதாரங்களை எழுதவும்.
- 3) இந்நபிமொழியின் மூலம் கிடைக்கும் படிப்பினைகள் என்ன?
- 4) அறிவிப்பாளர் குறித்து நீ அறிந்திருப்பதென்ன?

தபுக் யுத்தமும் தடுமாற்றமும்

٢١ - وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ ، وَكَانَ قَائِدَ كَعْبِ ۖ مِنْ بَنِيهِ حِينَ عَمِي قَالَ: سَمِعْتُ كَعْبَ بْنَ مَالِكٍ ۖ يُحَدِّثُ بِحَدِيثِهِ حِينَ تَخَلَّفَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي غَزْوَةِ تَبُوكَ . قَالَ كَعْبٌ : لَمْ أَتَخَلَّفْ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي غَزْوَةِ غَرَاهَا قَطُّ إِلَّا فِي غَزْوَةِ تَبُوكَ ، غَيْرَ أَنِّي قَدْ تَخَلَّفْتُ فِي غَزْوَةِ بَدْرٍ ، وَلَمْ يُعَاتَبْ أَحَدٌ تَخَلَّفَ عَنْهُ ، إِنَّمَا خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَ الْمُسْلِمُونَ يُرِيدُونَ عَيْرَ قُرَيْشٍ حَتَّى جَمَعَ اللَّهُ تَعَالَى بَيْنَهُمْ وَ بَيْنَ عَدُوِّهِمْ عَلَيَّ غَيْرِ مِيعَادٍ . وَ لَقَدْ شَهِدْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ لَيْلَةَ الْعَقَبَةِ حِينَ تَوَاتَقْنَا عَلَيَّ الْإِسْلَامَ ، وَمَا أَحَبُّ أَنْ لِي بِهَا مَشْهَدٌ بَدْرٍ وَ إِنْ كَانَتْ بَدْرٌ أَذْكَرَ فِي النَّاسِ مِنْهَا .

ஹதீஸ் 21

கஅப் இப்னு மாலிக் (ரலி) அவர்களின் மகனார் அப்துல்லாஹ் அறிவிக்கிறார்கள்: (இவர்தான் கஅப் (ரலி) அவர்கள் கண்பார்வை இழந்த காலத்தில் அவர்களை வழிநடத்தி அழைத்துச் செல்பவராக இருந்தார்.) கஅப் (ரலி) அவர்கள் தபுக் போரில் கலந்துகொள்ளாமல் நபியவர்களை விட்டும் பின்தங்கி விட்டபொழுது நடந்த நிகழ்ச்சி பற்றி இவ்வாறு அறிவித்ததை நான் கேட்டுள்ளேன்.

கஅப்(ரலி) அவர்கள் சொன்னார்கள்: நபி(ஸல்)அவர்கள் கலந்துகொண்ட எந்தப் போரை விட்டும் நான் எப்போதும் பின்தங்கியதில்லை., தபுக் யுத்தத்தைத் தவிர! ஆனால் பற்று போரில் நான் கலந்து கொள்ளவில்லை என்பது வேறு விஷயம்! அதில் கலந்துகொள்ளாமல் இருந்த எவரும் கண்டிக்கப்படவில்லை. ஏனெனில் நபி (ஸல்) அவர்களும் முஸ்லிம்களும் - குறைவுகளின் வாணிபக் குழுவைத் தாக்குவதற்காகத் தான் புறப்பட்டிருந்தார்கள். அங்கே முன்னறிவிப்பு இல்லாமல் அவர்களையும் அவர்களுடைய பகைவர்களையும் மோதச் செய்தான், அல்லாஹ்!

இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்காக நாங்கள் உறுதிமொழி கொடுத்தபோது நடைபெற்ற நள்ளிரவு கணவாய் உடன்படிக்கையில் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் நான் ஆஜராகியுள்ளேன். அதற்குப் பகரமாக பதருப் போரில்

கலந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைக்கப்பெறுவதை நான் விரும்பவில்லை. அதைவிட பத்ருப் போர் தான் மக்களிடையே அதிகம் பேசப்படக்கூடியதாக இருந்தாலும் சரியே!

كَانَ مِنْ خَيْرِي حِينَ تَخَلَّفْتُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي غَزْوَةِ تَبُوكَ أَنِّي لَمْ أَكُنْ قَطُّ أَقْوَى وَلَا أَيْسَرَ مِنِّي حِينَ تَخَلَّفْتُ عَنْهُ فِي تِلْكَ الْغَزْوَةِ ، وَاللَّهِ مَا جَمَعْتُ قَبْلَهَا رَاحِلَتَيْنِ قَطُّ حَتَّى جَمَعْتُهُمَا فِي تِلْكَ الْغَزْوَةِ ، وَلَمْ يَكُنْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُرِيدُ غَزْوَةَ إِلَّا وَرِي بَعِيرَهَا حَتَّى تِلْكَ الْغَزْوَةِ، فَغَزَاهَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي حَرِّ شَدِيدٍ، وَاسْتَقْبَلَ سَفَرًا بَعِيدًا وَمَفَازًا، وَاسْتَقْبَلَ عَدَدًا كَثِيرًا ، فَجَلِّي لِلْمُسْلِمِينَ أَمْرُهُمْ لِيَتَأَهَّبُوا أَهْبَةَ غَزْوِهِمْ فَأَخْبَرَهُمْ بِوَجْهِهِمُ الَّذِي يُرِيدُ، وَ الْمُسْلِمُونَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ كَثِيرٌ وَلَا يَجْمَعُهُمْ كِتَابٌ حَافِظٌ (يُرِيدُ بِذَلِكَ الدَّوَانَ) قَالَ كَعْبٌ : فَقَلَ رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ يَتَّعِبَ إِلَّا ظَنَّ أَنَّ ذَلِكَ سَيُخْفِي بِهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ وَحْيٌ مِنَ اللَّهِ، وَغَزَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ تِلْكَ الْغَزْوَةَ حِينَ طَابَتِ الثَّمَارُ وَالظَّلَالُ فَأَنَا إِلَيْهَا أَصْعَرُ ،

தபூக் போரில் நபி (ஸல்) அவர்களை விட்டும் நான் பின்தங்கியிருந்தபோது நடைபெற்றது பற்றி நான் அறிவிப்பது என்னவெனில், நான் அதிக அளவு சக்தியும் செஷளகரியமும் முன்னெப்போதும் பெற்றிருந்ததில்லை. அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! அதற்கு முன்பு ஒருபொழுதும் இரண்டு ஓட்டகங்கள் என்னிடம் இருந்த தில்லை. ஆனால் அந்தப் போரின்போது இரண்டு ஓட்டகங்களை நான் சேகரித்து வைத்திருந்தேன்.

நபி(ஸல்)அவர்கள் ஏதேனும் போருக்குப் புறப்பட நாடினால் அதனை மற்றொரு விஷயத்துடன் இணைத்து மறைத்தே பேசுவார்கள். இவ்வாறு இந்தப் போரும் வந்தது! நபியவர்கள் இந்தப் போருக்காகப் புறப்பட்டது கடுமையான வெயில் நேரத்தில்! அதுவும் நெடியதொரு பயணத்தை மேற்கொண்டார்கள். பாலை வெளியைக் கடந்து செல்ல நேர்ந்தது! எதிரிகளின் அதிக எண்ணிக்கை கொண்ட படையைச் சந்திக்க நேர்ந்தது! எனவே முஸ்லிம்கள் தங்களுடைய போர்த் தளவாடங்களைத் தயார் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக யதார்த்த நிலையை அவர்களுக்கு நபி (ஸல்) அவர்கள் தெளிவாகக் கூறினார்கள். முஸ்லிம்கள் எங்கு நோக்கி செல்ல வேண்டும் என்பது தமது நாட்டம் என்பதை வெளிப்படையாக அறிவித்தார்கள். நபி (ஸல்) அவர்களுடன் முஸ்லிம்கள் அதிக அளவில் புறப்பட்டிருந்தார்கள். அவர்களின் எண்ணிக்கை எந்த ஏட்டிலும் பதிவு செய்யுது வைக்கப்படவில்லை. (அதாவது அரசாங்கப் பதிவேடு என்று எதுவும் அப்பொழுது இல்லை)

கஅப் (ரலி) அவர்கள் செஷால்கிறார்கள்: போருக்குப் புறப்படாமல் தங்கி விடலாமென விரும்பும் எவரேனும் இருந்தால் நாம் கலந்து கொள்ளாதது பற்றி அல்லாஹ்விடம் இருந்து வஹி (குர்ஆன் வசனம்) இறங்கி னாலேதவிர அது யாருக்கும் தெரியப் போவதில்லை - என்றே எண்ணிக் கொண்டிருந்தார்!

நபி (ஸல்) அவர்கள் இந்தப் போருக்காகப் புறப்பட்ட நேரத்தில் கனிகள் கனிந்திருந்தன., நிழல்கள் நன்கு அடர்த்தியாகி விட்டிருந்தன! நான் அவற்றின் மேல் அதிக மையல் கொண்டிருந்தேன்!

فَتَجَهَّزَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَالْمُسْلِمُونَ مَعَهُ ، وَطَفِقْتُ أُعَدُّو لِكَيْ أَتَجَهَّزَ مَعَهُ ، فَأَرْجِعُ وَلَمْ أَقْضِ شَيْئًا، وَأَقُولُ فِي نَفْسِي ، : أَنَا قَادِرٌ عَلَى ذَلِكَ إِذَا ارْدْتُ، فَلَمْ يَزَلْ يَتِمَادَى بِي حَتَّى اسْتَمَرَ بِالنَّاسِ الْجِدُّ ، فَاصْبَحَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ غَادِيًا وَالْمُسْلِمُونَ مَعَهُ ، وَلَمْ أَقْضِ مِنْ جِهَازِي شَيْئًا ، ثُمَّ غَدَوْتُ فَرَجَعْتُ وَلَمْ أَقْضِ شَيْئًا فَلَمْ يَزَلْ يَتِمَادَى بِي حَتَّى اسْرَعُوا وَ تَفَارَطَ الْعَزْوُ فَهَمَمْتُ أَنْ

أَرَجَلٌ فَأَدْرَكَهُمْ ، فَيَا لَيْتَنِي فَعَلْتُ ، ثُمَّ لَمْ يُقَدَّرْ ذَلِكَ لِي فَطَفِقْتُ إِذَا خَرَجْتُ فِي النَّاسِ بَعْدَ خُرُوجِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَحْزُنُنِي أَنِّي لَا أَرَى لِي أُسْوَةً ، إِلَّا رَجُلًا مَغْمُوصًا عَلَيْهِ فِي النِّفَاقِ أَوْ رَجُلًا مِمَّنْ عَذَرَ اللَّهُ تَعَالَى مِنَ الضُّعَفَاءِ ،

நபி(ஸல்)அவர்கள் போருக்கான ஏற்பாட்டைக் கூறும் செய்தி முடிந்திருந்தார்கள். அவர்களுடன் முஸ்லிம்களும் அதற்கான ஏற்பாட்டை முழுமையாக்கி விட்டிருந்தார்கள். நானும் அவர்களுடன் போருக்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்வ தற்காகக் காலையில் புறப்படலானேன். ஆனால் எதையும் செய்யும் முடிக்காமலேயே திரும்பிவருவேன்.

நான் என் மனத்திற்குள் சொல்லிக்கொள்வேன்: நாம் நாடிவிட்டால் ஏற்பாட்டைச் செய்துமுடிக்கும் ஆற்றல் நம்மிடம் இருக்கத்தானே செய்கிறது!- இந்த எண்ணம்தான் தொடர்ந்து என்னைத் தாமதப்படுத்திக் கொண்டே இருந்தது! மக்களோ இடைவிடாது முயற்சிகள் மேற்கொண்ட வண்ணம் இருந்தனர்!

நபி(ஸல்)அவர்கள் தோழர்களுடன் ஒருநாள் அதிகாலையில் போருக்காகப் புறப்பட்டுவிட்டார்கள். நானோ அதுவரையில் எவ்வித ஏற்பாட்டையும் செய்யும் முடிக்காமலேயே இருந்தேன். பிறகு மறுநாள் காலையில் சென்றேன். எதையும் செய்து முடிக்காமலேயே திரும்பி வந்தேன். இவ்வாறு நான் தாமதமாகிக்கொண்டே இருந்தேன். படைவீரர்களோ மிக வேகமாகப் புறப்பட்டுச் சென்றுகொண்டிருந்தார்கள். வெகுதூரம் சென்று விட்டார்கள். நானும் பயணம் புறப்பட முனையத்தான் செய்தேன்., எப்படியேனும் அவர்களைப் பிடித்துவிட வேண்டும் என நாடத்தான் செய்யேன். அந்தோ! அப்படி நான் செய்தேனில்லையே! எனது விதியில் அந்தப் பாக்கியம் எழுதி வைக்கப்பட்டிருக்க வில்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்!

நபி(ஸல்) அவர்கள் சென்ற பிறகு நான் மக்கள் மத்தியில் சென்றபொழுது - நயவஞ்சகனென்று இழித்துக் கூறப்பட்டவரையும் (பெண்கள் முதலியவர்கள், குழந்தைகள், நோயாளிகளைப் போன்ற) இயலாதவர்களையும் தக்க காரணம் உடையவர்களையும் தவிர என்னைப்போல் போருக்குக் கிளம்பா திருந்த எவரையும் நான் காணவில்லை., இது எனக்கு மிகுந்த துயரம் அளிக்கலானது!

وَلَمْ يَذْكُرْنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ حَتَّى بَلَغَ تَبُوكَا ، فَقَالَ وَهُوَ جَالِسٌ فِي الْقَوْمِ بِتَبُوكَا : مَا فَعَلَ كَعْبُ بْنُ مَالِكٍ؟ فَقَالَ رَجُلٌ مِنْ بَنِي سَلَمَةَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ حَبْسَهُ بُرْدَاهُ، وَالنَّظْرُ فِي عِطْفِيهِ فَقَالَ لَهُ مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ ﷺ: بِنَسِ مَا تَقُولُ وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ إِلَّا خَيْرًا، فَسَكَتَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَبَيْنَمَا هُوَ عَلَى ذَلِكَ رَأَى رَجُلًا مَبِيضًا يَزُولُ بِهِ السَّرَابُ . فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : كُنْ أَبَا

خَيْثَمَةَ، فَأَذَا هُوَ أَبُو خَيْثَمَةَ الْأَنْصَارِيُّ وَهُوَ الَّذِي تَصَدَّقَ بِصَاعِ التَّمْرِ حِينَ لَمَزَهُ الْمُنَافِقُونَ

நபி (ஸல்) அவர்கள் தபூக் சென்றதையும் வரையில் என்னைப் பற்றி எதுவும் கூறவில்லை. தபூக்கில் மக்கள் மத்தியில் அவர்கள் அமர்ந்திருந்த பொழுது கேட்டார்கள்: கஅப் பின் மாலிக் என்ன செய்தார்? பனூ ஸலிமா குலத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் பதில் சொன்னார்: அல்லாஹ்வின் தூதரே! அவர் அணிந்திருக்கும் வேஷ்டியும் மேலங்கியும் அவரைத் தடுத்துவிட்டன! தமது ஆடையழகைக் கண்டு பூரிப்படைவதே அவரது வேலை!

அதற்கு முஆத் பின் ஜபல் (ரலி) அவர்கள் சொன்னார்கள்: நீ எவ்வளவு மோசமான வார்த்தையைக் கூறி விட்டாய்! அல்லாஹ்வின் தூதரே! நாங்கள் அவரது விஷயத்தில் நல்லதைத் தவிர வேறெதையும் அறிந்திருக்க வில்லை! - நபி (ஸல்) அவர்கள் மௌனமாகிவிட்டார்கள்.

இதற்கிடையில் வெள்ளை ஆடை அணிந்த ஒருமனிதர் பாலைவனத்தில் கானல் அசைவதுபோல் வந்து கொண்டிருப்பதை நபி(ஸல்) அவர்கள் பார்த்தார்கள். இவர் அபூ கைஸமாவாகத்தான் இருக்கவேண்டும் என்று நபியவர்கள் சொன்னார்கள். அவ்வாறே அபூ கைஸமாதான் வந்து கொண்டிருந்தார்! இவர் ஒரு அன்ஸாரித்

தோழர்., இவர்தான் ஒரு மரைக்கால் பேரீத்தம் பழுத்தைப்போர்) நிதியாக வழங்கினார். அப்பொழுது அவரை நயவஞ்சுகர்கள் குறை பேசினார்கள்.

قَالَ كَعْبٌ: فَلَمَّا بَلَغَنِي أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَدْ تَوَجَّهَ قَافِلًا مِنْ تَبُوكَ حَضْرَتِي بَنِي فَطَفِقْتُ أَتَذَكُرُ الْكَذِبَ وَ أَقُولُ: بِمِ أَخْرَجُ مِنْ سَخَطِهِ غَدًا وَ أَسْتَعِينُ عَلَى ذَلِكَ بِكُلِّ ذِي رَأْيٍ مِنْ أَهْلِي، فَلَمَّا قِيلَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَدْ أَظَلَّ قَادِمًا زَاحَ عَنِّي الْبَاطِلُ حَتَّى عَرَفْتُ أَنِّي لَمْ أَنْجُ مِنْهُ بِشَيْءٍ أَبَدًا، فَأَجْمَعْتُ صِدْقَهُ، وَأَصْبَحَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ قَادِمًا، وَكَانَ إِذَا قَدِمَ مِنْ سَفَرٍ بَدَأَ بِالْمَسْجِدِ فَرَكَعَ فِيهِ رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ جَلَسَ لِلنَّاسِ ، فَلَمَّا فَعَلَ ذَلِكَ جَاءَهُ الْمُخَلَّفُونَ يَعْتَدِرُونَ إِلَيْهِ وَ يَخْلِفُونَ لَهُ، وَ كَانُوا بِضْعًا وَ ثَمَانِينَ رَجُلًا فَقَبِلَ مِنْهُمْ عَلَانِيَتُهُمْ وَ بَايَعَهُمْ وَ اسْتَغْفَرَهُمْ وَ وَكَّلَ سَرَائِرَهُمْ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى

சீந்தையில் இருந்து பொய் அகன்றுவிட்டது!

கஅப் (ரல்) அவர்கள் ஸ்ஷால்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் தபூக்கில் இருந்து திரும்பி வந்து கொண்டிருக்கும் செய்தி எனக்குக் கிடைத்த பொழுது கவலை என்னை ஆட்கொண்டது! எப்படிப் பொய் ஸ்ஷாலல்ல லாமெனச் சிந்திக்க ஆரம்பித்தேன். நாளை நபியவர்களின் கோபத்தை விட்டும் எப்படித் தப்பிக்கப் போகிறோமோ என்று எனக்குள் சொல்லிக் கொண்டேன். இது தொடர்பாக எனது குடும்பத்தில் விஷயஞானம் உடைய அனைவரிடமும் ஆலோசனை கலந்தேன்.

ஆனால் நபி (ஸல்) அவர்கள் இதோ வந்து விட்டார்கள் என்று சொல்லப் பட்டபொழுது (எனது சிந்தையிலிருந்து) பொய் அகன்றுவிட்டது. பொய் ஸ்ஷாலல்ல எந்த வகையிலும் அவர்களிடம் இருந்து தப்பிக்க முடியாது என்பது எனக்கு உறுதியாகிவிட்டது. எனவே அவர்களிடம் உண்மையே கூறுவது என்று உறுதியான முடிவுக்கு நான் வந்துவிட்டேன்.

நபி (ஸல்) அவர்கள் அதிகாலையில் வருகை தந்தார்கள். அவர்கள் எப்போது பயணத்திலிருந்து திரும்பி வந்தாலும் முதலில் பள்ளிவாசல் ஸ்ஷன்று இரண்டு ரக்அத் தொழுவார்கள். அப்படியே அமர்ந்து மக்களிடம் உரையாடுவார்கள்.

அப்படி அமர்ந்திருந்தபொழுது-போருக்குச் செல்லாமல் பின்தங்கிவிட்டவர்கள் வந்து நபியவர்களிடம் சாக்குப் போக்குச் சொன்னார்கள்., அவர்களிடம் சத்தியம் செய்தார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை என்பது சொச்சம் இருந்தது. அந்த மனிதர்கள் வெளிப்படையாய் எடுத்துவைத்த வாதங்களை நபியவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். அவர்களிடம் விசுவாசப் பிரமாணம் வாங்கினார்கள். அவர்களின் பாவமன்னிப்புக்காக பிரார்த்தனையும் செய்தார்கள். அவர்களின் உள்ளத்து ரகசியங்களை உயர்வுமிக்கவனாகிய அல்லாஹ்விடம் ஒப்படைத்தார்கள்!

حَتَّى جِئْتُ ، فَلَمَّا سَلَّمْتُ تَبَسَّ بِسَمِّ الْمُغْضَبِ ثُمَّ قَالَ: تَعَالَى، فَجِئْتُ أَمْسِي حَتَّى جَلَسْتُ بَيْنَ يَدَيْهِ، قَالَ لِي: مَا خَلَّفَكَ ؟ أَلَمْ تَكُنْ قَدْ أَتَيْتَ ظَهْرَكَ! قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي وَ اللَّهُ لَوْ جَلَسْتُ عِنْدَ غَيْرِكَ مِنْ أَهْلِ الدُّنْيَا لَرَأَيْتُ أَنِّي سَأَخْرُجُ مِنْ سَخَطِهِ بَعْدَ، لَقَدْ أُعْطِيتُ جَدَلًا، وَلَكِنِّي وَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُ لَئِنْ حَدَّثْتُكَ الْيَوْمَ حَدِيثَ كَذَبٍ تَرْضَى بِهِ عَنِّي بِهِ لَيُوشِكَنَّ اللَّهُ يُسْخِطَكَ

عَلِيٍّ، وَ إِن حَدَّثْتُكَ حَدِيثَ صِدْقٍ تَجِدُ عَلِيًّا فِيهِ إِنِّي لَأَرْجُو فِيهِ عَقْبِي اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ ، وَاللَّهُ مَا كَانَ لِي مِنْ عُدْرٍ ، وَاللَّهُ مَا كُنْتُ قَطُّ أَقْوَى وَ لَا أَيْسَرَ مِنِّي حِينَ تَخَلَّفْتُ عَنْكَ قَالَ : فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : أَمَا هَذَا فَقَدْ صَدَقَ ، فَقُمْ حَتَّى يَقْضِيَ اللَّهُ فِيكَ ،

கடைசியாக நான் சென்றேன். நான் ஸலாம் கூறியபொழுது நபி(ஸல்) அவர்கள் கோபத்தை வெளிப்படுத்தியவாறு புன்னகை செய்தார்கள். பிறகு சொன்னார்கள்: அருகே வாரும்” - நான் சென்று நபியவர்களின் முன்னால் அமர்ந்தேன்.

என்னிடம் கேட்டார்கள்: நீர் ஏன் புறப்படாமல் இருந்து விட்டீர்? நீர் ஒட்டகத்தை வாங்கி வைத்திருக்க வில்லையா?

நான் சொன்னேன்: அல்லாஹ்வின் தூதரே! அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! தாங்களின் சமூகத்திலன்றி உலகில் வேறொருவர் முன்னால் நான் அமர்ந்திருந்தால் ஏதேனும் சாக்குப்போக்குச் சொல்லி அவரது கோபத்தில் இருந்து தப்பித்துக் கொள்ளலாமென நான் கருதியிருப்பேன். அந்த அளவுக்கு வாதம் புரியும் திறனை அல்லாஹ் எனக்கு வழங்கியுள்ளான்.

ஆனாலும் அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! நான் உறுதியாக அறிந்துள்ளேன்: அதாவது இன்று நான் தாங்களிடம் பொய் சொல்லி அதனடிப்படையில் தாங்கள் என்னைப் பொருந்திக் கொண்டாலும் - அல்லாஹ் என் மீது உங்களைக் கோபம் கொள்ளச் செய்தே தீருவான்! நான் உங்களிடம் உண்மை உரைத்து, அதனால் நீங்கள் என்மீது கோபம் கொண்டால்- நிச்சயமாக நான் அது விஷயத்தில் அல்லாஹ்வின் புறத்தில் இருந்து நல்ல முடிவை எதிர்பார்க்கிறேன்.

அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! என்னிடம் தக்க காரணம் எதுவுமில்லை. அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! நான் உங்களுடன் (போருக்குப்) புறப்படாமல் தங்கி விட்டபொழுது நல்ல ஆற்றல் உடையவனாக - வசதி உடையவனாகவே இருந்தேன்., முன்னெப்போதும் இல்லாத அளவுக்கு!

அப்பொழுது நபி (ஸல்) அவர்கள் சொன்னார்கள்: இவர்தான் உண்மை சொல்லியுள்ளார். நீர் செல்லலாம்., அல்லாஹ் உமது விஷயத்தில் தீர்ப்பளிக்கும் நேரத்தை நீர் எதிர்பார்த்திரும்.,

وَسَارَ رِجَالٌ مِنْ بَنِي سَلَمَةَ فَاتَّبَعُونِي ، فَقَالُوا لِي : وَاللَّهِ مَا عَلِمْنَاكَ أَذْنَبْتَ ذَنْبًا قَبْلَ هَذَا ، لَقَدْ عَجَزْتَ فِي أَنْ لَا تَكُونَ أَعْتَدْتَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ بِمَا أَعْتَدَرَ الْمُخَلْفُونَ فَقَدْ كَانَ كَافِيكَ ذَنْبِكَ اسْتِغْفَارُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ لَكَ ، قَالَ : فَوَاللَّهِ مَا زَالُوا يُؤْتِبُونِي حَتَّى أَرَدْتُ أَنْ أَرْجِعَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَأَكْذَبَ نَفْسِي ، ثُمَّ قُلْتُ لَهُمْ : هَلْ لَقِيَ هَذَا مَعِيَ مِنْ أَحَدٍ ؟ قَالُوا : نَعَمْ لَقِيَهِ مَعَكَ رَجُلَانِ قَالَا مِثْلَ مَا قُلْتَ ، وَقِيلَ لَهُمَا مِثْلَ مَا قِيلَ لَكَ ، قَالَ قُلْتُ : مَنْ هُمَا ؟ قَالُوا : مُرَارَةُ بْنُ الرَّبِيعِ الْعَمْرِيُّ ، وَ هِلَالُ بْنُ أُمَيَّةَ الْوَاقِفِيُّ ، قَالَ : فَذَكَرُوا لِي رَجُلَيْنِ قَدْ شَهِدَا بَدْرًا فِيهِمَا أَسْوَةٌ . قَالَ : فَمَضَيْتُ حِينَ ذَكَرُوهُمَا لِي .

ஸலாம் சொல்வேன்., அருகிலேயே தொழுவேன்

பனூ ஸலிமா கிளையைச் சேர்ந்த சிலர் என்னைத் தொடர்ந்து நடந்து வந்தார்கள். என்னிடம் சொன்னார்கள்:

அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! இதற்கு முன்பு நீர் எந்தப் பாவமும் செய்ததாக நாங்கள் அறிந்த தில்லை. போருக்குப் புறப்படாதிருந்த ஏனையோர் சாக்குப்போக்கு சொன்னதுபோல் நீரும் சாக்குப்போக்குச்

சொல்வதற்கில்லாமல் செய்துவிட்டே! நபியவர்கள் உமக்காகப் பாவமன்னிப்பு வேண்டிப் பிரார்த்தனை செய்வதே உமது பாவத்திற்குப் பரிகாரமாக - போதுமானதாக ஆகியிருக்குமே!,,

கஅப் (ரலீ) அவர்கள் கூறுகிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! இவ்வாறு அவர்கள் என்னை நச்சரித்துக்கொண்டே இருந்தனர். எந்த அளவுக்கெனில், நபியவர்களிடம் திரும்பிச் சென்று முன்பு நான் செஞ்சான்றது உண்மையல்ல என்று செஞ்சால்லவிடலாமா? என்றுகூட நான் சிந்தித்தேன்,,

- பிறகு அந்த மனிதர்களிடம் கேட்டேன்: என்னைப்போல் இந்நிலைக்கு ஆளானோர் எவரேனும் உண்டா?,,

அவர்கள் சொன்னார்கள்: இரண்டு பேர் உம்மைப்போல் இதேநிலைக்கு ஆளாகியுள்ளனர். நீர் சொன்னது போன்றே அவர்களும் சொன்னார்கள். உமக்குச் சொல்லப்பட்டதுபோன்றே அவர்களிடமும் சொல்லப்பட்டுள்ளது அவர்கள் யார் யார்? "

முறாறா பின் ரபீஇல் ஆமிர், ஹிலால்பின் உமையா - அல் வாகிஃபி"

கஅப் (ரலீ) அவர்கள் சொல்கிறார்கள்: அவர்கள் என்னிடம் சொன்ன இரண்டு பேரும் எப்படிப்பட்டவர்கள் எனில், இருவரும் பற்றுப் போரில் கலந்துகொண்டவர்கள்., அவ்விருவரிலும் எனக்கு ஒரு முன்மாதிரி இருந்தது! "

கஅப் (ரலீ) அவர்கள் சொல்கிறார்கள்: அவ்விருவரைப் பற்றியும் மக்கள் என்னிடம் சொன்போது நான் பேசாமல் சென்றுவிட்டேன்,,

وَنَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ كَلَامِنَا أَيُّهَا الثَّلَاثَةُ مِنْ بَيْنِ مَنْ تَخَلَّفَ عَنْهُ. قَالَ: فَاجْتَنَبْنَا النَّاسَ - أَوْ قَالَ: تَغَيَّرُوا لَنَا - حَتَّى تَنْكَرَتْ لِي فِي نَفْسِي الْأَرْضُ، فَمَا هِيَ بِالْأَرْضِ الَّتِي أَعْرِفُ، فَلَبِثْنَا عَلَى ذَلِكَ خَمْسِينَ لَيْلَةً. فَأَمَّا صَاحِبَايَ فَاسْتَكْنَا وَقَعَدَا فِي بُيُوتِهِمَا يَبْكِيَانِ، وَأَمَّا أَنَا فَكُنْتُ أَشَبَّ الْقَوْمِ وَ أَجْلَدَهُمْ ، فَكُنْتُ أَخْرُجُ فَأَشْهَدُ الصَّلَاةَ مَعَ الْمُسْلِمِينَ، وَأَطُوفُ فِي الْأَسْوَاقِ وَلَا يُكَلِّمُنِي أَحَدٌ، وَآتَى رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَأَسْلَمَ عَلَيْهِ، وَهُوَ فِي مَجْلِسِهِ بَعْدَ الصَّلَاةِ فَأَقُولُ فِي نَفْسِي : هَلْ حَرَّكَ شَفَتَيْهِ بَرْدَ السَّلَامِ أَمْ لَا؟

போரில் கலந்து கொள்ளாமல் பின்தங்கியவர்களில் எங்கள் முவரிடம் மட்டும் எவரும் பேசுக்கூடாதென நபி (ஸல்) அவர்கள் தடைவிதித்தார்கள். மக்கள் எங்களை விட்டும் ஒதுங்கிக்கொண்டார்கள். (அல்லது இந்த இடத்தில் கஅப் அவர்கள் இப்படிச் சொல்லியிருக்கலாம் :) எங்கள் விஷயத்தில் மக்களின் நடவடிக்கை மாறிவிட்டது,

எனது மனத்தில் விரக்தி ஏற்பட்டு இந்தப் பூமியே என்னைப் பொறுத்து அந்திய பூமியாகத் தென்பட்டது. நான் முன்பு அறிந்த பூமியாக அது இல்லை. ஐம்பது இரவுகளாக இந்நிலையிலேயே நாங்கள் இருந்தோம்.

என்னுடைய இரு தோழர்களோ அடங்கிவிட்டார்கள். அழுத வண்ணம் வீட்டிலேயே முடங்கிக்கிக் கிடந்தார்கள். முன்று பேரில் நான்தான் வயதில் குறைந்தவனாகவும் வலமை மிக்கவனாகவும் இருந்தேன்.

நான் வெளியே செல்வேன். முஸ்லிம்களோடு தொழுகையில் கலந்துகொள்வேன். கடைவீதிகளிலே சுற்று வேன். யாருமே என்னுடன் பேசுமாட்டார்கள். நபி (ஸல்)அவர்கள் தொழுகையை முடித்துக் கொண்டு அதே இடத்தில் அமர்ந்திருக்கும்போது அவர்களிடம் ஆஜராவேன்., அவர்களுக்கு ஸலாம் சொல்வேன். ஸலாத்திற்கு பதில் சொல்லிட உதடுகளை அசைக்கிறார்களா? இல்லையா? என்று எனக்கு நானே கேட்டுக்கொள்வேன்.

ثُمَّ أُصَلِّيَ قَرِيْبًا مِنْهُ، وَأَسَارَفُهُ النَّظْرَ، فَإِذَا أَقْبَلْتُ عَلَى صَلَاتِي نَظَرَ إِلَيَّ ، وَإِذَا انْتَفَتُّ نَحْوَهُ أَعْرَضَ عَنِّي ، حَتَّى إِذَا طَالَ ذَلِكَ عَلَيَّ مِنْ جَفْوَةِ الْمُسْلِمِينَ مَشَيْتُ حَتَّى تَسَوَّرْتُ جِدَارَ حَائِطِ أَبِي قَتَادَةَ وَهُوَ ابْنُ عَمِّي وَ أَحَبُّ النَّاسِ إِلَيَّ، فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ فَوَاللَّهِ مَا رَدَّ

عَلَيَّ السَّلَامَ، فَقُلْتُ لَهُ: يَا أَبَا قَتَادَةَ أَنْشُدْكَ بِاللَّهِ هَلْ تَعْلَمُنِي أَحِبُّ اللَّهُ وَرَسُولُهُ؟ فَسَكَتَ، فَعُدْتُ فَنَاشِدْتُهُ فَسَكَتَ، فَعُدْتُ فَنَاشِدْتُهُ فَقَالَ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، فَفَاضَتْ عَيْنَايَ، وَتَوَلَّيْتُ حَتَّى تَسَوَّرْتُ الْجِدَارَ، فَبَيْنَا أَنَا أَمْشِي فِي سُوقِ الْمَدِينَةِ إِذَا بَطِّي مِنْ نَبْطِ أَهْلِ الشَّامِ مِمَّنْ قَدِمَ بِالطَّعَامِ يَبِيعُهُ بِالْمَدِينَةِ يَقُولُ: مَنْ يَدُلُّ عَلَيَّ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ؟ فَطَفِقَ النَّاسُ يُشِيرُونَ لَهُ إِلَيَّ حَتَّى جَاءَنِي فَدَفَعَ إِلَيَّ كِتَابًا مِنْ مَلِكِ غَسَّانٍ، فَقَرَأْتُهُ فَإِذَا فِيهِ:

பிறகு அவர்களுக்கு அருகிலேயே தொழுவேன். ஓரக்கண்ணால் அவர்களைப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பேன். நான் தொழுகையில் ஈடுபட்டிருக்கும் பொழுது நபியவர்கள் என்னைப் பார்ப்பார்கள். நான் அவர்களின் பக்கம் முன்னோக்கும்பொழுது என்னை விட்டும் முகத்தைத் திருப்பிக் கொள்வார்கள்.

இவ்வாறாக முஸ்லிம்களின் ஒட்டுமொத்தப் புறக்கணிப்பு நீடிப்பதை நான் உணர்ந்தபோது - ஒருநாள் அப்படியே நடந்து சென்றேன். அபூ கத்தாதாவின் தோட்டத்துச் சுவர் ஏறி உள்ளே சென்றேன். அவர் என் சிறிய தந்தையின் மகன். எனக்கு மிகவும் பிரியமானவர். அவருக்கு நான் ஸலாம் சொன்னேன். அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! அவர் எனது ஸலாத்திற்கு பதில் சொல்ல வில்லை. நான் கேட்டேன்: அபூ கத்தாதாவே! அல்லாஹ்வைக்கொண்டு சத்தியமிட்டுக் கேட்கிறேன்: நான் அல்லாஹ்வையும் அவனுடைய தூதரையும் நேசிக்கிறேன் என்பது உமக்குத் தெரியாதா? - அவர் மௌனமாக இருந்தார். மீண்டும் அல்லாஹ்வைக் கொண்டு சத்தியம் செய்து அவரிடம் அவ்வாறு கேட்டேன். அப்பொழுதும் அவர் மௌனமாகவே இருந்தார். முன்றாவது தடவையும் கேட்டேன். அப்பொழுது சொன்னார். அல்லாஹ்வும் அவனுடைய தூதரும் தான் மிகவும் அறிந்தவர்கள்.

என் கண்களிரண்டும் கண்ணீர் வடித்தன. வந்த வழியே திரும்பி சுவர் ஏறித்தாவி வெளியே வந்தேன்.

அப்படியே மதீனாவின் கடைவீதியில் நான் நடந்து சென்று கொண்டிருந்த பொழுது, உணவுப் பொருள் களை மதீனாவில் விற்பனை செய்ய வந்திருந்த சிரியா தேசத்து விவசாயி ஒருவன் அங்கே, கஅப் பின் மாலிக்கை அறிவித்துக்கொடுப்பவர் யார்? என்று கேட்டுக்கொண்டிருந்தான். உடனே மக்கள் என் பக்கம் சுட்டிக்காட்டி அவனுக்கு என்னைத் தெரியப்படுத்தத் தொடங்கினார்கள். உடனே அவன் என்னிடம் வந்தான். கஸ்ஸான் மன்னன் எழுதிய ஒரு கடிதத்தை என்னிடம் கொடுத்தான். நான் எழுத்தறிவு உடையவனாக (அதாவது எழுதவும் படிக்கவும் தெரிந்தவனாக) இருந்தேன். அந்தக் கடிதத்தைப் படித்தேன். அதில் எழுதப் பட்டிருந்தது:

أَمَا بَعْدُ فَإِنَّهُ قَدْ بَلَغَنَا أَنَّ صَاحِبَكَ قَدْ جَفَاكَ، وَلَمْ يَجْعَلْكَ اللَّهُ بِدَارِ هَوَانٍ وَلَا مَضِيعَةٍ، فَالْحَقَّ بِنَا نُؤَاسِكَ، فَقُلْتُ حِينَ قَرَأْتُهَا :

وَهَذِهِ أَيْضًا مِنَ الْبَلَاءِ فَتَيَمَّمْتُ بِهَا التَّوَرَّ فَسَجَرْتُهَا

நான் எழுதுவது என்னவெனில், உம்முடைய தோழர் உம்மை வெறுத்து ஒதுக்கிவிட்டார் எனும் செய்தி எங்களுக்குக் கிடைத்துள்ளது. கேவலமும் உரிமையிறுப்பும் உடைய நாட்டில் அல்லாஹ் உம்மை வைத் திருக்க வேண்டாம். எங்களிடம் வந்துவிடும். நாங்கள் உம்மை உபகூரிப்போம்”

அதைப் படித்தபொழுது - இதுவும் ஒரு சோதனையே! என்று சொன்னேன், பிறகு அந்தக் கடிதத்தை அடுப்பில் தூக்கி வீசி எரித்து விட்டேன்.

حَتَّى إِذَا مَصَّتْ أَرْبَعُونَ مِنَ الْخَمْسِينَ وَ اسْتَلْبَثَ الْوَحْيُ إِذَا رَسُولُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَأْتِينِي ، فَقَالَ : إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَأْمُرُكَ أَنْ تَعْتَزَلَ أَمْرًاكَ ، فَقُلْتُ: أَطْلُقُهَا، أَمْ مَاذَا أَفْعَلُ؟ قَالَ: لَا، بَلْ اعْتَزِلِيهَا فَلَا تَقْرُبِيهَا، وَأَرْسَلْ إِلَيَّ صَاحِبِي بِمِثْلِ ذَلِكَ. فَقُلْتُ لِأَمْرَاتِي: الْحَقِّي بِأَهْلِكَ فَكُونِي عِنْدَهُمْ حَتَّى يَقْضِيَ اللَّهُ فِي هَذَا الْأَمْرِ،

- இவ்வாறு ஐம்பதில் நாற்பது நாட்கள் கழிந்துவிட்டபொழுது - வஹி எனும் இரையருட்செய்தி வருவது தாமதமானபொழுது நபியவர்களின் தூதுவர் என்னிடம் வந்துசொன்னார்: நீர் உம் மனைவியை விட்டும் பிரிந்திருக்குமாறு நபியவர்கள் உமக்குக் கட்டளையிடுகிறார்கள்.

அவளை நான் விவாவ ரத்து செய்துவிடவா? அல்லது நான் என்ன செய்யவேண்டும்? என்று நான் கேட்டேன்,

இல்லை., அவளை விட்டும் விலகியிரு! அவளை நெருங்கக் கூடாது என்றார் அவர்.

இதேபோன்ற கட்டளையை என்னிரு தோழர்களுக்கும் நபி (ஸல்) அனுப்பியிருந்தார்கள். நான் என் மனைவியிடம் சென்னேன்: நீ உன் பெற்றோரிடம் சென்றுவிடு! அல்லாஹ் இந்த விஷயத்தில் ஒரு தீர்ப்பை அளிக்கும் வரையில் அவர்களிடம் தங்கியிரு,,

فَجَاءَتْ أَمْرًا هِلَالَ بْنِ أُمَيَّةَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَقَالَتْ لَهُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ هِلَالَ بْنَ أُمَيَّةَ شَيْخٌ ضَائِعٌ لَيْسَ لَهُ خَادِمٌ، فَهَلْ تَكْرَهُ أَنْ أَخْدَمَهُ؟ قَالَ: لَا، وَلَكِنْ لَا يَقْرَبَنَّكَ . فَقَالَتْ: إِنَّهُ وَاللَّهِ مَا بِهِ مِنْ حَرَكَةٍ إِلَيَّ شَيْءٍ، وَ وَاللَّهِ مَا زَالَ يَبْكِي مُنْذُ كَانَ مِنْ أَمْرِهِ مَا كَانَ إِلَى يَوْمِهِ هَذَا. فَقَالَ لِي بَعْضُ أَهْلِي: لَوْ اسْتَأْذَنْتَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فِي أَمْرَاتِكَ، فَقَدْ أَذِنَ لِأَمْرَةِ هِلَالَ بْنِ أُمَيَّةَ أَنْ تَخْدَمَهُ؟ فَقُلْتُ : لَا اسْتَأْذِنَ فِيهَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ ، وَ مَا يُدْرِينِي مَاذَا يَقُولُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا اسْتَأْذَنْتُهُ فِيهَا وَأَنَا شَابٌّ! فَلَبِثْتُ بِذَلِكَ عَشْرَ لَيَالٍ، فَكَمَلْنَا لَنَا خَمْسُونَ لَيْلَةً مِنْ حِينَ نَهَى عَنْ كَلَامِنَا.

ஹிலால் பின் உமையாவின் மனைவி நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து சொன்னாள்: ஹிலால் பின் உமையா தள்ளாத வயதுடைய முதியவராக இருக்கிறார். அவருக்குப் பணிவிடை செய்பவர் யாரும் இல்லை. நான் அவருக்குப் பணிவிடை செய்வதைத் தாங்கள் விரும்பவில்லையா? என்ன?, அதற்கு நபியவர்கள் சொன்னார்கள்: அப்படியில்லை., ஆனால் அவர் உன்னை நெருங்கக்கூடாது.

அதற்கு அந்தப் பெண்மணி கூறினாள்: அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! எந்தச் செயலின் பக்கமும் எந்த அசைவும் அவரிடம் இல்லை. அவரது விவகாரம் இவ்வாறு ஆனதிலிருந்து இன்றுவரை அவர் ஓயாது அழுது கொண்டே இருக்கிறார்”

என்னுடைய குடும்பத்தினர் சிலர் என்னிடம் சொன்னார்கள்: உமது மனைவி விஷயத்தில் நபியவர்களிடம் நீர் அனுமதி கேட்கக்கூடாதா?

நான் சொன்னேன்: அவள் விஷயத்தில் நபியவர்களிடம் நான் அனுமதி கேட்டால் நபியவர்கள் சொல்லப் போவதென்ன என்பது எனக்கு என்ன தெரியும்? நானோ இளைஞனாக இருக்கிறேன்.

இதே நிலையில் பத்து நாட்கள் கழிந்தன. எங்களோடு எவரும் பேசக்கூடாது என்று தடைவிதித்து ஐம்பது நாட்கள் நிறைவடைந்தன!

ثُمَّ صَلَّيْتُ صَلَاةَ الْفَجْرِ صَبَاحَ خَمْسِينَ لَيْلَةً عَلَيَّ ظَهَرَ بَيْتٍ مِنْ يَبُوتِنَا ، فَبَيْنَا أَنَا جَالِسٌ عَلَى الْحَالِ النَّبِيِّ ذَكَرَ اللَّهُ تَعَالَى مِنَّا ، قَدْ ضَاقَتْ عَلَيَّ نَفْسِي وَ ضَاقَتْ عَلَيَّ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ، سَمِعْتُ صَوْتَ صَارِخٍ أَوْفَى عَلَيَّ سَلْعٌ يَقُولُ بِأَعْلَى صَوْتِهِ: يَا كَعْبُ بْنُ مَالِكٍ أَبْشِرْ، فَخَرَرْتُ سَاجِدًا، وَعَرَفْتُ أَنَّهُ قَدْ جَاءَ فَرَجٌ فَأَذَّنَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ النَّاسَ بِتَوْبَةِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ عَلَيْنَا حِينَ صَلَّى صَلَاةَ الْفَجْرِ

உண்மைக்குக் கிடைத்த பரிசு

பிறகு ஐம்பதாவது நாள் அதிகாலையில் எங்களது வீடொன்றின் மாடியில் நான் ஃபஜர் தொழுகை தொழுகுகொண்டிருந்தேன். நான் அந்த நிலையிலே - அதாவது, எங்களைப் பற்றி (குர்ஆனில்) அல்லாஹ் கூறியுள்ளதுபோல் -உயிர்வாழ்வதே எனக்குக் கஷ்டமாகிவிட்டது.பூமி இவ்வளவு விரிவாக இருந்தும் என்னைப் பொறுத்து குறுகிப்போய் விட்டது என்ற அந்நிலையிலே இருந்துகொண்டிருந்தேன். அப்பொழுது ஸல்வு என்ற மலை மீதேறி சப்தமிட்டு அழைப்பவரின் அழைப்பைக் கேட்டேன்!

ஓ!...! கஅப் பின் மாலிக்! நற்செய்தி பெறுவீராக!"

-அப்படியே ஸஜ்தாவில் விழுந்தேன். நமது துன்பம் நீங்கியது என்பதை அறிந்தேன்!

நபி(ஸல்)அவர்கள் ஸு ப்ஹு தொழுதபொழுது,எங்களது பாவமன்னிப்புக் கோரிக்கையை அல்லாஹ் ஏற்றுக் கொண்டு எங்கள் மீது மீண்டும் கருணை பொழிந்துவிட்டான் என்பதை மக்களுக்கு அறிவித்திருக்கிறார்கள்.

فَذَهَبَ النَّاسُ يُبْشِرُونَنَا ، فَذَهَبَ قَبْلَ صَاحِبِي مُبَشِّرُونَ، وَرَكَضَ رَجُلٌ إِلَيَّ فَرَسًا وَسَعَى سَاعٍ مِنْ أَسْلَمَ قَبْلِي وَ أَوْفَى عَلَيَّ الْجَبَلِ، وَكَانَ الصَّوْتُ أَسْرَعَ مِنَ الْفَرَسِ، فَلَمَّا جَاءَنِي الَّذِي سَمِعْتُ صَوْتَهُ يُبْشِرُنِي نَزَعْتُ لَهُ ثَوْبِي فَكَسَوْتُهُمَا أَيَّاهُ بِبِشَارَتِهِ، وَاللَّهُ مَا أَمْلِكُ غَيْرَهُمَا يَوْمَئِذٍ ، وَاسْتَعْرْتُ ثَوْبَيْنِ فَلَبِسْتُهُمَا وَأَنْطَلَقْتُ أَتَأْمَمُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَتَلَقَانِي النَّاسُ فَوْجًا فَوْجًا يُهَنِّئُونَنِي بِالتَّوْبَةِ وَ يَقُولُونَ لِي: لَتَهْنِكَ تَوْبَةُ اللَّهِ عَلَيْكَ،

உடனே மக்கள் அந்த நற்செய்தியை எங்களுக்கு அறிவித்திடப் புறப்பட்டு விட்டார்கள். என் இரு தோழர்களை நோக்கியும் நற்செய்தியாளர்கள் சென்றனர்.ஒருவர் குதிரை மீது ஏறி என்னை நோக்கி விரைந்து வந்தார். அஸ்லம் கிளையைச் சேர்ந்த ஒருவரோ என்னை நோக்கி விரைந்து வந்தவர் மலை உச்சியிலே ஏறிவிட்டார். அவரது குரலின் வேகம் குதிரையை விடவும் விரைவானதாக இருந்தது.

எவரது உரத்த குரலினால் நற்செய்தியை நான் செவியுற்றேனோ அவர் என்னிடம் வந்தபோது அவரது நற்செய்திக்குப் பரிசாக என்னுடைய இரண்டு ஆடைகளையும் களைந்து அவற்றை அவருக்கு அணிவித்தேன். அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! அப்பொழுது அவற்றைத் தவிர வேறு ஆடைகள் என்னிடம் இல்லை. பிறகு இரண்டு ஆடைகளை இரவல் வாங்கி அணிந்துகொண்டு நபி (ஸல்) அவர்களிடம் ஆஜராக நாடியவாறு புறப் பட்டேன். மக்கள் கூட்டம் கூட்டமாக வந்து என்னைச் சந்தித்தனர். பாவமன்னிப்புக் கிடைத்ததன் பேரில் என்னை வாழ்த்திக் கொண்டிருந்தனர்! மக்கள் என்னிடம் கூடினார்கள்: உமது பாவமன்னிப்புக் கோரிக்கையை அல்லாஹ் ஏற்றுக்கொண்டதன் பேரில் உமக்கு வாழ்த்துகள்!,,

حَتَّى دَخَلْتُ الْمَسْجِدَ فَإِذَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ جَالِسٌ حَوْلَهُ النَّاسُ، فَقَامَ طَلْحَةُ بْنُ عُبَيْدِ اللَّهِ ﷺ يُهْرُولُ حَتَّى صَافَحَنِي وَهَاتَانِي، وَاللَّهِ مَا قَامَ رَجُلٌ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ غَيْرُهُ فَكَانَ كَعَبٍّ لَا يَنْسَاهَا لِطَلْحَةَ قَالَ كَعَبٌ: فَلَمَّا سَلَّمْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ وَهُوَ يَبْرُقُ وَجْهُهُ مِنَ السُّرُورِ: أَبَشِرْ بِخَيْرٍ يَوْمَ مَرَّ عَلَيْكَ مُذْ وَلَدْتُكَ أُمُّكَ،

அவ்வாறாக மஸ்ஜிதுக்குள் நுழைந்தேன். அங்கு நபி(ஸல்)அவர்கள் உட்கார்ந்திருந்தார்கள். அவர்களைச் சுற்றிலும் மக்கள் அமர்ந்திருந்தனர். தல்ஹா பின் உபைதுல்லாஹ் எழுந்து என்னை நோக்கி ஓடிவந்தார். எனக்குக் கைலாகு கொடுத்தார். எனக்கு வாழ்த்துத் தெரிவித்தார். அல்லாஹ் விண்மீது சத்தியமாக! அவரைத் தவிர முஹாஜிரிகள் வேறெவரும் எழுந்து வரவில்லை. தல்ஹா (ரலி) அவர்களின் இந்த உபகாரத்தை கஅப் (ரலி) அவர்கள் என்றென்றும் மறக்காமல் இருந்தார்கள்!

கஅப் (ரலி)அவர்கள் கூறுகிறார்கள்: நான் நபி(ஸல்)அவர்களுக்கு ஸலாம் சொன்னபொழுது - நபியவர்கள் கூறினார்கள்., அவர்களின் முகம் மகிழ்ச்சியால் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தது: உம் அன்னை உம்மை ஈன்றெடுத்த நாள்தான் உமக்குக் கிடைக்கப்பெறாத சிறந்ததொரு நாளினைக் கொண்டு மகிழ்வு அடைவீராக! **أَمَا بَعْدُ فَقُلْتُ: أَمِنْ عِنْدِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ أَمْ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ؟ قَالَ: لَا، بَلْ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا سُرَّ اسْتَنَارَ وَجْهُهُ حَتَّى كَأَنَّ وَجْهَهُ قِطْعَةُ قَمَرٍ. وَكُنَّا نَعْرِفُ ذَلِكَ مِنْهُ، فَلَمَّا جَلَسْتُ بَيْنَ يَدَيْهِ قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنْ مِنْ تَوْبَتِي أَنْ أَنْخَلِعَ مِنْ مَالِي صَدَقَةً إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَمْسِكْ عَلَيْكَ بَعْضَ مَالِكَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكَ. قُلْتُ: إِنِّي أَمْسِكُ سَهْمِي الَّذِي بِخَيْبَرَ. وَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنْ اللَّهُ تَعَالَى أَنَّمَا أَنْجَانِي بِالصَّدَقِ، وَإِنْ تَوْبَتِي أَنْ لَا أَحْدِثَ إِلَّا صِدْقًا مَا بَقِيَتْ، فَوَاللَّهِ مَا عَلِمْتُ أَحَدًا مِنَ الْمُسْلِمِينَ أَبْلَاهُ اللَّهُ تَعَالَى فِي صِدْقِ الْحَدِيثِ مُنْذُ ذَكَرْتُ ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَحْسَنَ مِمَّا أَبْلَانِي اللَّهُ تَعَالَى، وَاللَّهِ مَا تَعَمَّدْتُ كَذِبَةً مُنْذُ قُلْتُ ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ إِلَى يَوْمِي هَذَا، وَإِنِّي أَرْجُو أَنْ يَحْفَظَنِي اللَّهُ تَعَالَى فِيمَا بَقِيَ.**

நான் கேட்டேன்: இது தங்களிடம் நின்று உள்ளது? அல்லாஹ்வின் புறத் திலிருந்து வந்ததா? "

நபியவர்கள்: இல்லை., இது, கண்ணியமும் மகத்துவமும் பொருந்தியவனாகிய அல்லாஹ்வின் புறத்தில் இருந்து வந்ததாகும் "

நபி (ஸல்)அவர்கள் மகிழ்ச்சிக்ஷயிடைந்தால் அவர்களின் முகம் ஒளியால் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும். அது சந்திரனின் ஒருபகுதியைப் போலிருக்கும். நபியவர்களின் இந்நிலையை நாங்கள் அறிபவர்களாய் இருந்தோம்.

நான் நபி(ஸல்) அவர்களின் முன்னால் உட்கார்ந்தபொழுது சொன்னேன்: அல்லாஹ்வின் தூதரே! எனக்கு மன்னிப்புக் கிடைத்ததன் பொருட்டு நன்றி செலுத்திடவே எனது எல்லாச்சொத்துகளையும் அல்லாஹ் - ரஸூலின் பாதையில் தர்மம் செய்கிறேன் "

அதற்கு நபியவர்கள் கூறினார்கள்: உமது சொத்தில் சிறிது அளவை உமக்காக வைத்துக் கொள்ளும். இதுவே உமக்குச் சிறந்ததாகும்"

நான் சொன்னேன்: கைபரில் இருந்து எனக்குக் கிடைத்த பங்கை எனக்காக நான் வைத்துக் கொள்கிறேன் "

மேலும் நான்சொன்னேன்: அல்லாஹ்வின் தூதரே! உண்மை பேசியதனால் தான் அல்லாஹ் எனக்கு ஈடேற்றம் அளித்துள்ளான். எதிர்காலத்தில் என் ஆயுள் முழுவதும் உண்மையே நான் பேசவேன் என்பதும் - எனக்கு மன்னிப்பு கிடைத்ததன் பொருட்டு நான் செலுத்தும் நன்றியாக உள்ளது.

அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! நபி(ஸல்) அவர்களின் முன்னிலையில், உண்மையே பேசவேன் என நான் வாக்குறுதி கொடுத்த நாளில் இருந்து இன்று வரை முஸ்லிம்களில் எவரைக் குறித்தும் (நான் அறியேன் அதாவது) உண்மை பேசும் விஷயத்தில் அல்லாஹ் என்னைச் சோதனைக் குள்ளாக்கியதை விடவும் அழகாக அல்லாஹ் அவரைச் சோதனைக்குள்ளா கியதை நான் அறியேன். அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! நபியவர்களிடம் அவ்வாறு நான் வாக்குறுதி கொடுத்ததில் இருந்து இன்றைய தினம் வரை எந்தச் சூழ்நிலையிலும் பொய் பேச நான் நாடியதே இல்லை. எதிர்காலத்திலும் அதிலிருந்து அல்லாஹ் என்னைப் பாதுகாப்பான் என்கிற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு”

قَالَ: فَانزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: { لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ { حَتَّىٰ بَلَغَ : إِنَّهُ بِهِمْ رُؤُوفٌ رَحِيمٌ. وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ { حَتَّىٰ بَلَغَ اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ ،

(سورة التوبة، الآية: ١١٧ - ١١٩)

கஅப் (ரலி) அவர்கள் சொல்கிறார்கள்: அப்போது அல்லாஹ் இறக்கியருளிய வசனம் இதுதான்: நபியையும் - துன்பம் சூழ்ந்த நேரத்தில் அவருக்கு உறுதுணையாக இருந்த முஹாஜிர்களையும் அன்ஸர்களையும் அல்லாஹ் பொறுத்தருளினான். அவர்களில் ஒருசிலரின் உள்ளங்கள் நெறிதவறுதலின் பால் சற்று சாய்ந்துவிட்டிருந்த பிறகும்! (ஆனால் அவர்கள் நெறிதவறிச் செல்லாமல் நபிக்கு பக்கபலமாக இருந்தார்கள்! அப்பொழுது) அல்லாஹ் அவர்களை மன்னித்தான். திண்ணமாக அவன் அவர்கள் விஷயத்தில் அதிகப் பரிவும் கருணையும் கொண்டவனாக இருக்கிறான். மேலும் விவகாரம் ஒத்தி போடப்பட்டிருந்த முவரையும் அவன் மன்னித்து விட்டான். அவர்களது நிலைமை எந்த அளவு மோசமாகி விட்டதெனில், பூமி இத்துணை விரிவாய் இருந்தும் அவர்களைப் பொறுத்து அது குறுகிவிட்டிருந்தது., அவர்கள் உயிர் வாழ்வதே கஷ்டமாகிவிட்டது. மேலும் அல்லாஹ்விடம் இருந்து தப்பிப்பதற்கு அவனது அருளின் பக்கம் திரும்புவதைத் தவிர வேறு புகலிடம் இல்லை என்பதை அவர்கள் அறிந்து கொண்டார்கள். பின்னர் பாவமன்னிப்புக் கோரி தன்னிடம் அவர்கள் மீண்டு வர வேண்டும் என்பதற்காக அல்லாஹ் அவர்களின் மீது கருணை பொழிந்தான். திண்ணமாக அவன் பெரும் மன்னிப்பாளன்., கருணை மிக்கவன். இறைநம்பிக்கைகொண்டவர்களே! அல்லாஹ்வுக்கு அஞ்சுங்கள். வாய்மை யாளர்களுடன் இருங்கள்” (9 : 117 - 119)

قَالَ كَعْبٌ : وَاللَّهِ مَا أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ مِنْ نِعْمَةٍ قَطُّ بَعْدَ إِذْ هَدَانِي اللَّهُ لِلْإِسْلَامِ أَعْظَمَ فِي نَفْسِي مِنْ صِدْقِي رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَنْ لَا أَكُونَ كَذِبْتُهُ، فَاهْلِكَ كَمَا هَلَكَ الَّذِينَ كَذَبُوا .، إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَالَ لِلَّذِينَ كَذَبُوا حِينَ أَنْزَلَ الْوَحْيَ شَرًّا مَا قَالَ لِأَحَدٍ، فَقَالَ اللَّهُ تَعَالَى : سَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لِتَعْرِضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رَجَسٌ وَمَا وَاهُمْ جَهَنَّمَ جَزَاءً بِمَا كَانُوا بَكْسِيُونَ. يَخْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ { - سورة التوبة، الآية: ٩٥ - ٩٦

கஅப் (ரலி) அவர்கள் மேலும் சொல்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! இஸ்லாத்தின் பால் அல்லாஹ் எனக்கு வழிகாட்டிய பின்பு நபி(ஸல்)அவர்களிடம் நான் உண்மை பேசியதைவிட பெரியதோர் அருட்

கொடையை அல்லாஹ் என் மீது அருளிவல்லை! அவர்களிடம் நான் பொய்சொல்லி இருந்தால் பொய் சொன்னவர்கள் அழிந்து போனதுபோல் நானும் அழிந்துபோயிருப்பேன். நிச்சயமாக அல்லாஹ் (வஹி எனும் இறையருட் செய்தியை இறக்கியருளியபொழுது) பொய் சொன்னவர்கள் குறித்து மிகவும் மோசமான நிலையைக் கூறினான்., வேறு எவர் விஷயத்திலும் அப்படிக் கூறவில்லை. அல்லாஹ் கூறினான்:

நீங்கள் அவர்களிடம் திரும்பிவரும்பொழுது அவர்களை நீங்கள் கண்டு கொள்ளாமல் இருந்திட வேண்டும் என்பதற்காக உங்கள் முன்னிலையில் அவர்கள் அல்லாஹ்வின் பெயரில் சத்தியம் செய்வார்கள். எனவே நீங்கள் அவர்களைக் கண்டு கொள்ளாமலே இருந்து விடுங்கள். ஏனெனில் அவர்கள் அசுத்த மானவர்கள். உண்மையில் அவர்கள் சேருமிடம் நரகம்தான். அவர்கள் சம்பாதித்துக் கொண்டிருந்த தீமைகளுக்கு இதுவே கூலியாகும். நீங்கள் அவர்கள் மீது திருப்தி கொண்டிட வேண்டும் எனும் நோக்கத்தில் அவர்கள் சத்தியம் செய்வார்கள். நீங்கள் அவர்கள் மீது திருப்தி கொண்டாலும் திண்ணமாக அல்லாஹ், பாவிகளான இத்தகைய மக்கள் மீது திருப்தி கொள்ளமாட்டான்” (9 : 95 - 96)

قَالَ كَعْبٌ : كُنَّا خُلْفَنَا أَيُّهَا الثَّلَاثَةُ عَنْ أَمْرِ أَوْلِيكَ الَّذِينَ قَبِلَ مِنْهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ حِينَ حَلَفُوا لَهُ ، فَبَايَعَهُمْ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمْ ، وَأَرْجَأَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَمْرَنَا حَتَّى قَضَى اللَّهُ فِيهِ بِذَلِكَ ، قَالَ اللَّهُ تَعَالَى : { وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلْفُوا } وَلَيْسَ الَّذِي ذَكَرَ مِمَّا خُلْفْنَا تَخْلُفْنَا عَنِ الْعَزْوِ ، وَ إِنَّمَا هُوَ تَخْلِيفُهُ أَيَّانًا وَ إِرْجَاؤُهُ أَمْرًا عَمَّنْ حَلَفَ لَهُ وَ اعْتَدَرَ إِلَيْهِ فَقَبِلَ مِنْهُ . متفق عليه

கஅப் (ரலி) அவர்கள் மேலும் சொல்கிறார்கள்: எவர்கள் நபியவர்களிடம் வந்து சத்தியம் செய்தார்களோ, நபியவர்களும் அதனை ஏற்றுக்கொண்டு அவர்களிடம் விசுவாசுப் பிரமாணம் வாங்கினார்களோ அவர்களுக்காக அல்லாஹ்விடம் பாவமன்னிப்பும் கோரினார்களோ அத்தகையவர்களின் விவகாரத்தைவிடவும் எங்கள் முவரின் தீர்ப்பு பிற்படுத்தப்பட்டது. அல்லாஹ் பின் வருமாறு குர்ஆன் வசனத்தை இறக்கியருளி எங்கள் விவகாரத்தில் தீர்ப்பு அளிக்கும் வரையில் நபி (ஸல்) அவர்கள் எங்கள் விவகாரத்தை ஒத்தி போட்டார்கள்”

விவகாரம் ஒத்தி போடப்பட்ட முவரையும் (அல்லாஹ் மன்னித்து விட்டான்”)

- இங்கு குல்லிபு (خُلْفُوا) எனும் வார்த்தை, நாங்கள் முவரும் போரில் கலந்துகொள்ளாமல் பின்தங்கியிருந்தவர்கள் எனும் ரீதியில் சொல்லப்பட்டதல்ல, மாறாக, எவர்கள் நபியவர்களிடம் வந்து சத்தியம் செய்து சாக்குப்போக்குச் சொல்லி - நபியவர்களும் அதனை ஒப்புக் கொண்டார்களோ அவர்களை விடவும் எங்களது தீர்ப்பை (تَخْلِيفًا) பிற்படுத்துதல், எங்களது விவகாரத்தை ஒத்திப்போடுதல் என்பதே கருத்து. (புகாரி, முஸ்லிம்)

وَفِي رَوَايَةٍ { أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ خَرَجَ فِي غَزْوَةِ تَبُوكَ يَوْمَ الْخَمِيْسِ ، وَكَانَ يُحِبُّ أَنْ يَخْرُجَ يَوْمَ الْخَمِيْسِ }

وَفِي رَوَايَةٍ { وَ كَانَ لَا يَقْدُمُ مِنْ سَفَرٍ إِلَّا نَهَارًا فِي الصُّحَى ، فَإِذَا قَدِمَ بَدَأَ بِالْمَسْجِدِ فَصَلَّى فِيهِ رَكَعَيْنِ ثُمَّ جَلَسَ فِيهِ }

மற்றோர் அறிவிப்பில் உள்ளது: நபி(ஸல்)அவர்கள் தபூக் போருக்குக் கிளம்பியது வியாழக்கிழமையில்! மேலும் வியாழக்கிழமையிலேயே பயணம் புறப்பட விரும்பக் கூடியவர்களாய் இருந்தார்கள்”

இன்னோர் அறிவிப்பில்: பயணத்திலிருந்து திரும்பிவந்தால் முற்பகல் -வேளையில்தான் வருவார்கள். (உரை) வந்தடைந்தால் முதலில் பள்ளிவாசலுக்குச் சென்று இரண்டு ரக்அத் தொழுவார்கள். பிறகு அங்கு அமர்ந்திருப்பார்கள்.,.

முதல் கோணல் முற்றும் கோணல்

தபூக் போர் ஹிஜ்ரி 9 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்றது. முஸ்லிம்கள் மீது போர் தொடுக்கும் நோக்கத்துடன் ரோம் நாட்டுக் கிறிஸ்தவர்கள் பெரும் படைதிரட்டிக்கொண்டிருப்பதாக நபி(ஸல்) அவர்களுக்குக் செய்தி கிடைத்தது. அவர்களை எதிர்த்துப் போர் புரிவதற்காக முஸ்லிம்களை அழைத்துக் கொண்டு நபியவர்கள் தபூக் நோக்கிப் புறப்பட்டார்கள்.

தபூக்கை அடைந்தபொழுது அங்கு எதிரிகள் யாரையும் காணோம். அவர்களின் போர் நடவடிக்கையோ நடமாட்டமோ எதுவும் இல்லை. முஸ்லிம்களை எதிர்த்து வெற்றிகொள்ள முடியாது எனக்கருதி, கிறிஸ்தவர்கள் பின்வாங்கி விட்டிருந்தார்கள். ஆகையால் நபியவர்கள் தபூக்கில் இருபது நாட்கள் தங்கியிருந்துவிட்டுப் போர் எதுவுமன்றி மதீனா திரும்பினார்கள்.

மதீனாவில் இருந்து முஸ்லிம்கள் போருக்காகப் புறப்பட்டபொழுது கடுமையான கோடை காலம்! பழங்கள் நன்கு விளைந்து அறுவடைக்கு நெருங்கிய பருவம்!

நயவஞ்சகர்களோ மறுமை பற்றிக் கவலைப்படாமல் உலக வாழ்க்கைக்கே முன்னுரிமை கொடுத்தார்கள்., அவர்களில் யாரும் போருக்குப் புறப்படவில்லை. கழனிகளிலும் கனிகளிலும் கவனம் செலுத்தினார்கள். நழுவல் தஞ்சம் புகுந்தார்கள். தபூக் நோக்கிப் பயணமாவது அவர்களுக்கு மிகவும் சூழிமமாகப்பட்டது! வாய்மையான இறைவிசுவாசிகளோ, நபியவர்களிடம் இருந்து கட்டளை பிறந்ததும் உடனே போருக்குப் புறப்பட்டுவிட்டார்கள்! பயணத்தின் நீண்ட தொலைவோ அறுவடைக்குக் காத்திருந்த கனிகளோ அவர்களின் ஊக்கத்தைக் குலைத் திடவில்லை!

ஆனால் கஅப் பின் மாலிக் (ரலி) அவர்கள் தக்க காரணம் எதுவுமன்றியே தபூக் நோக்கிப் புறப்படாமல் பின்தங்கி விட்டார்கள். அவர்கள் வாய்மையான இறைநம்பிக்கையாளரே தவிர வஞ்சகர் அல்லர்! அவர்கள் சொன்னார்கள்:

நபி (ஸல்)அவர்கள் கலந்து கொண்ட எந்தப் போரை விட்டும் நான் எப்பொழுதும் பின் தங்கியதில்லை”

- ஆம்! கஅப் பின் மாலிக் (ரலி) அவர்கள் ஓர் இறைவழிப்போராளியாகவே திகழ்ந்தார்கள்.

பற்று போரின் பின்னணி!

ஆனால் பற்றுப் போரைத் தவிர”

- பற்று போரில் கஅப் (ரலி) அவர்கள் கலந்து கொள்ளவில்லை. ஏனெனில் அன்று நபி (ஸல்) அவர்கள் மதீனாவில் இருந்து வெளிக்கிளம்பியது போரை நாடியல்ல. குறைஷிகளின் வாணிபக்குழு ஒன்றைத் தாக்கி விபாரச் சரக்குகளைப் பறிக்க வேண்டும் என்றுதான் புறப்பட்டிருந்தார்கள். அதனால் நபியவர்களுடன் வந்தது குறைந்த அளவிலான தோழர்களே!

இங்கு ஓர் உண்மையைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். மக்காவாசூதிகளின் வாணிபக் குழுமீது தாக்குதல் தொடுத்து அவர்களின் வியாபாரச் சரக்குகளைப் பறிப்பதற்காக நபி (ஸல்) அவர்களும் முஸ்லிம்களும் புறப்பட்டது வரம்பு மீறிய செயலோ அநீதியோ அல்ல. மக்கத்து குறைஷிகள்தாம் நபியவர்களுக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் கடும் தொல்லை கொடுத்து மக்காவில் வாழும் உரிமையை அவர்களிடம் இருந்து பறித்து விட்டிருந்தார்கள்! வீடு, வாசல்கள், சொத்து - சுகங்கள் அனைத்தை விட்டும் அவர்களை வெளியேற்றியிருந்தார்கள்! ஆகையால் குறைஷிகளின் வாணிபக்குழு மீது தாக்குதல் தொடுத்து அவர்களின் வியாபாரச் சரக்குகளைப்

பறிப்பதற்காக முஸ்லிம்கள் மேற்கொண்ட நடவடிக்கை - தங்களுடைய உரிமைகளில் சிலவற்றைத் திரும்ப எடுத்துக் கொள்ளும் முயற்சியே ஆகும்.

ஆக! நபியவர்கள், வாணிபக்குழுவை எதிர்கொள்வதற்காகப் புறப்பட்டதால்தான் அதிகப் படையையும் திரட்டவில்லை., போதிய ஆயுதங்களையும் குவித்துக்கொள்ளவில்லை! நபியவர்களோடு புறப்பட்டிருந்த முஸ்லிம்கள் வெறும் 313 பேர்தான்! உடன்சென்ற வாகனங்களும் குறைவுதான். எழுபது ஓட்டகங்களும் இரண்டு குதிரைகளும் தான் இருந்தன!

முஸ்லிம்கள் புறப்பட்டு வருவதை அறிந்த வாணிபக்குழுவின் தலைவர் அபூ சுப்யான், வியாபாரக் கூட்டத் தைக் காப்பாற்ற வருமாறு குறைவுகளுக்குத் தூது அனுப்பிவிட்டுப் பாதையைக் கடலோரமாக மாற்றிக் கொண்டுத் தப்பிவிட்டார்.

அபூ ஸுப்யான் அனுப்பிவைத்த ஆள் மக்கா நகர் வந்து அபாய அறிவிப்புச் செய்து உதவி கேட்டதும் குறைவுகள் தலைவர்கள், சமூகப் பிரமுகர்கள் உட்பட அனைவரும் போருக்கான ஏற்பாட்டுடன் புறப்பட்டு விட்டார்கள். பெரிய அளவில் ஆயுதங்களைச் சேகரித்துக்கொண்டு ஏறக்குறைய ஆயிரம் பேர் திரண்டு வந்தார்கள்!

அபூ ஸுப்யான் - நாங்கள் தப்பித்து வந்துவிட்டோம்., நீங்கள் மக்கா திரும்புங்கள். இப்போதைக்குப் போர் வேண்டாம் என்று மீண்டும் தூது அனுப்பிக் கேட்டுக்கொண்ட பிறகும் குறைவுத் தலைவர்கள் மக்கா திரும்பவில்லை. சண்டைக்கு வலியவந்தார்கள். ஆம்! குறைவுத் தலைவர்கள் ஆணவத்துடன் போர் முரசு கொட்டிக் கொண்டு வந்து பற்று மைதானம் வந்து முகாமிட்டார்கள். இறுதியில் அவர்களுடைய ஆணவத்திற்குக் கிடைத்த பரிசு வரலாறு காணாத தோல்விதான்!

- இவ்வாறு முஸ்லிம்கள் பற்றுப் போரைச் சந்தித்தது எதிர்பாராத ஒன்றாகும். அதனால்தான் அதில் கஅப் பின் மாலிக் (ரலி) அவர்கள் கலந்து கொள்ள இயலவில்லை!

ஆனால் தொடக்க காலத்தில் நபியவர்களிடம் - இஸ்லாத்தின் பேரில் பைஅத் எனும் உறுதிப் பிரமாணம் செய்கு கொடுத்த நிகழ்ச்சியில் தாமும் கலந்துகொண்டதைப் பெருமீதத்துடன் குறிப்பிடுகிறார்கள் கஅப் (ரலி) அவர்கள். அந்த நிகழ்ச்சி ஹஜ்ரத்திற்கு முன்பு மீனாவில் ஒரு கணவாயில் வைத்து நடைபெற்றது. பற்று போரைவிட அதுதான் தமக்குப் பிரியமானது என்றும் சொல்கிறார்கள். ஏனெனில் ஐயமீன்றி அது ஒரு மகத்தான உடன்படிக்கை., மாபெரும் விசுவாசப் பிரமாணம்! ஆனாலும் பற்று போர்தான் காலமெல்லாம் மக்களிடையே பேசப்படும் வகையில் பிரபலம் அடைந்தது! ஏனெனில் அது முக்கியமானதொரு போர்., பிரபலம் அடைந்துவிட்டது. என்ன இருந்தாலும் உறுதிமொழி எடுக்கும் ஒரு நிகழ்ச்சி போரைப் போல் பிரபலமாக முடியாது!

ஆக, கஅப் பின் மாலிக் (ரலி) அவர்கள் தமக்குத்தாமே ஆறுதல் சொல்லிக் கொள்கிறார்கள். பற்றில் கலந்து கொள்ளும் வாய்ப்புத் தப்பினாலும் அந்தக் கணவாய் உடன்படிக்கையின் பாக்கியம் கிடைத்ததே என்று!

நபி(ஸல்) அவர்கள் ஏதேனும் போருக்குப் புறப்பட நாடினால் அதனை மறைத்தே பேசுவார்கள்"

- அதாவது தங்களது நாட்டத்தை வெளிப்படுத்தமாட்டார்கள். எடுத்துக்காட்டாக, தெற்கு நோக்கிப் புறப்பட நாடியிருந்தால் - வடக்கு நோக்கிப் புறப்பட வேண்டும் என்பதுபோல் பேசுவார்கள். கிழக்கு நோக்கிப் புறப்பட நாடியிருந்தால் மேற்கு நோக்கிப் பயணமாக வேண்டும் என்பதுபோல் பேசுவார்கள். - இது நபியவர்கள் மேற்கொண்ட விவேகமிக்க நடவடிக்கை., போர்த் தந்திரம்!

ஏனெனில், எங்குச் செல்லப் போகிறோம் என்பதை வெளிப்படையாகச் சொல்லிவிட்டால் அது பற்றிய செய்தி எதிரிகளுக்குக் கிடைத்துவிடலாம். அதற்கேற்ப அவர்கள் தங்களது திட்டத்தை மாற்றி அமைத்துக் கொள்ள

லாம்., போருக்குப் பொருத்தமான இடமென எந்த இடத்தை நபியவர்கள் தேர்வு செய்துள்ளார்களோ அந்த இடத்தை விட்டும் எதிரிகள் விலகிச் சென்றிடவும் செய்யலாம்!

ஆனாலும் தபூக் போர்ச் சூழ்நிலையில் பொதுவான இந்த வழக்கத்திற்கு ஏற்ப நபியவர்கள் மறைத்துப் பேசவில்லை. தபூக் நோக்கிப் புறப்படப் போகிறோம் என்பதைத் தெளிவாகவே கூறினார்கள். அப்படிச் செய்த தற்குப் பலகாரணங்கள் இருந்தன:

1) முன்பு நாம் குறிப்பிட்டதுபோன்று - அது கடுமையான கோடை காலம்., கனிகள் அறுவடைக்குத் தயாராகி வந்த நேரம்! மனித மனம் சுக வாழ்வை நாடும் இயல்புடையதாகவும் சோம்பலின் பக்கம் சாயக்கூடியதாகவும் தானே உள்ளது. எனவே மனத்தைக் கட்டுப்படுத்திப் பயனுள்ள பணிகளில் நாட்டம் செலுத்த வேண்டுமெனில் இலட்சியம் தெளிவாக இருப்பது அவசியம்!

2) மதீனாவில் இருந்து தபூக் வெகுதொலைவில் இருந்தது. எங்கும் ஒரே பாலைவெளி., மணற்பரப்பு! அத்துடன் கோடை வெயிலும் சுட்டெரித்துக் கொண்டிருந்தது! ஆகையால் இந்தப் பயணத்தில் முஸ்லிம்கள் கடுமையான தாகத்தையும் களைப்பையும் கூகீத்துக்கொள்ள வேண்டும்! இத்தகைய சூழ்நிலையில் எங்குச் செல்கிறோம் என்பதை வெளிப்படையாகச் சொன்னால்தான் அதற்கேற்ப அவர்கள் தங்களைத் தயார் படுத்திக் கொள்ள முடியும்!

3) எதிரிகளோ அதிக வலமையுடன் இருந்தார்கள். அவர்களின் எண்ணிக்கை திகைப்பூட்டும் அளவு இருந்தது. அதனை எதிர்கொள்ளும் வகையில் முஸ்லிம்கள் ஊக்கத்துடன் இருக்க வேண்டும் என்றுதான் நபி (ஸல்) அவர்கள் எங்கு நோக்கிப் புறப்படுகிறோம்., யாரை எதிர்த்துப் போர் புரியப் போகிறோம் என்பதைத் தெளிவாகக் கூறினார்கள்!

நபி(ஸல்) அவர்களும் முஸ்லிம்களும் போருக்கான தயாரிப்பைச் செய்து முடித்திருந்தார்கள் ..."

ஆனால் கஅப் (ரலி)அவர்கள் அதைப் பிற்படுத்திக் கொண்டே இருந்தார்கள். தினமும் காலையில் வாகனத்தில் ஏறி, இதோ! இப்பொழுதே நான் புறப்பட்டுச் சென்று நபியவர்களை அடைந்துவிடுவேன்., முஸ்லிம்களோடு இணைந்துவிடுவேன் என்று கூறுவார்கள்தான். ஆனால் அவர்களால் அப்படிச் செயல்பட முடிவதில்லை. நிலைமை அவர்களை மேலும் மேலும் தாமதப்படுத்திக்கொண்டே சென்றது!

படிப்பினைகள்

இங்கு நாம் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டிய பாடம் இதுதான். சத்தியத்தை அறிந்துவிட்டால் உடனே அதன்படி செயல்படத் தொடங்கிட வேண்டும். சத்தியத்தின் பால் முன்னேறிச் செல்ல முயன்று கொண்டிருக்க வேண்டும். ஆரம்பத்திலேயே அப்படிசுச் செய்யாமல் அசட்டையாக இருந்து விட்டால் அதன் நற்பேற்றையே இழக்க வேண்டிய நிலை வந்துவிடும். குர்ஆனில் அல்லாஹ் கூறுவதைக் கவனியுங்கள்:

قال الله: **وَقُلُوبٌ أَفْئِدَتَهُمْ وَ أَبْصَارُهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أُولَٰئِكَ مَرَّةٌ وَ نَدْرُهُمْ فِي طُعْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ** (سورة الانعام الآية: 110)

ஆரம்பத்தில் இந்த வேதத்தின் மீது அவர்கள் நம்பிக்கை கொள்ளாதிருந்ததுபோன்று (இப்பொழுதும் நம்பிக்கை கொள்ளாதிருக்கும் வகையில்) அவர்களுடைய இதயங்களையும் பார்வைகளையும் நாம் திருப்புகிறோம். மேலும் வரம்புமீறிய போக்கிலேயே உழன்றுகொண்டிருக்குமாறு அவர்களை விட்டுவிடுகிறோம்" (6 : 110)

ஆம்! நற்பணிகளை நோக்கி நாம் விரைந்திடவில்லையானால் - ஷைத்தானின் ஊசாட்டமும் மனஇச்சையும் நம்மை மிகைத்துவிடும். எந்த நல்ல காரியமும் நம் கையைவிட்டும் போய்விடும்.

எடுத்துக்காட்டாக, தொழுகையை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்! நீங்கள் பலரைப் பார்த்திருக்கலாம். தொழுகைக்காக மஸ்ஜித் நோக்கி வருவார்கள்தான். ஆனால் முன் வரிசைக்கு வரமாட்டார்கள். அதில் அவர்களுக்கு

அப்படி யொரு அலட்சியம்! எப்பொழுதும் கடைசி வரிசையில் தான் நிற்பார்கள்! அப்படிப்பட்டவர்கள் குறித்து நபி (ஸல்) அவர்கள் சொச்ய்த எசுஃசுஃரீக்கையைப் பாருங்கள்: சீலர் தொடர்ந்து தாமதமாகவே வருகிறார்கள். இறுதியில் அல்லாஹ்வும் அவர்களைத் தாமதப்படுத்திவிடுகிறான்” (முஸ்லிம்)

ஆம்! யார் தாமதத்தை வழமையாக்கிக் கொள்கிறார்களோ அவர்களை அல்லாஹ்வும் தாமதத்தில் சிக்க வைத்து விடுகிறான்.

- கஅப் பின் மாலிக் (ரலி) அவர்கள் தபூக்கின் பயண ஏற்பாடுகளை எல்லா முஸ்லிம்களுடனும் சேர்ந்து செய்யாமல் நாளை நாளை என்று தாமதப்படுத்தினார்கள்., இறுதியில் மிஞ்சியது தாமதமும் கவலையும் கலக்கமும் தான்!

ஆம்! போரில் கலந்து கொள்ளும் நற்பேறு கைக்கு எட்டாத தொலைவுக்கு விலகிச் சென்றபொழுது - கஅப் (ரலி) அவர்கள், மதீனாவின் தெருக்களுக்கும் கடைவீதிகளுக்கும் வருகிறார்கள். அங்கிருந்த நிலையைக் கண்டதும் அவர்களது மனம் பதறியது. நபி (ஸல்) அவர்களோ அபூ பக்ரோ உமரோ உஸ்மானோ அலீயோ (ரலியல்லாஹு அன்ஹு ம்) யாரும் இல்லை! முஹாஜீர்களும் இல்லை., அன்ஸாரிகளும் இல்லை! தெருக்களில் அங்கும் இங்கும் நடந்து சென்றுகொண்டிருந்தது நயவஞ்சகர்கள் மட்டும்தான்! தவிர நோயாளிகள், முதியவர்கள் என பலவீனப்பட்டவர்கள் இருந்தார்கள், அவ்வளவுதான்!

இப்படிப்பட்டவர்களைத் தவிர வேறு யாரும் மதீனாவில் இல்லையே! அவர்களுடன் நாமும் தங்கியிருக்க வேண்டிய நிலை நமக்கு ஏற்பட்டு விட்டதே என்று தம்மைத்தாமே நொந்துகொள்கிறார்கள் கஅப் (ரலி)!

நபி (ஸல்) அவர்கள் தபூக்கில் தோழர்களுடன் இருக்கும்பொழுது கஅப் (ரலி) அவர்களைப் பற்றிக் கேட்டார்கள். அதற்கு பனா சலிமா கூட்டத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் கஅப் அவர்கள் மீது குற்றம் சுமத்த, அதற்கு முஆத் பின் ஜபல் (ரலி) அவர்கள் தக்க பதில் கொடுத்தார்கள்! ஆனால் நபி (ஸல்) அவர்கள் குற்றம் சுமத்தியவர் பற்றியோ மறுத்தவர் பற்றியோ எதுவும் கூறாமல் மௌனமாக இருந்தார்கள்.

இந்த நேரத்தில், தூரத்தில் ஒருவர், வெள்ளைவெளேரென ஆடைகள் அணிந்து கானல் அசைவதுபோல் வந்து கொண்டிருந்த நபரைக் குறித்து இவர் அபூ கைஸமாவாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்று நபியவர்கள் சொன்னதுபோன்று அபூ கைஸமாதான் வந்து கொண்டிருந்தார். - இது நபி (ஸல்) அவர்களின் நுட்பமான மதிப்பீட்டையும் கூர்மையான பார்வையையும் எடுத்துக்காட்டுகிறது.

கஅப் (ரலி) அவர்கள், அபூ கைஸமா (ரலி) அவர்களைப் பற்றி கூறிய தகவலில் பல விஷயங்கள் நமது கவனத்தை ஈர்க்கின்றன.

அதாவது, போர் நிதி வழங்குமாறு அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் ஆணையிட்டபொழுது ஒரேஒரு மரைக் கால் பேரீத்தம் பழத்தை நிதியாக அளித்தது, இந்த அபூ கைஸமாதான்! - அதைத்தான் நயவஞ்சகர்கள் கேலி பேசினார்கள்.

இதேபோல் - அதிக நிதியுதவி செய்தவர் பற்றியும் - இப்படி அதிக அளவு அள்ளிக்கொடுக்கிறாரே இவர்., அல்லாஹ்வின் உவப்பை நாடியா செய்கிறார், பேரும் புகழுக்காகவும்தானே வாரிவழங்குகிறார்! என்று பேசினார்கள்!

ஆனால் எந்த ஒரு தர்மமனாலும் - அரைப் பேரீத்தம் பழமேயானாலும் ஓர் அணுஅளவுப் பொருளானாலும் அதுவும் இறைவழிப்போருக்கு உதவினால் மறுமையின் நற்பயன் கிடைக்கும் என்கிறது இஸ்லாம்.

நபி (ஸல்) அவர்கள் அருளினார்கள்: திண்ணமாக ஒரு மனிதர் பேரீத்தம் பழம் அளவுக்கு ஒருபொருளைத் தர்மம் செய்கிறார்., அதனையும் அல்லாஹ் ஏற்றுக்கொள்கிறான்., பிறகு அதனை அவருக்காக எவ்வாறு பல்கிப் பெருகச் செய்கிறான் எனில், உங்களில் ஒருவர் தனது ஒட்டகக்குட்டியைக் கண்ணும் கருத்துமாய் வளர்ப்பது

போன்று பல்கிப்பெருகச் செய்கிறான் அல்லாஹ். இறுதியில் (குறைந்த அளவிலான) அந்தத் தர்மம் உஹூத் மலைபோன்று பெருகி விடுகிறது” (நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

மற்றொரு தடவை சொன்னார்கள்: (தர்மம் கொடுப்பதன் மூலம்) உங்களை நரகத்திலிருந்து தற்காத்துக் கொள்ளுங்கள். பாதிப் பேரீத்தம் பழத்தை வழங்குவது மூலமானாலும் சரியே!” (நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

அல்லாஹ் குர்ஆனில் கூறுகிறான்: ஒருவன் அணுஅளவு நன்மை செய்திருந்தாலும் அதனை அவன் கண்டு கொள்வான். அணுஅளவு தீமை செய்திருந்தாலும் அதனை அவன் கண்டுகொள்வான்” (குர்ஆன் (99: 8)

இதன்படியே ஒவ்வொரு தோழரும் தத்தம் வசதிக்கும் சக்திக்கும் ஏற்ப போர்நிதிக்கு அள்ளிக்கொடுத்தார்கள். ஆனால் இஸ்லாம் வெற்றிபெறும் வகையில் யாரும் செயல்பட்டுவிடக்கூடாது என்பதுதான் நயவஞ்சகர்களின் எதிர்பார்ப்பு! அதனால்தான் அதிகஅளவு நிதி அளித்தவர் பற்றியும் அவதூறு பரப்பினார்கள்., குறைவாக நிதி அளித்தவர் பற்றியும் கேலி பேசினார்கள்.

நயவஞ்சகர்களின் இத்தகைய விஷமத் தனத்தையே கஅப்(ரலி) அவர்கள் இங்கு குறிப்பிட்டார்கள். குர்ஆனும் இதனை ஓரிடத்தில் கூறுகிறது:

இறைநம்பிக்கையாளர்களில் மனமுயந்து வாரிவழங்குவோரின் தர்மங்களைப் பற்றியும் இந்த நயவஞ்சகர்கள் குறை பேசுகிறார்கள். (இறைவழியில் செலவு செய்வதற்காகச்) சீரமப்பட்டு உழைத்ததைத் தவிர வேறெதுவும் பெற்றிருக்காதவர்களைப் பற்றியும் இவர்கள் கேலி செய்கிறார்கள். அல்லாஹ் இவர்களைக் கேலி செய்கிறான். மேலும் இவர்களுக்குத் துன்புறுத்தும் தண்டனையும் உண்டு” (9: 79)

இத்தகைய வஞ்சகர்கள் இஸ்லாத்தின் ஆரம்ப காலத்தில்தான் இருந்தனர் என்பதில்லை. அன்றைய வஞ்சகர்களின் வாரிசுகள் இன்றைக்கும் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். தங்களுடைய மூதாதையர்கள் விட்டுக்கூட சென்ற பணியை - முஸ்லிம்களைக் கேலி பேசுகிற பணியை - இஸ்லாத்திற்குக் கேடு விளைவிக்கிற சூழ்ச்சியை மேற்கொண்டு வருகிறார்கள். இறைவனின் படைப்புகளிலேயே இவர்கள்தாம் மிகவும் கேடுகெட்டவர்கள்!

என் குடும்பத்தில் விஷய ஞானமுடைய அனைவரிடமும் ஆலோசனை கலந்தேன்”

- ஏதாவது பொய்க்ஷால்லித் தப்பிக்கத்தான் கஅப்(ரலி) அவர்கள் முதலில் திட்டமிட்டுள்ளார்கள். அது பற்றி தம்முடைய குடும்பத்தினரிடம் ஆலோசனையும் செய்துள்ளார்கள். ஆனால் நபி (ஸல்) அவர்கள் மதீனா திரும்பிய பொழுது தான் உண்மை சொல்லவிடுவது என்கிற உறுதிப்பாடு அவர்களுக்கு வந்தது.

நயவஞ்சகர்கள் பொய்யான சாக்குப்போக்குகள் சொல்லி, பொய்ச்சத்தியம் செய்தார்கள். தங்களை மன்னிக்கும்படி கோரினார்கள். அவர்களின் வெளிப்படையான நிலையை ஏற்றுக்கொண்டு அந்தரங்கத்தை அல்லாஹ் விடம் ஒப்படைத்தார்கள் நபிவர்கள்! அது மட்டுமல்ல நயவஞ்சகர்களுக்காகப் பாவமன்னிப்பு வேண்டிப் பிரார்த்திக்கவும் செய்தார்கள்! ஆனாலும் அது அவர்களுக்கு எவ்விதப்பயனும் அளிக்கவில்லை, அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

قال الله تعالى: { اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ } (سورة التوبة الآية: ٨٠)

(நபியே!) நீர் இவர்களுக்காக பாவமன்னிப்புக் கோரினாலும் கோரா விட்டாலும் சரி- எழுபது தடவைகள் இவர்களுக்காக நீர் பாவமன்னிப்புக் கோரினாலும் கூட அல்லாஹ் இவர்களை ஒருபோதும் மன்னிக்க மாட்டான்.”(9: 80)

ஆனால் கஅப் பின் மாலிக் (ரலி)அவர்கள் உண்மையே உரைத்தார்கள். தமது தவறை வெளிப்படையாக ஒப்புக்கொண்டார்கள். அது பற்றியே நபியவர்கள் கூறினார்கள்:

இவர்தான் உண்மை உரைத்துள்ளார்”

- கஅப்(ரலி)அவர்களின் வாய்மைக்கும் சிறப்புக்கும் இதுவே போதுமான சான்று. அதற்கு நபியவர்கள் வழங்கிய நற்சான்றே இது!

அல்லாஹ் உமது விவகாரத்தில் தீர்ப்பு அளிக்கும் நேரத்தை எதிர் பார்த்திரும் ”

- கஅப் பின் மாலிக் அவர்கள் அல்லாஹ் - ரஸூலின் கட்டளைக்கு முழுமையாகக் கீழ்ப்படிந்தவராகவும் முழுமையான நம்பிக்கை கொண்டவராகவும் புறப்பட்டுச் சென்றார்கள்.

அப்பொழுது அவர்களுடைய பனூ ஸலிமா குலத்தினர் சிலர் தவறான ஆலோசனையை வலியுறுத்தினார்கள். அப்படிச் செய்யலாமே என்றுதான் கஅப் (ரலி) அவர்களது மனம் முதலில் விரும்பியது. வேறு இரு தோழர்களுக்கும் இதேநிலை ஏற்பட்டுள்ளது., அவ்விருவரும் உண்மையைத் திரும்பப் பெறுவதற்காக நபியவர்களிடம் செஷல்லவில்லை என்றும் தெரியவந்தது.

மக்கள் என்னிடம் செஷான்ன இரண்டு பேரும் எப்படிப்பட்டவர்களெனில் இருவரும் பற்று போரில் கலந்து கொண்டவர்கள். அவ்விரு வரிலும் எனக்கு முன்மாதிரி இருந்தது”

ஆம்! அல்லாஹ், சில பேருக்குச் சில நேரங்களில் நல்ல சூழ்நிலையை அமைத்துக் கொடுக்கிறான். வாய்மையில் நிலைத்திருக்க - தீமையை நாடாதிருக்க நல்ல முன்மாதிரியைக் காண்பித்துக் கொடுத்துப் பேருதவி புரிகிறான்! கஅப் (ரலி) அவர்கள் தம் இருதோழர்களையும் பின்பற்றி உண்மையிலிருந்து பின்வாங்கக் கூடாது என்று உறுதிகொண்டார்கள். சோதனைக்கு மேல் சோதனைகள் வந்தாலும் எல்லாவற்றையும் தாங்குவதெனும் உறுதிப்பாட்டில் உள்ளம் உறுதிபூண்டது! பொய்யிலிருந்து முழுமையாக அவர்களை அல்லாஹ் காத்தருளினான். கஅப்(ரலி) அவர்களது உளத் தூய்மைக்குச் சான்றாகத் திகழும் அந்த உண்மை வரலாற்றை குர்ஆனிலும் இடம்பெறச் செய்து அவர்களுக்குச் சிறப்பளித்தான்!

படிப்பினைகள்

1) **நல்லெண்ணம்.** ஆம்! ஒருவரின் உள்ளத்தில் நல்லெண்ணம் இருந்தால் அல்லாஹ் அவர் மீது பேருபகாரம் புரிகிறான். பாவத்திலிருந்து அவரைக் காப்பாற்றுகிறான். கஅப் (ரலி) அவர்களைப் பாருங்கள். நபியவர்களிடம் பொய் சொல்ல நாடியபொழுது உண்மையே பேசும்படி செய்து அவர்களை அல்லாஹ் காப்பாற்றினான். அதற்குக் காரணம் அவர்களது உள்ளத்தில் உறுதியுடன் உறைந்திருந்த நல்லெண்ணமே!

2) **இறைநம்பிக்கையில் முழு உறுதிப்பாடு.** ஏதேனும் சாக்குப்போக்குச் சொல்லி நபியவர்களிடம் இருந்து தப்பித்து விட்டாலும் நாளை அல்லாஹ் கோபம் கொண்டால் அதிலிருந்து தப்பிக்க முடியாது என்று கஅப் (ரலி) அவர்கள் சொல்லியிருப்பது அவர்களது இறைநம்பிக்கையின் உறுதிப்பாட்டையே எடுத்துக்காட்டுகிறது. நாம் என்றென்றும் நினைவில் கொண்டு பின்பற்றத்தக்க பாடமாகும் இது.

அந்த முன்று தோழர்கள் மீதும் சமூகத்தடை விதித்து நபி (ஸல்) அவர்கள் கட்டளை பிறப்பித்தபொழுது அனைத்து மக்களும் அதனை ஏற்று அப்படியே செயல்படுத்தினார்கள்.

நான் நபியவர்களிடம் ஆஜராவேன்! ஸலாத்திற்குப் பதில் சொல்லிட உதடுகளை அசைத்தார்களா இல்லையா? என்பதை நான் அறியேன்”

- ஆம்! கஅப் பின் மாலிக் (ரலி) அவர்களின் ஸலாத்திற்கு நபி (ஸல்) அவர்களே பதில் சொல்லவில்லை. நபியவர்களோ நற்குணத்தில் சிறந்தவர்கள். அனைவரிடமும் நல்ல முறையில் பழகக்கூடியவர்கள்! ஆயினும் அந்தத் தோழர்களைச் சற்றுக்கடினமாக நடத்தவேண்டும்., பண்படுத்த வேண்டும் எனும் கட்டளைக்கு நபியவர்களும் கட்டுப்பட்டார்கள்.

என்னுடைய இரண்டு தோழர்களும் மிகவும் மனம் நொந்துபோனார்கள். அழுத வண்ணம் தங்கள் வீடுகளிலேயே முடங்கிவிட்டார்கள்”

- ஆம்! அந்த முவரில் கஅப் பின் மாலிக் (ரலி) அவர்கள் மட்டுமே மஸ்ஜிதுக்கு வந்து ஜமாஅத் - கூட்டுத் தொழுகையில் கலந்துகொண்டிருந்தார்கள். பிறகு நாட்கள் செல்லச்செல்ல அவர்களும் வீட்டிலேயே தொழலானார்கள். அந்த அளவுக்கு மனவேதனையும் சஞ்சலமும் அவர்களை வாட்டியிருந்தது! (அதன் விவரம் பின்னால் வருகிறது)

ஒருநாள் அப்படியே நடந்து சென்றேன். அபூ கத்தாதாவின் தோட்டத்துச் சுவர் ஏறி உள்ளே சென்றேன் "

அதாவது, வாசல் வழியாக உள்ளே செல்லாமல் சுவர் ஏறிக் குதித்துச் சென்றுள்ளார்கள். வாசல் அடைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அல்லது சுற்றுச் சுவரில் ஒருபகுதியில் இடிபாடு ஏற்பட்டு லேசாகத் தாண்டி உள்ளே செல்லும் வகையில் அமைந்திருக்க வேண்டும். (அல்லாஹ் மிக அறிந்தவன்)

நான் அவருக்கு ஸலாம் சொன்னேன். அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! அவர் எனது ஸலாத்திற்கு பதில் சொல்லவில்லை"

கஅப் அவர்களின் ஒன்றுவிட்ட சகோதரர்தான் அபூ கத்தாதா (ரலி) அவர்கள். மக்கள் எல்லோரும் புறக் கணித்துவிட்ட நிலையில் நெருங்கிய உறவுடைய - பாசத்திற்குரிய சகோதரராவது சந்தோசமாகப் பேசுவார்., ஆறுதல் சொல்லி மனத்தைத் தேற்றுவார் என்றுதான் அவரிடம் சென்றுள்ளார்கள், கஅப் (ரலி) அவர்கள். ஆனால் அவரும் பேசவில்லை. ஸலாத்திற்குக்கூடப் பதில் சொல்லவில்லை. - இதற்குக் காரணம் அல்லாஹ்-ரஸூலின் கட்டளைக்கு முழுமையாகக் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்பதுதானே தவிர கஅப் அவர்களைத் தனிப்பட்ட முறையில் புறக்கணிக்க வேண்டும் என்பதல்ல!

என் கண்கள் இரண்டும் கண்ணீர் வடித்தன. வந்த வழியே திரும்பி சுவர் ஏறித்தாவி வெளியே வந்தேன் "

அபூ கத்தாதா (ரலி) அவர்களிடம் - நான் அல்லாஹ்வையும் ரஸூலையும் நேசிப்பவன் இல்லையா? என்று, அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியம் செய்து முன்றுமுறை கேட்டார்கள், கஅப் பின் மாலிக் அவர்கள். நிலையின் கடுமையை உணர்த்தக்கூடிய மிகப்பெரியதொரு சத்தியமாகும் இது! அபூ கத்தாதா(ரலி)அவர்கள் ஆம் என்றோ இல்லை என்றோ எதுவும் சொல்லவில்லை. ஆனால் அவருக்கு நன்றாகத் தெரியும்: கஅப் (ரலி) அவர்கள் அல்லாஹ்வையும் ரஸூலையும் அதிகம் நேசிப்பவர்கள் என்பது! முன்றாவது தடவையில் ஒப்புக்கு ஒரு பதிலை சொன்னார்., அல்லாஹ்வும் ரஸூலும் தான் மிகவும் அறிந்தவர்கள் என்று! இது அந்தக் கேள்விக்குரிய பதிலாகக் கருதப்படாத ஒரு வார்த்தையாகும். -இந்தக் கட்டத்தில்தான் கஅப் (ரலி)அவர்கள் மனம் நொந்து கண்ணீர் வடித்து விட்டார்கள்.

ஷாம் தேசத்து விவசாயி ஒருவர், கஅப் பின் மாலிக்கை எனக்குக் காண்பித்துத் தருபவர் யார்? என்று அங்கே கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்"

- அன்றைய ஷாம் தேசத்து விவசாயிகளைக் குறிப்பதற்கு நப(த்)தி (பன்மை : அன்பாத்) எனும் சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பாலைவனப் பகுதிகளில் பூமிக்கடியில் எங்கெங்கு தண்ணீர் உள்ளதென ஆய்வு (இஸ்தின்பாத்) செய்வதே அவர்களுடைய பணி. அதனால்தான் அவர்கள் நபதி - அன்பாத்(த்) என்று அழைக்கப் படுகிறார்கள்.

அவன் என்னிடம் வந்தான். கஸ்ஸான் மன்னன் எழுதிய ஒரு கடிதத்தை என்னிடம் கொடுத்தான்"

-இந்த கஸ்ஸான் மன்னன் இறைநம்பிக்கை இல்லாதவன்., நிராகரிப்பாளன். கஅப் பின் மாலிக் (ரலி) அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட நெருக்கடியைப் பயன்படுத்திக் குழப்பம் விளைவிக்கத் திட்டமிட்டான். வாய்மை மிக்க அந்தத் தோழருக்கு ரகசியக் கடிதம் எழுதி அனுப்பி அவரைத் தன் பக்கம் இழுக்கச் சதி செய்தான். ஆனால் அல்லாஹ் - ரஸூலின் மீதான நம்பிக்கையில் - வாய்மையான அன்பில் உறுதியாக இருந்த அந்தத் தோழர் அந்தக் கடிதத்தைப் பார்த்தபொழுது இதுவும் ஒரு சோதனையே என்று சொல்லியவாறு அதனை அடுப்பில் வீசி எரித்தார்!

கஅப் (ரலி) அவர்கள் சொன்னது முற்றிலும் உண்மையே! அதுவும் ஒரு சோதனையே! மிக நெருங்கிய உறவினர் உட்பட மக்கள் அனைவரின் புறக்கணிப்புக்குள்ளாகி மனம் நொந்துள்ள ஒருமனிதரைப் பக்கத்து நாட்டு மன்னனே வலை விரித்து அழைக்கும் பொழுது 'ராஜ மரியாதை தருவதாகக் கூறும்போது அதிலிருந்து தப்பிப்பது கடினம்தானே! ஆனால் கஅப் அவர்கள் அந்தச் சோதனையிலும் சாதனை படைத்தார்கள். கடிதத்தை கையில் வைத்துக் கொண்டிருந்தால், அவ்வப்பொழுது அதைப் படித்துப் பார்க்க வேண்டியது வரும்., மன்னனிடம் சென்று நிம்மதியாக இருக்கலாமே என்று தீய மனம் தூண்டும்., ஷைத்தானின் ஊசாட்டமும் விரட்டிக் கொண்டுவுமும்! அப்படியொரு வழிச்சறுகல் ஏற்பட்டுவிடக்கூடாது., அதற்கான எந்த வாய்ப்பும் இருக்கக்கூடாது என்றுதான் கடிதத்தையே அடுப்பிலிட்டு அழித்தார்கள்!

வஹி (எனும் இறையருட்செய்தி) தாமதமானபொழுது ... நீர் உம் மனைவியை விட்டும் விலகி இருக்கும்படி நபியவர்கள் உமக்குக் கட்டளையிடுகிறார்கள் '

வஹி வருவது தாமதமானதில் அல்லாஹ் ஒரு தத்துவத்தை அமைத்து வைத்தான். வஹியின் பக்கம் மக்கள் அனைவரையும் ஆர்வம் கொள்ளச் செய்ய வேண்டுமென்பதுதான் அது. வாய்மையும் தூய்மையும் மிக்க இந்தத் தோழர்களின் விஷயத்தில் இப்பேரண்டத்தின் அதிபதி என்ன தீர்ப்பு வழங்குகிறானோ, எப்பொழுது வஹி வரப்போகிறதோ? என்று அனைவரையும் எதிர்பார்க்கச் செய்வதே இறைவனின் நாட்டம் - ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் மீது அபாண்டம் சுமத்தப்பட்ட நிகழ்ச்சியின்போதும் இவ்வாறுதான் வஹி வருவது தாமதமாயிற்று!

இத்தகைய பரபரப்பான சூழ்நிலையில் அந்த மூன்று தோழர்களுக்கும் மேலும் ஒருகட்டுப்பாட்டை விதித்தார்கள் நபி (ஸல்) அவர்கள். அவர்களை விட்டும் அவர்களுடைய மனைவியரே விலகிக்கொள்ள வேண்டும் என்பது தான் அது.

கஅப் (ரலி) அவர்கள் நல்ல திடகாத்திரமான - வாலிபத்துடிப்புள்ளவர். மனைவியுடன் வாழக்கூடாது என்று அவரை விலக்கி வைப்பது மிகவும் கஷ்டமான சமாச்சாரம்தான்!

ஆயினும் நபியவர்களின் தூதுவர் வந்து அந்தக் கட்டுப்பாட்டை அறிவித்த பொழுது -

நான் என் மனைவியை மணவிலக்கு செய்துவிடவா? அல்லது நான் என்ன செய்யவேண்டும்?" என்றுதான் கேட்டார்கள் கஅப் பின் மாலிக் (ரலி) அவர்கள். ஆகா! இத்துணை சோதனைகளிடையேகூட நபியவர்களின் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிவதில்தான் அவர்கள் ஆர்வமாக இருந்துள்ளார்கள். மனைவியை மணவிலக்கு செய்யும் படி சொன்னால்கூட அதற்கும் அவர்கள் தயார் என்பதையே அவர்களது வார்த்தை காட்டுகிறது.

தூது கொண்டு வந்தவர் சொன்ன பதிலையும் கவனியுங்கள். நபியவர்கள் சொல்லி அனுப்பிய வார்த்தைகளையே அவர் திரும்பச் சொன்னாரே தவிர அவற்றை மாற்றவோ புதியதொரு கருத்தைக் கற்பிக்கவோ அவர் முயற்சி செய்யவில்லை. முன்சொன்ன வார்த்தைகளையே திரும்ப ஒருமுறை சொல்லி அவற்றின் யதார்த்தமான கருத்தையே வலியுறுத்தினார். நபி(ஸல்)அவர்களின் கட்டளைகள் -ஹதீஸ்களைப் பொறுத்து ஸஹாபாக்களின் நிலைப்பாடு இதுதான் என்பதும் கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கதாகும்!

படிப்பினைகள்

இந்நிகழ்ச்சிகளில் நமக்குப் பல படிப்பனைகள் உள்ளன:

(1) இறைத்தூதரின் கட்டளைக்கு முழுமையாகக் கீழ்ப்படிதல்! - ஊர்விலக்கு எனும் தண்டனை மிகக் கடுமையானது. அதனைச் சற்றுத் தளர்த்த வேண்டும் என்று யாரும் மேல்முறையீடு செய்யவில்லை. அல்லது அதை செயல்படுத்த முடியாதபடி குடும்ப ரீதியான நெருக்கடியையோ குழப்பத்தையோ எவரும் ஏற்படுத்தவில்லை - அந்த மூன்று தோழர்களோ அவர்களுடைய குடும்பத்தினரோ யாரும் அப்படிச் செய்யவில்லை! அவர்களுடைய மனையிவரேகூட நபியவர்களின் கட்டளையை மீறவில்லை. அலட்சியம் செய்யவில்லை. அதற்குக்

கீழ்ப்படிய வேண்டாமென தத்தம் கணவர்களைத் தூண்டவில்லை! நபித்தோழர்களின் வாழ்வில் நடைபெற்ற இத்தகைய சூழ்ச்சிக் கட்டமைப்புக்கு உலகில் வேறெந்த சமூகத்திலும் நிகர் காண்பது கடினமே!

(2) தீய சக்திகள் குறித்து எச்சரிக்கையாக இருப்பதும் நமது சமுதாயத்தினுள் ஊடுருவுவதற்கான எந்தச் சந்தர்ப்பத்தையும் அவர்களுக்கு அளிக்காதிருப்பதும்!

(3) குழப்பத்திற்கும் வழிகேட்டிற்கும் இழுத்துச் செல்லக்கூடிய வழி வகைகளை அடைத்துவிடுவது! - கஸ்ஸான் மன்னின் கடிதம் கையில் இருந்தால் அவனது நாட்டில் தஞ்சம் புகலாம் எனும் தீய எண்ணத்திற்குப் பலியாக வேண்டியது வரலாம்., அதனால் அந்தக் கடிதத்தையே தீயிட்டுக் கொள்ளுத்தி அதன் வழியை அடைத்துவிட்டார்கள், கஅப் (ரலி) அவர்கள்!

பிறகு ஐம்பதாவது நாளின் அதிகாலையில் எங்களது வீடொன்றின் மாடியில் ஃபஜர் தொழுது கொண்டிருந்தேன் "

- ஜமாஅத் தொழுகையை அலட்சியம் செய்தால் அப்படிச் செய்யவில்லை. முன்பு சொன்னதுபோல் - பள்ளிவாசல் சென்றால் பேசுவார் யாருமில்லை., வலியச் சென்று ஸலாம் சொன்னாலும் பதில் வருவதில்லை. இந்நிலையில்தான் கஅப் (ரலி) அவர்கள் மனம் நொந்து வீட்டிலேயே தங்கிவிட்டார்கள். மற்ற இருதோழர்களின் நிலையும் இதுவே!

அவரது நற்செய்திக்குப் பகரமாக என்னுடைய இரண்டு ஆடைகளையும் களைந்து அவற்றை அவருக்கு அணிவித்தேன் "

மலைமீதேறி உரக்கக் குரல் கொடுத்தவர் மூலம்தான் நற்செய்தி பற்றிய தகவல் முதலில் கிடைத்தது. அவர்தான் பரிசுக்குரியவர் ஆனார். அணிந்திருந்த இரு நல்லாடைகளையும் களைந்து அவருக்குப் பரிசூலாக நல்கி விட்டு இரவல் ஆடைகளை அணிந்துகொண்டே நபியவர்களிடம் சென்றார்களெனில் அந்தச் செய்தி எவ்வளவு ஆனந்தத்தை அவர்களுக்கு அளித்துள்ளது என்பதைப் புரிந்து கொள்ளலாம்!

நான் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் செல்லப் புறப்பட்டேன். மக்கள் கூட்டமாக வந்து என்னைச் சந்தித்தார்கள்"

எந்த மக்கள்? அல்லாஹ் -ரஸூலின் கட்டளைப்படி அம்மூன்று தோழர்களையும் ஊர் விலக்கிவைத்த அதே மக்கள்தான்! மன்னிப்பு அறிவிக்கப்பட்டதும் அவர்கள் அனைவருக்கும் அளவிலா ஆனந்தம்! ஒருவருக்கொரு வர் போட்டி போட்டுக்கொண்டு கூட்டம் கூட்டமாக வந்து வாழ்த்துத் தெரிவிக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம், அவர்களின் உள்ளத்தில் - அவர்களுடைய சகோதரர்களின் பேரில் இருந்த நேசம்தான்! தங்களுக்கு எதை விரும்பினார்களோ அதையே தம் சகோதரர்களுக்கும் விரும்பினார்கள்.

அந்த நேசத்தினால்தான் - அம்மூன்று தோழர்களையும் அல்லாஹ் மன்னித்ததாக அறிவிக்கப்பட்டபொழுது - திருக்குர்ஆனின் வசனங்களையே இறக் கியருளிச் சிறப்பித்தபொழுது யாரும் பொறாமைப்படவில்லை., புளகாங்கிதத்துடன் ஓடோடிவந்து வாழ்த்துக்கூறி மகிழ்வைப் பகிர்ந்து கொள்கிறார்கள்!

தல்ஹா பின் உபைதுல்லாஹ் எழுந்து என்னை நோக்கி ஓடிவந்தார். எனக்குக் கைலாகு கொடுத்து வாழ்த்துத் தெரிவித்தார் "

பள்ளிவாசலில் நபியவர்களுடன் அமர்ந்திருந்த தோழர்களில் தல்ஹா மட்டும்தான் எழுந்துவந்து கஅப் (ரலி) அவர்களுக்கு வாழ்த்துத் தெரிவித்தார்கள். இதனைப் பெரும் மரியாதையாகவும் பேருபகாரமாகவும் கஅப் (ரலி) அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

வருகை தருபவருக்காக எழுந்து நிற்பது கூடுமா?

இந்த இடத்தில் மேலும் சில விவரங்களை அறிந்துகொள்வது பயன் மிக்கது. அதாவது, ஓர் அவையினுள் வருபவரை நோக்கி எழுந்து செல்வதும் கைலாகு கொடுப்பதும் ஆகுமானவையே., கண்ணியம் அளிப்பவையே!

இதேபோல வருகை தருபவருக்காக எழுந்து நிற்பதிலும் தவறில்லை. அப்படிச் செய்வது கூடாதென எந்தத் தடையும் வரவில்லை.

ஆனால் ஒருவர் வரும்பொழுது - உட்கார்ந்திருப்பவரை எழுந்து நிற்கும்படிச் செய்வதும் எழுந்து நிற்கு மாறு வற்புறுத்துவதும் தான் கூடாது என்று தடை வந்துள்ளது. நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள்: தனது வருகையின் பொழுது பிற மக்கள் நிற்பவர்களாய்க் காட்சியளிக்க வேண்டுமென யார் விரும்புகிறாரோ அவர் தனது இருப்பிடத்தை நரகமாகக் கிக்கொள்ளட்டும் ” (நூல்: அபூ தாவூத், தீர்மதி)

ஆக, எழுவதென்பது முன்று வகையில் உள்ளது :

❖ வருகை தருபவரை நோக்கி எழுந்து செல்வது

❖ வருகை தருபவருக்காக எழுந்து நிற்பது

❖ உட்கார்ந்திருக்கும் ஒருவருக்கருகில் நின்றுகொண்டிருப்பது

முதல்வகை: வருகை தருபவரை நோக்கி எழுந்து செல்வதில் தவறில்லை. நபி (ஸல்) அவர்களின் சொல், செயல், அங்கீராரம் முவகை ஆதாரங்களும் இதற்குண்டு.

சொல்லாதாரம்: பனூ குறைளா எனும் மதீனா வாழ் யூதர்களின் விஷயத்தில் தீர்ப்பளிப்பதற்காக ஸஅத் பின் முஆத் (ரலீ) அவர்கள் வருகை தந்தபொழுது யூதர்களை நோக்கி நபி (ஸல்) அவர்கள் சொன்னார் கள்: உங்கள் தலைவரின் பக்கம் எழுந்து செல்லுங்கள் ”

- பனூ குறைளா போருக்குப் பிறகு நடந்த ஒரு நிகழ்ச்சியாகும் இது. இந்த யூதர்கள், முஸ்லிம்களுடன் செய்திருந்த உடன்படிக்கைக்கு எதிராகச் செயல்பட்டதாலும் குறிப்பாக, அகழ் யுத்தத்தில் மிகக் கடுமையான நெருக் கடியில் எதிரிகளுக்குச் சாதகமாக அவர்கள் நடந்ததாலும் நபி (ஸல்) அவர்கள் அந்த யூதர்களை முற்றுகையிட்டுக் கைது செய்வதற்காக.

இவர்களுக்கு என்ன தண்டனை கொடுப்பது? அதுபற்றித் தீர்ப்பளிக்கும் பொறுப்பு ஸஅத் பின் முஆத்(ரலீ) அவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. ஸஅத் பின் முஆத் அவர்கள், மதீனத்து முஸ்லிம்களில் அவ்ஸ் கோத்திரத் திரத்தின் தலைவர். நபி (ஸல்) அவர்கள் ஹிஜ்ரத்தை மேற்கொண்டு மதீனாவுக்கு வருவதற்கு முன்பே பனூ குறைளா யூதர்களுக்கும் அவ்ஸ் கோத்தி ரத்துக்கும் உடன்படிக்கை இருந்தது. அந்த வகையில் இருசாராரும் நேச குலத்தவர்கள் ஆவர். ஆகையால் தங்களது நேசகுலத்தின் தலைவர் ஸஅத் பின் முஆத் அவர்களை நடுவராக ஆக்குவதற்கும் அவர்கள் அளிக்கும் தீர்ப்பை ஏற்றுக்கொள்வதற்கும் அந்த யூதர்கள் ஒப்புக்கொண்டிருந்தார்கள்.

அகழ் யுத்தத்தில் எதிரிகளின் தாக்குதலுக்கு உள்ளாகியிருந்த ஸஅத் பின் முஆத் (ரலீ) அவர்களால் நடக்க இயலாதிருந்தது. அதனால் வாகனத்தின் மீது அமர்ந்து வந்தார்கள். உங்கள் தலைவரின் பக்கம் எழுந்து செல்லுங்கள்” என்று யூதர்களை நோக்கி நபியவர்கள் கூறியதும் அவர்கள் எழுந்து சென்று ஸஅத் (ரலீ) அவர்களை வரவேற்று வாகனத்தில் இருந்து கீழே இறக்கினார்கள்! (அந்த யூதர்களுக்கு மரண தண்டனை கொடுக்க வேண்டுமென ஸஅத் (ரலீ) அவர்கள் தீர்ப்பளித்தார்கள் என்பது வரலாறு)

அங்கீகாரம்: இது நாம் விளக்கம் அளிக்கும் இந்த நபிமொழியில் உள்ளது. - கஅப் (ரலி) அவர்கள் மஸ்ஜிதி னுள் நுழைந்தபொழுது அவர்களை நோக்கி தல்ஹா (ரலி) அவர்கள் எழுந்துசென்றார்கள். இது நபி (ஸல்) அவர்களால் மறுக்கப்படாததால் அவர்களின் அங்கீகாரத்தைப் பெற்றதாகிறது.

செஷ்யல்ரீதியான ஆதாரம்: பனூ ஸகீப் கோத்திரத்தாரின் தூதுக்குழுவினர் - ஹுனைன் போருக்குப் பிறகு ஜு அரானா எனும் இடத்தில் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்தபொழுது அந்தத் தூதுக்குழுவினரை நோக்கி நபியவர் கள் எழுந்து சென்றார்கள். (மற்றோர் அறிவிப்பில், எழுந்து நின்றார்கள் என்றுள்ளது)

(2) வருகை தருபவருக்காக எழுந்து நிற்பது. இதில் குற்றமில்லை. வருகை தருபவருக்காக எழுந்து நிற்கவில்லையாயின் அது மரியாதைக் குறைவாகக் கருதப்படும் சூழ்நிலையில் அது ஆகுமானதே! அப்படி நிற்காமலிருப்பது சிறந்ததாயினும் அத்தகையதொரு வழக்கம் நடைமுறையில் இருக்கும்பொழுது அதில் குற்றமில்லை.

(3) ஒருவர் உட்கார்ந்திருக்க மற்றொருவர் அவருக்கு அருகில் - அவருக்குக் கண்ணியம் அளிப்பதற்காக நின்று கொண்டிருப்பது! இது தடைசெய்யப்பட்டதாகும். நபி (ஸல்) அவர்கள் சொன்னார்கள்: அந்நியர்கள் சிலர், சிலருக்கு கண்ணியம் அளிக்கும் பொருட்டு நின்று கொண்டிருப்பது போன்று நீங்கள் செய்யாதீர்கள்” எந்த அளவுக்கெனில், தொழுகையில் கூட இமாம் நிற்க இயலாமல் உட்கார்ந்து தொழுகை நடத்தினால் அவரைப் பின்பற்றித் தொழுவார்கள் உட்கார்ந்துதான் தொழுதிடவேண்டும்., நின்று கொண்டு தொழக்கூடாது.

ஜாபிர் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் பிணியுற்ற பொழுது- அவர்கள் உட்கார்ந்து தொழுகை நடத்த நாங்கள் அவர்களைப் பின்பற்றித் தொழுதோம். அபூ பகர் (ரலி) அவர்கள், நபியவர்களின் தக்பீரை உரக்கச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். நபியவர்கள் எங்களை நோக்கித் திரும்பிப் பார்த்தார்கள். நாங்கள் நின்று கொண்டிருக்கக் கண்டார்கள். உடனே எங்கள் பக்கம் உட்காருமாறு சமீஞ்சைக் கூடியவே நாங்களும் உட்கார்ந்தோம்., உட்கார்ந்துகொண்டே நபியவர்களின் தொழுகையைப் பின்பற்றித் தொழுதோம்.

நபி (ஸல்) அவர்கள் தொழுது முடித்து ஸலாம் கொடுத்தபொழுது சொன்னார்கள்: சற்று முன்னர் - ரோமர் களும் பாரசீகர்களும் செய்வது போன்று நீங்களும் செய்ய முனைந்து விட்டீர்களே! அவர்கள்தாம் தங்க ஞடைய மன்னர்கள் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்க அவர்களுக்கு அருகில் நின்று கொண்டிருப்பார்கள்! நீங்கள் அவ்வாறு செய்யாதீர்கள்” (முஸ்லிம்)

ஆனால் உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பவருக்கு அருகில் மற்றொருவர் நிற்க வேண்டிய தேவை இருந்தால் - அந்தச் சூழ்நிலையில் அது கூடும். ஆம்! ஒருவர் மீது எதிரிகள் திடீர் தாக்குதல் தொடுக்கக்கூடும் என்று அஞ்சப்படுகிற சூழ்நிலையில் அவருக்குப் பாதுகாப்பு கொடுப்பதற்காக அவரருகில் மற்றொருவர் நின்று பாதுகாப்புக் கொடுத்துக் கொண்டிருப்பதில் குற்றமில்லை.

இதேபோல ஒருவருக்குக் கண்ணியம் கொடுப்பதற்காகவும் நம்மிடையே உள்ள கட்டமைப்பையும் தலைமைக்குக் கீழ்ப்படியும் பண்பையும் எதிரிகளுக்கு உணர்த்தி உள்ளச்சத்தை ஏற்படுத்தும் நோக்கத்துடன் அவருக்கு அருகில் ஒருவர் நிற்குகொண்டிருப்பதில் குற்றமில்லை.

நபி (ஸல்) அவர்கள் வரலாற்றில் - ஹு தைபிய்யா உடன்படிக்கையின்போது இப்படி நடைபெற்றது. உடன் படிக்கை குறித்து பேச்சுவார்த்தை நடத்த மக்கத்து குறைஷிகள் சார்பில் சில தலைவர்கள் வந்தார்கள். அவர்களுக்கும் நபியவர்களுக்கும் பேச்சு வார்த்தை நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தபொழுது புகழ்பெற்ற நபித் தோழர் முஃகீரா பின் ஷு அபா (ரலி) அவர்கள், கையில் வாளை ஏந்திக்கொண்டு நபியவர்களுக்கு அருகில் நிற்குகொண்டிருந்தார்கள்.

ஆக, உட்கார்ந்திருக்கும் ஒருவருக்கு அருகில் நிற்குகொண்டிருப்பதன் நோக்கம் பாதுகாப்பு அளிப்பதாகவோ எதிரிகளுக்கு உணர்த்து வதாகவோ இருந்தால் அதில் குற்றமில்லை.

ஸட்சியக் குழுவினரின் சிறு தவறுகூட ...!

அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! நபியவர்களிடம் அவ்வாறு நான் வாக்குறுதி கொடுத்ததில் இருந்து இன்றைய தினம் வரை எந்தக்ஷ் சூழ்நிலை யிலும் பொய் சொல்ல நான் நாடியதில்லை. எதிர் காலத்திலும் அதிலிருந்து அல்லாஹ் என்னைக் காத்தருள்வான் என்கிற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு”

உண்மை பேசுதலால் கஅப் (ரலி) அவர்களுக்கு அல்லாஹ் ஈடேற்றம் அளித்தான், அல்லவா? அதற்கு கைமாறு செலுத்த வேண்டும்., தமது தவறுக்குப் பரிசாரமாகவும் அமைய வேண்டும் என்று இவ்வாறு அவர்கள் சபதம் செய்துள்ளார்கள். இனி வாழ்நாள் முழுவதும் உண்மையே பேச வேண்டுமென உறுதியேற்றுச் செயல் பட்டுள்ளார்கள். வாய்மைமிகு அந்த ஸஹாபியின் வரலாறு உண்மைக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாகத் திகழும் அளவு புகழ் பெற்றுவிட்டது!

நபியையும் - துன்பம் சூழ்ந்த நேரத்தில் அவருக்கு உறுதுணையாக இருந்த முஹாஜீர்களையும் அன்ஸார்களையும் திண்ணமாக அல்லாஹ் பொறுத்தருளினான் ”

கஅப் ரலி) அவர்களுக்கும் ஏனைய இருதோழர்களுக்கும் மன்னிப்பு வழங்கியதாக அறிவித்த இந்த முன்று வசனங்களின் விளக்கத்தைக்ஷ் சுருக்கமாகப் பார்ப்போம்.

முதலில் நபியைப் பொறுத்தருளியதாக அல்லாஹ் அறிவித்திருப்பது ஏன்? போரில் கலந்துகொள்ளாதிருக்க சில நயவஞ்சகர்களுக்கு நபி அனுமதி அளித்ததைத் தவறு என்று அல்லாஹ் கருதியிருக்கலாம். அல்லது இறைவனின் மன்னிப்பும் கருணையும் - நபி உட்பட எல்லோருக்கும் தேவையே எனும் பொருளிலும் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டிருக்கலாம்! -அவர்கள் இறுதி நபி., முந்தைய, பிந்தைய பாவங்கள் அனைத்தும் மன்னிக்கப்பட்ட தூய்மையான தூதர்!

பிறகு முஹாஜீர்களையும் அன்ஸார்களையும் பொறுத்தருளியதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. அல்லாஹ் இவ்விரு சாராரின் சிறுசிறு பிழைகளை மன்னித்து நன்மைகளை அள்ளி அள்ளி வழங்கினான். உன்னதமான அந்தஸ்து களை அவர்களுக்கு அளித்தான்.

இந்த வசனத்தில் முஹாஜீர்களை முதலில் கூறியிருப்பதற்குக் காரணம், அவர்கள் அன்ஸார்களைவிடவும் கூழிறந்தவர்கள் என்பதே! ஏனெனில் அவர்கள், ஹஜ்ரத் (நாடுகுறத்தல்) நுஸ்ரத் (பேருதவி புரிதல்) என்கிற இருவகை தியாகங்களையும் ஒருசேர நிறைவேற்றியவர்கள்!

துன்பம் சூழ்ந்த நேரத்தில் எனும் சொல் தபூக் போரையும் அப்பொழுது நிலவிய கடும் நெருக்கடியையும் சுட்டிக்காட்டுகிறது. வரலாற்றில் இந்த போருக்கு ஃகஸ்வதுல் உஸ்ரா (கஷ்ட காலத்துப் போர்) என்றுகூட ஒருபெயர் உண்டு.

அவர்களில் ஒரு சிலரின் உள்ளம் நெறிதவறுதலின் பால் சற்று சாய்ந்து விட்டிருந்த பிறகும் ...”

அதாவது அன்று முஸ்லிம்களில் சிலர் - வாய்மையாளர்களாய் இருந்ததுடனேயே போரில் கலந்திடாமல் தவிர்க்கவே விரும்பினார்கள். ஏனென்று கேட்டால் ஏதாவது செஷால்லிக் கொள்ளலாம் என்றே கருதினார்கள். ஆயினும் தக்க நேரத்தில் அவர்களின் உள்ளம் தெளிவு பெற்றது. சத்தியத்தில் நிலைத் திருக்கும் உறுதியை அல்லாஹ் அவர்களுக்கு நல்கினான். அவர்களது தடுமாற்றம் நீங்கியது. தயக்கம் மாறியது. நபியவர்களுடன் சேர்ந்து போருக்குப் புறப்பட்டார்கள்.

விவகாரம் ஒத்தி போடப்பட்டிருந்த முவரையும் அல்லாஹ் மன்னித்து விட்டான். அவர்களது நிலைமை எந்தஅளவு மோசமாகி விட்டதெனில், பூமி இத்துணை விரிவாக இருந்தும் அவர்களைப் பொறுத்துக் குறுகி விட்டது. அவர்கள் உயிர் வாழ்வதே கடினமாகி விட்டது”

அந்த முன்று தோழர்கள் மீது எடுக்கப்பட்ட ஒழுங்கு நடவடிக்கை எனும் ஒட்டுமொத்த சமூகப் புறக் கணிப்பு குறித்துத்தான் இவ்வாறு சித்தரிக்கப் பட்டுள்ளது, குர்ஆனில். ஆம்! பூமி இவ்வளவு பரந்து விரிந்து இருந்தும் இம்மதினா வாழ் முன்று தோழர்களின் வாழ்க்கை வட்டம்தான் மிகவும் குறுகலாகி அவர்கள் உயிர் வாழ்வதே சிரமமானது.

இத்தகையதொரு கடுமையான தண்டனை கொடுக்கப்பட்டதன் நோக்கம், போரில் கலந்து கொள்ளாமல் பின்தங்கியிருந்த அந்தத் தோழர்களுக்கு நல்லொழுக்கப் பயிற்சி அளிக்கவேண்டும் என்பதுதான். ஏனெனில் அவர்கள் ஒருலட்சியக் குழுவைச் சேர்ந்தவர்கள்., சத்தியத்திற்குச் சான்று வழங்கும் கடமையை ஏற்றிருந்த, நீதி வழிவந்த, நடுநிலைமிக்க ஒரு சமுதாயத்தின் அங்கத்தினர்கள்! உலகில் மனித குலத்தைச் சீர்திருத்தம் செய்யும் லட்சியத்திற்காகத் தோற்றுவிக்கப்பட்டிருக்கும் உன்னதமான உம்மத்தினர்கள்! இப்படிப்பட்டவர்களின் சிறுதவறுகூட கண்டிக்கப்படாமல் - களையப்படாமல் நீடித்தால் எதிர்காலத்தில் பின்னடைவுக்கும் பெரும் வீழ்ச்சிக்கும் அது வழிவகுத்துவிடலாம். அது மட்டுமல்ல அத்தகைய கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்ததில் ஏனைய தோழர்களுக்கும் தக்க படிப்பினை இருந்தது. ஏன், எல்லாக் காலத்து முஸ்லிம்களுக்கும் நல்ல பாடத்தை அது வழங்குகிறது என்பதே உண்மை.

இந்தத் தொடரில் நயவஞ்சகர்களின் மிக மோசமானநிலை குறித்தும் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. ஆனால் அவர்களோ நபியவர்களிடம் பொய்யான சாக்குப்போக்குகள் சொல்லித் தப்பித்துவிட்டிருந்தார்கள். அந்த மோசமான நிலை இதுதான்:

எனவே நீங்கள் அவர்களைக் கண்டு கொள்ளாமலே இருந்து விடுங்கள். ஏனெனில் அவர்கள் ரிஜ்ஸ் - அசுத்தம் ஆவர்”

அரபி மொழியில் ரிஜ்ஸ் என்றால் நரகல் என்று பொருள். மது நரகல்! மனிதனின் மலம் நரகல்! ஆடுமாடு களின் சாணம் நரகல்! இதுபோன்று நயவஞ்சகர்களும் நரகல்தான்! (இத்தகைய இழிநிலையிலிருந்து அல்லாஹ் நம்மைப் பாதுகாப்பானாக)

திண்ணமாக அல்லாஹ் பாவிக்கான இந்த மக்கள் மீது திருப்தி கொள்ளவே மாட்டான் ”

நயவஞ்சகத்தை நாம் தவிர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். அல்லாஹ்வின் திருப் பொருத்தத்தையும் மன்னிப்பையும் இலட்சுயமாகக் கொண்டே நாம் செயல் பட வேண்டும். அல்லாஹ் நம் மீது அதிருப்திகொண்ட நிலையில் மக்கள் அனைவரும் நம் மீது திருப்தி கொண்டாலும் அது நமக்குப் பயன் அளிக்கப் போவதில்லை! ஆனால் அல்லாஹ் நம்மைப் பொருந்திக்கொண்டா னெனில் மக்களின் உள்ளங்களையும் நம் பக்கம் ஈர்த்துக்கொண்டு வருவான். அவர்களும் நம்மைப் பொருந்திக் கொள்ளும்படி செய்வான்!

குர்ஆன் ஓரிடத்தில் கூறுகிறது: எவர்கள் இறைநம்பிக்கை கொண்டு நற்செயல்கள் புரிந்துகொண்டிருக்கிறார்களோ அவர்களுக்காக விரைவில் கருணைமிக்க இறைவன் (மக்களின் உள்ளங்களில்) அன்பைத் தோற்று விப்பான்”

”திண்ணமாக அல்லாஹ், பாவிக்கான இத்தகைய மக்கள் மீது திருப்தி கொள்ளவே மாட்டான்”

என்கிற வசனம் பாவங்கள் குறித்து எச்சரிக்கை செய்கிறது. எந்த ஒரு பாவத்தைச் செய்தாலும் அது, அல்லாஹ்வின் கோபத்திற்குத்தான் நம்மை ஆளாக்கும். பாவத்தில் பலவகை உள்ளன. குஃபர் - இறைநீரா கரிப்பும் நயவஞ்சகமும் கொடிய பாவங்களாகும். தவிர பெற்றோரை நிந்திப்பது பாவம்! இரத்த புந்தத்தை முறிப்பது பாவம்! ஏமாற்றிப் பணம் சம்பாதிப்பது பாவம்! ஒப்புந்தத்தை மீறிச் செயல்படுவது பாவம்! பொய் பேசுவது பாவம்!

ஆக, அல்லாஹ்வின் திருப்பொருத்தத்தையும் மன்னிப்பையும் பெற வேண்டுமெனில் பாவங்களை விட்டுடாழிக்க வேண்டும். அவனது கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்க வேண்டும்.

அறிவிப்பாளர் அறிமுகம்
கஅப் பின் மாலிக் (ரலி)

கஅப் பின் மாலிக் (ரலி) அவர்கள் மதீனாவைச் சேர்ந்தவர்கள். மக்காவில் நபி (ஸல்) அவர்களுக்கும் மதீனத்து முஸ்லிம்களுக்கும் நடைபெற்ற இரண்டாம் கணவாய் உடன்படிக்கையில் கலந்துகொண்டு தொடக்க காலத் திலேயே இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்டவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்! பற்று, தபூக் நீங்கலாக ஏனைய எல்லாப் போர்களிலும் இவர்கள் கலந்து கொண்டார்கள்! நபி(ஸல்)அவர்களுடைய கவிஞர்களுள் இவரும் ஒருவர்! முதுமையினால் கண்பார்வை இழந்திருந்தார்கள். 77 ஆம் வயதில் முஆவியா (ரலி) அவர்களது ஆட்சிக் காலத்தில் ஷாம் தேசத்தில் மரணம் அடைந் தார்கள். ஹிஜ்ரி 51 ஆம் ஆண்டு மதீனாவில் மரணம் அடைந்தார்கள் என்று மற்றொரு கருத்தும் உள்ளது.

அருஞ்சொற்கள் - شرح الكلمات

1) தபூக் : ஓரிடத்தின் பெயர்	(١) تبوك : اسم موضع
2) பின்தங்கிவிட்டார்: நபியவர்களுடன் போருக்குப் புறப்படவில்லை.	(٢) تخلف : لم يخرج معه الى الجهاد
3) பற்று: மக்காவுக்கும் மதீனாவுக்கும் இடையிலுள்ள ஒரு நீர்நிலையின் பெயர். நபியவர்களுக்கும் குறைஷி களுக்கும் பிரபல போர் நடந்த இடத்திற்கு பெயராய் சூட்டப்பட்டது.	(٣) بدر : اسم لواء بين مكة و المدينة ، وبه سمي المكان الذي وقعت فيه المعركة المشهورة بين الرسول ﷺ و المشركين
4) வாணிபக்குழு: வியாபாரசுங் சரக்குகள் ஏற்றப்பட்ட ஓட்டகங்கள்	(٤) العير : الأبل التي عليها أحمالها
5) முன்கூட்டி அறிவித்தல்: உடன்படிக்கை, ஒப்பந்தம்	(٥) ميعاد : موعد و اتفاق
6) கணவாய் இரவு: இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொள்வதாக வும் நபியவர்களுக்கு உதவியும் ஒத்துழைப்பும் நல்கு வதாகவும் அன்ஸாரிகள் நபியவர்களிடம் செய்து கொடுத்த உறுதிப் பிரமாணம் நடைபெற்ற இரவு!	(٦) ليلة العقبة : وهي الليلة التي بايع فيها الأنصار النبي ﷺ على الاسلام وأن يؤيدوه ونصروه
7) அதிகம் பேசப்படக்கூடியது: அதன் புகழ்மிக்க அதன் சௌய்தி அதிகப் பிரபலம் அடைந்தது.	(٧) أذكر : أشهر ذكرا في الفضيلة
8) மறைத்தே பேசுவார்கள்: தமது நோக்கத்தை மறைத்து வேறொன்றை வெளியிடுவார்கள்., அதாவது அவ்வாறு கருதும் படும்படியான ஒரு வார்த்தையைச் சொல்வார்கள். கேட்பவர் அந்த வேறொன்றுதான் அவர் களது நோக்கம் என்று புரிந்து கொள்வார்.	(٨) ورِّي : أي أخفي مقصده وأظهر غيره وذلك بان يذكر كلاما يحتمل مقصده ويحتمل شيئا آخر وقد يفهم السامع أنه هو المقصود
9) (யதார்த்த நிலையை) தெளிவாகக் கூறினார்கள்: தங் களது நோக்கம் எது என்று ஒளிவுமறைவின்றி தெளிவாக விளக்கினார்கள்.	(٩) فجلي : كشف و أوضح المقصد الذي يريده من غير تورية

10) பயண ஏற்பாடுகள் செய்து கொள்வதற்காக.	١٠) ليتأهبوا : ليستعدوا بما يحتاجون اليه في سفرهم
11) போர்த் தளவாடங்கள்	١١) الالهية : العدة
12) அவர்களின் இலக்கை: அவர்கள் எங்கு நோக்கிச் செல்ல வேண்டும் என்பதை.	١٢) بوجههم : بمقصدهم الذي يتجهون اليه
13) கனிந்திருந்தன : நன்கு பழுத்திருந்தன.	١٣) طابت : أئبعت و نضجت
14) அதிக மையல் கொண்டிருந்தேன்.	١٤) أصعر : أميل
15) (காலையில் புறப்பட)லாலேன்.	١٥) طفقت : جعلت ، وهي من أفعال الشروع التي ترفع الاسم وتنصب الخبر
16) முயற்சி : பயண முன்னேற்பாடுகளைக் கவனித்தல்	١٦) الجد : الاجتهاد في أمر السفر و شؤونه
17) என் பயண ஏற்பாடுகள்: பயணத் தேவைகள்	١٧) جهازي : حاجات السفر
18) இழித்துக் கூறப்பட்டவன்: தீனை கடைப்பிடித்து வாழ்வதில் பழிப்புக்குள்ளானவன். குறை கூறப்பட்டவன்.	١٨) مغموصا : مطعونا في دينه
19) அவருடைய வேஷ்டியும் மேலங்கியும் : அல்பரகது: கோடுகள் இடப்பட்ட யமன் தேசத்து ஆடைகள்.	١٩) برداه : مئني برد وهي الازار أو الرداء والبرود ثياب من اليمن فيها خطوط
20) (தம் ஆடைகளின்) வலது - இடது பக்கங்கள் : இந்த வாக்கியம் தற்பெருமையைச் சுட்டக் கூடியதாகும்.	٢٠) عطفيه : جانيه ، الجملة كناية عن العجب و الكبر
21) வெள்ளாடை அணிந்தவர்.	٢١) مبيضا : لابسا البياض
22) கானல் அவருடன் அகைக்கிறது: மனிதனுக்கு, கடுமையான வெயில் நேரத்தில் - தூரத்தில் தண்ணீர் போன்று தென்படுகிற ஒன்றாகும்.	٢٢) يزول به السراب : يتحرك، و السراب ما يظهر للانسان من بعد كالماء وقت اشتداد الحر
23) அவரைக் குறை பேசினார்.	٢٣) لمزه : طعن فيه
24) திரும்பக்கூடியவர்.	٢٤) قافلا : راجعا
25) எனது கவலை: கடுந்துயரம்	٢٥) بئني : البئ أشد الحزن
26) இதோ! வந்து விட்டார்கள்: நெருங்கி வந்து விட்டார்கள்.	٢٦) أظل قادما : أقبل و دني
27) அகன்றுவிட்டது: நீங்கியது, போய்விட்டது.	٢٧) زاح : زال و ذهب
28) உறுதி கொண்டேன்: உறுதியான எண்ணம் கொண்டேன்.	٢٨) أجمعت : عزمت

29) வாங்கியிருந்தாய் : விலைக்கு வாங்கியிருந்தாய்.	٢٩) ابتعت : اشتريت
30) ஓட்டகம்: அள்ளஹர் என்பது, பயணத்திற்கு பயன்படும் ஓட்டகம்.	٣٠) ظهرك: الظهر الابل التي تركب
31) என் மீது கோபம் கொள்வீர்.	٣١) تجد علي : تغضب
32) அல்லாஹ் அளிக்கும் நல்ல முடிவை: என் பாவ மன்னிப்புக் கோரிக் கையை ஏற்பது, என் மீது நபியைத் திருப்தி அடையச் செய்வது மூலம் அல்லாஹ் எனக்கு வைத்திருக்கும் நல்லமுடிவை	٣٢) عقي الله عز وجل : أن يعقني الله خيرا بتوبته علي و ارضاء نبيه ﷺ عني
33)என்னை நச்சரிப்பார்கள்: என்னைக் கடுமையாகப் பழிப்பார்கள்.	٣٣) يؤنوني : يلوموني أشد اللوم
34) முன்மாதிரி	٣٤) أسوة : قدوة
35) அந்நியமானதாகிவிட்டது: மாறி விட்டது.	٣٥) تنكرت : تغيرت
35) அடங்கிக்கிடந்தார்கள்: பணிந்தார்கள், தணிந்தார்கள்.	٣٥) فاستكانا : ذلاً و خضعا
36)மூன்று பேரில் வயதில் கூழியவன்.	٣٦) أشب القوم : أصغرهم
37) அவர்களில் வலிமை மிக்கவன்	٣٧) أجلدتهم : أقواهم
38) ஓரக்கண்ணால் அவர்களைப் பார்ப்பேன்: ரகசியமாக அவர்களைப் பார்ப்பேன்.	٣٨) أسارقه النظر : أنظر اليه في خفية
39) புறக்கணிப்பு: வெறுத்தொதுக்கும் நிலை	٣٩) جفوة : أعراض
40) உயரே ஏறினேன்.	٤٠) تسورت : علوت سورا
41) தோட்டம்	٤١) حائط : بستان
42) என்கண்கள் கண்ணீர் வடித்தன: கண்களில் நீர் பெருக் கெடுத்தன!	٤٢) فاضت عيني : كثرت دموع عيني
43) வந்தவழியே திரும்பினேன்.	٤٣) توليت : رجعت من حيث أتيت
44) விவகூயி: நபதி என்று செஷால்லப் பட்டிருப்பது, அவர் தண்ணீர் குறித்து ஆய்வு (இஸ்தின்பாத்) செஷய்கிறார் என்பதனாலாகும்.	٤٤) نَبَطِي : فلاح ، سمي به لأنه يستنبط الماء أي يستخرجه
45) உம்மை உபசரிப்போம்: சஞ்சலத்தைக் குறைப்போம்.	٤٥) نواسك : من المواساة أي تخفف عنك
46) முஹாஜிர்கள்: மக்காவைத் துறந்து மதீனாவுக்கு ஹஜ்ரத்தை மேற்கொண்டவர்கள். பிறந்த நாட்டைத் துறத்தல் என்பதுடன் நபியவர்களுக்கு உதவியும் செய்தவர்கள்.	٤٦) المهاجرون : هم الذين هاجروا من مكة الي المدينة فجمعوا في ذلك بين الهجرة و مفارقة الوطن و بين نصره النبي ﷺ

47) அன்ஸார்கள்: மதீனா வாழ் முஸ்லிம்கள். நபியவர்களுக்குப் புகலிடம் நல்கிப் பேருதவி புரிந்தவர்கள். தங்களையும் மனைவி - மக்களையும் பாதுகாப்பது போல் பாதுகாத்து இஸ்லாத்தின் அரணாய்த் திகழ்ந்தவர்கள்!	٤٧) الانصار: هم أهل المدينة الذين آووا النبي ﷺ و نصروه و معوه لهم يجمعون منه نساءهم و أبناءهم
48) நயவஞ்சகர்கள்: உள்ளத்தில் ஒன்றை மறைத்து வைத்துக்கொண்டு வெளியே வேறொன்று பேசுபவர்கள். இறைநிராகரிப்பை உள்ளத்தில் மறைத்து நம்பிக்கையாளர்கள்போல் நடப்பவர்கள்.	٤٨) المنافقون : الذين يظهران خلاف ما يخفون – يخفون الكفر و يظهران الايمان

الاسئلة - கேள்விகள்

- 1) தபூக் போருக்குப் புறப்படவிடாமல் நயவஞ்சகர்களைத் தடுத்தது எது?
- 2) பற்று யுத்தத்தின் பின்னணியைச் சுருக்கமாக விளக்கவும்.
- 3) நபி (ஸல்) அவர்கள் ஏதேனும் போருக்குப் புறப்பட நாடினால் மறைத்தே பேசுவார்கள் என்பதை விளக்குக.
- 4) கஅப் (ரலி) அவர்கள் தபூக் நோக்கிப் புறப்படாமல் ஏன் தாமிதமானார்? எப்படித் தாமதமானார்?
- 5) நபி (ஸல்) அவர்கள் தபூக்கை அடைந்த பிறகு தூரத்தில் வெள்ளைவெள்ளேரென ஆடை அணிந்து கானல் அசைவதுபோல் வந்து கொண்டிருந்தவர் யார்? அவரைக் குறித்து கஅப்(ரலி) கூறியது என்ன?
- 6) கஅப் (ரலி) அவர்களைப் போல் தபூக்கில் கலந்துகொள்ளாமல் மேலும் இரு தோழர்கள் பின்தங்கினார்கள்., அவர்களைக் குறித்து கஅப் அவர்கள் கூறியதன் கருத்தை விளக்கவும்.
- 7) கஅப் (ரலி) அவர்களுக்கும் அபூ கதாதா (ரலி) அவர்களுக்கும் நடந்த உரையாடல் என்ன, அதிலுள்ள படிப்பினைகள் என்ன?
- 8) கஸ்ஸான் கொடுத்துனுப்பிய கடிதம் பற்றிய செய்தி என்ன? கஅப் (ரலி) அவர்கள் அளித்த பதில் என்ன? அதிலுள்ள படிப்பினைகள் என்ன?
- 9) ஐம்பது நாட்கள் வரை நீடித்த ஊர்க்கட்டுப்பாட்டின்பொழுது வஹி இறங்குவது தாமதமானதன் தத்துவம் என்ன?
- 10) அம்முன்று தோழர்களின் மனைவியர் தொடர்பாக நபி (ஸல்) அவர்கள் பிறப்பித்த புதிய கட்டளை என்ன? அதனால் ஏற்பட்ட விளைவுகள் என்ன?
- 11) ஊர்க்கட்டுப்பாடு விதிக்கப்பட்டிருந்த காலகட்டத்தில் அம்முன்று தோழர்களும் அனுபவித்த துன்பங்களை விளக்கவும்.
- 12) பனூ குறைளா போர் எப்பொழுது நடைபெற்றது? - எந்த விவகாரத்தில் தீர்ப்பளிக்கும் பொறுப்பு ஸஅத் பின் முஆத் (ரலி) அவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது?
- 13) கஅப் (ரலி) அவர்கள் தங்களது தவறுக்குப் பரிகாரமாகவும் அல்லாஹ் அளித்த மன்னிப்புக்கு நன்றியாகவும் என்னென்ன செய்தார்கள்?
- 14) வாய்மையான தோழர்களுக்கு இத்தகைய கடுமையான தண்டனை கொடுக்கப்பட்டதன் நோக்கம் என்ன?
- 15) இந்நிகழ்ச்சியில் நயவஞ்சகர்களின் நிலைமை என்ன? குர்ஆன் வசனம் அவர்களை எவ்வாறு சுட்டிக் காட்டுகிறது?
- 16) முஹாஜிர்கள், அன்ஸார்கள், நயவஞ்சகர்கள் இம்முன்று வார்த்தைகள் பற்றி விளக்கம் எழுதவும்.

இதனை விடவும் சிறந்த பாவமீட்சி உண்டா?

۲۲ - وَعَنْ أَبِي نُجَيْدٍ - بِضَمِّ التَّوْنِ وَفَتْحِ الْجِيمِ - عِمْرَانَ بْنِ الْحُصَيْنِ الْخُرَاعِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ امْرَأَةً مِنْ جُهَيْنَةَ أَتَتْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ وَهِيَ حُبْلَى مِنَ الرَّئِي ، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَصَبْتُ حَدًّا فَأَقِمُّهُ عَلَيَّ، فَدَعَى نَبِيُّ اللَّهِ ﷺ وَلَيْهَا فَقَالَ: أَحْسَنْ أَلَيْهَا ، فَأَذَا وَضَعْتَ فَأَتِنِي، فَفَعَلَ فَأَمَرَ بِهَا نَبِيُّ اللَّهِ ﷺ فَشَدَّتْ عَلَيْهَا ثِيَابَهَا ، ثُمَّ أَمَرَ بِهَا فَرُجِمَتْ ، ثُمَّ صَلَّى عَلَيْهَا فَقَالَ لَهُ عُمَرُ: تُصَلِّي عَلَيْهَا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَقَدْ زَنَتْ؟ قَالَ: لَقَدْ تَابَتْ تَوْبَةً لَوْ قُسِمَتْ بَيْنَ سَبْعِينَ مِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ لَوَسِعَتْهُمْ، وَهَلْ وَجَدْتَ أَفْضَلَ مِنْ أَنْ جَادَتْ بِنَفْسِهَا لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ؟! - رواه مسلم .

ஹதீஸ் 22

இம்றான் ஹு ஸைன் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: "ஐ ஹைனா என்ற குலத்தைக் கூடி சேஷர்ந்த ஒருபெண்மணி நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்தாள். அவள் விபக்ஷக்ஷாரத்தில் ஈடுபட்டதினால் கருவுற்றிருந்தாள். அவள் கூஷான்னாள்: அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் தண்டனை பெறும் அளவுக்குத் தவறு கூடியது விட்டேன். என் மீது தண்டனை நிறைவேற்றங்கள்.

நபி(ஸல்) அவர்கள் அந்தப் பெண்ணின் பொறுப்பாளரை அழைத்தார்கள். அவரிடம் சொன்னார்கள்: நீர் இவளிடம் மிகவும் நல்ல முறையில் நடந்து கொள்ளும். குழந்தை பெற்றெடுத்ததும் இவளை என்னிடம் அழைத்து வாரும்.

அவ்வாறே அவளுக்குக் குழந்தை பிறந்ததும் அவளை நபியவர்களிடம் அழைத்து வந்தார் அவர். அவளது விஷயத்தில் நபி (ஸல்) அவர்கள் கட்டளை பிறப்பித்தார்கள். அவள் மீது அவளுடைய ஆடைகள் கட்டப்பட்டன. பிறகு கல்லெறிந்து அவளைக் கொல்லுமாறு நபியவர்கள் கட்டளையிட்டார்கள். அவ்வாறே செய்யப் பட்டது. பிறகு நபியவர்கள் அந்தப் பெண் ணுக்கு ஜனாஸா தொழுகை நடத்தினார்கள்.

அப்பொழுது உமர்(ரலி) அவர்கள் கேட்டார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதரே! இவள் விபச்சாரம் செய்தவள் ஆயிற்றே! இவளுக்காகவா நீங்கள் ஜனாஸா தொழுகை நடத்துகிறீர்கள்?

அதற்கு நபி(ஸல்) அவர்கள் சொன்னார்கள்: இந்தப் பெண்மணி தேடிக்கொண்டது எத்தகைய பாவமீட்சி யெனில், அதனை மதீனத்து முஸ்லிம்களில் எழுபது பேருக்குப் பங்கீடு செய்தால் அவர்கள் அனைவருக்கும் அது போதுமாகிவிடுமே! அல்லாஹ்வின் வழியில் தனது உயிரையே இவள் ஈந்து விட்டாளே! இதனைவிடவும் சிறந்த நிலையொன்றை நீர் கண்டுள்ளீரா என்ன? " (நூல் : முஸ்லிம்)

التسريح - தெளிவுரை

பாவமீட்சி தேடுவது கடமை என்பதையும் வாய்மையான பாவமீட்சியின் பயனையும் கூறும்படியும் இந்த அரிய நிகழ்ச்சி அழகாய் உணர்த்துகிறது.

அன்றைய அறியாமைக் காலத்து மக்களின் வாழ்க்கை மிகவும் சீரழிந்திருந்தது. மிருக நிலையொத்தது என்று கூறும் அளவு மிகவும் தரம் தாழ்ந்திருந்தது. விபச்சாரம் போன்ற மானக்கேடான செயல்களும் கொலை பாதகங்களும் மது - சூதுபோன்ற கொடிய பாவங்களும் மக்களின் பார்வையில் சர்வ சாதாரணமாகி விட்டிருந்தன!

இந்நிலையில்தான் தீனும் இஸ்லாமெனும் இறைமார்க்கம் இறையருட் போதனைகளுடன் இத்தரணியில் ஒளிவீசிக்கொண்டு உதித்தது! மக்களின் இதயங்களை ஓரீறை நம்பிக்கையிலும் தூய்மைமிக்க இறைவழிபாட்டிலும் நிலைகொள்ளச் செய்தது! மறுவுலகம் பற்றிய அச்சத்தை அவற்றில் ஆழப்படுத்தது! அதன் பயனாய் அறியாமையின் அடிப்படையிலான அநாச்சாரங்களும் வழிகேடுகளும் அழிந்தன. மனித வாழ்வில் தீமைகள் மாய்ந்து அமைதி தவழந்தது., நன்மைகள் மலர்ந்தன!

இஸ்லாம் வழங்கிய இத்தகைய சீர்திருத்தத்தின் உச்சநிலையும் ஆச்சரியமும் என்னவெனில், பாவத்தில் வீழ்ந்த சிலர் தாமாகவே முன்வந்து தவறை ஒப்புக்கொண்டுத் தம் மீது தண்டனை நிறைவேற்றமாறு வேண்டினார்கள் என்பதுதான்!

இதோ! விபச்சாரத்தில் ஈடுபட்டுக் கர்ப்பம் தரித்த மதீனத்து மாகு ஒருத்தி, செய்த குற்றத்தை ஒப்புக் கொள்கிறாள்., அதற்கான தண்டனையைத் தாருங்கள் என்று கேட்கிறாள். என்ன தண்டனை? அதனை நன்றாகத் தெரிந்து கொண்டுதான் கேட்கிறாள். திருமணமானவர்கள் விபச்சாரம் செய்வதுவிட்டால் கல்லால் அடித்துக் கொல்லவேண்டுமென்பதுதான் அது! அந்தத் தண்டனையைத்தான் தேடி வருகிறாள். தண்டனை பெற்றால்தான் இறைவன் அக்கொடிய பாவத்தை மன்னிப்பான் எனும் உறுதியுடன் வருகிறாள். இஸ்லாத்தின் வரலாற்றைத் தவிர வேறெங்கும் இதற்கு நிகரான நிகழ்ச்சியை நாம் காண்பது அரிது!

விபச்சாரம் போன்ற சமூக விரோதச் செயல்களுக்குக் கடும் தண்டனை கொடுக்கத்தான் வேண்டுமென்பது இஸ்லாமிய ஷரீஅத்தின் உறுதியான தீர்ப்பாகும். இந்த அளவுக்குத் தண்டனையும் எச்சரிக்கையும் இல்லையெனில், மக்களிடையே பாவகூடுதல்களும் ஒழுக்கச்சீரழிவுகளும் பெருகி விடும்! பிறகு அவற்றை யாராலும் தடுத்து நிறுத்த முடியாமலாகி இறுதியில் அது மனித குலத்தின் அழிவுக்கும் நாசத்திற்கும் வழி வகுத்து விடும்!

ஒழுக்கச் சிதைவுகளில் இருந்தும் நாசத்திலிருந்தும் மனித குலத்தைக் காப்பதே- இஸ்லாமியக் குற்றவியல் கூட்டத்தின் குறிக்கோள் என்பதுதான் - தண்டனையை நிறைவேற்றுவதில் நபியவர்கள் மேற்கொண்ட மென்மையான போக்கும் இங்கு சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருப்பது நம் கவனத்திற்கு உரியதாகும்.

ஆம்! அந்தப்பெண் மீது-அவள் கர்ப்பத்துடன் உள்ள நிலையிலேயே தண்டனை நிறைவேற்றாமல் குழந்தை பெற்றெடுக்கும் வரை பிற்படுத்துமாறு நபியவர்கள் கட்டளையிடுகிறார்கள். காரணம், அவள் செய்த தவறுக் காக வயிற்றிலுள்ள கிழிவின உயிர் பறிக்கப்படக்கூடாது என்பதற்காகத்தான்!

மேலும் பாருங்கள்! அந்த இடைபட்ட காலத்தில் அவளை ஏசுவோ கேவலமாகப் பேசுவோ கூடாது என்றும் நல்லமுறையில் அவளிடம் நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்றும் நபி (ஸல்) அவர்கள் கட்டளையிடுகிறார்கள்.

குழந்தை பிறந்தபின் அவள்மீது தண்டனை நிறைவேற்றியபோது அவள் மீது அவளுடைய ஆடைகளை நன்கு சுற்றிக்கட்டுமாறு கட்டளை இட்டதற்குக் காரணமும் அவளது கண்ணியம் காக்கப்படவேண்டும் என்பதே! அவளுடைய உடலுறுப்புகள் வெளிப்படக் கூடாதென்பதே!

மேலும் அந்தப் பெண்ணுக்கு மரண தண்டனை நிறைவேற்றப்பட்ட பின்பு அவளுக்கு ஜனாஸா தொழுகை நடத்தப்பட்டது, ஜனாஸா தொழுகை என்பது என்ன? இறந்தவரின் பாவமன்னிப்புக்காகவும் சுவனப் பேற்றிற்காகவும் அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தனை செய்வதும் அதற்காக மேற்கொள்கிற வழிபாடும் தான் அது! நபி (ஸல்) அவர்களே இமாமாக நின்று கூட்டான முறையில் அதனை நிறைவேற்றினார்கள்!

அப்பொழுது உமர்(ரலி)அவர்கள், இவள் விபச்சாரம் செய்தவளாயிற்றே., இவளுக்காகவா நீங்கள் ஜனாஸா தொழுகை நடத்துகிறீர்கள்? என்று கேட்ட பொழுது நபி (ஸல்) அவர்கள் அளித்த பதில் ஆழ்ந்து சிந்திக்கத்தக்க ஒன்றாகும். இஸ்லாத்தின் நடுநிலைப் பார்வையையும் அதன் வழிகாட்டல் இம்மை - மறுமை எனும்

இருவகை நலன்களையும் உள்ளடக்கிய தென்பதையும் இஸ்லாமிய ஷரீஅத்தின் நீதி மற்றும் குற்றவியல் சட்டங் களின் அடிப்படையையும் தூரநோக்கையும் அது தெளிவுபடுத்துகிறது.

அந்தப் பெண்மணி தானாகவே வந்து குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டு அதற்குரிய தண்டனையைத் தாங்கிக் கொள்கிறாள். அந்த அளவுக்கு வாய்மையானது - தூய்மையானது அவள் மேற்கொண்ட தெளபா -பாவ மன்னிப்பு! அதனால்தான் அது எழுபது பேருடைய பாவமன்னிப்புக்குச் சமமானது என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் புகழ்ந்து கூறினார்கள்!

ஆம்! அளிக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு கால அவகாசத்தின் பிறகும் அவள் தண்டனையைத் தேடித்தான் வருகிறாள்! எந்தக் கட்டத்திலும் அவள் எவ்விதத் தில்லுமுல்லும் செய்யவில்லை., திரிபுவாதம் பேசவில்லை! அவளது உள்ளத்தில் நிறைந்திருந்தது, உறுதியான (ஈமான்) இறை நம்பிக்கைதான்! அத்துடன் - உலகத் தண்டனை எவ்வளவு கடுமையான தாயினும் மறுமைத் தண்டனைக்கு எதிரில் மிகவும் சாதாரணமானதே! தாங்கிக் கொள்ள முடியாதது - சகித்துக் கொள்ள இயலாதது - மறுமையில் இறைவன் கொடுக்கும் தண்டனை தான் என்கிற ஆழமான இறையகூச்சுமும் ஞானமும் தான் இருந்தது!

அதனால்தான், இப்பாருலகம் முழுவதையும் படைத்தாரும் ஆற்றல்மிக்க அல்லாஹ்வின் பேராற்றலுக்கு முன்னிலையில் தன்னையே - தன்னுயிரையே ஒப்படைத்தாள்., அந்த ஸஹாபிப் பெண்மணி! ரலயல்லாஹு அன்ஹா (அந்தப் பெண்மணியை அல்லாஹ் பொருந்திக் கொள்வானாக)

இந்நபிமொழியின் மூலம் தெரிவது என்னவெனில், விபச்சாரம் செய்த ஒருவன், தன்னைத்தானே இழிவு படுத்தும் நோக்கமின்றி - முஸ்லிம்களின் தலைவரிடமோ பொறுப்பாளரிடமோ வந்து குற்றத்தை ஒப்புக் கொண்டு தன் மீது தண்டனை நிறைவேற்றுமாறு கோரினால் அது பழிப்புக்கோ இழிவுக்கோ உரிய செயல்ல! ஆனால் விபகூச்சாரம் செய்தவன் எல்லோரிடமும் அதைச் சொல்லிக் காட்டிக்கொண்டு திரிவதும் தனக்குத்தானே இழிவைத் தேடிக்கொள்வதும் கூடாது. இப்படிச் செய்வவனுக்கு மன்னிப்பே கிடையாது.

ஏனெனில் நபி (ஸல்) அவர்கள் சொன்னார்கள்: என் சமுதாயத்தார் எல்லோரும் மன்னிப்புக்குரியவர்களே., ஆனால் பகிரங்கப்படுத்துபவர்களைத் தவிர! பகிரங்கப்படுத்துபவர்கள் யார் என்று தோழர்கள் கேட்டார்கள். அதற்கு நபியவர்கள் சொன்னார்கள்: எவர்கள் பாவம் செய்து பிறகு அல்லாஹ் அவர்களது விஷயத் தில் அதனை மறைத்திருக்கும் நிலையில் காலையில் எழுந்து அதனை அனைவரிடமும் அறிவித்துக்கொண்டு திரிகிறார்களோ அவர்கள்தாம்” (நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

இன்று சமுதாயத்தில் கேடுகெட்ட மனிதர்கள் கூலிரைக் காண்கிறோம். அவர்கள் பாவச்செயல்கள் புரிவது ஒருபுறம் இருக்கட்டும்., ஆனால் அதனைப் பெருமையாகச் சொல்லிக் காண்பித்துக்கொண்டு திரிகிறார்களே அதனை விடவும் மோசமான சீரழிவு வேறென்ன இருக்க முடியும்! இதனை வேரடிமண்ணோடு கெல்லி எறிவதற்குக் கடுமையான நடவடிக்கை எடுப்பது அவசியம்தானே!

இங்கு இப்படி ஒரு கேள்வி பிறக்கிறது: விபச்சாரம் செய்து விட்ட ஒரு மனிதன் நீதிபதியிடம் சென்று தெரியப்படுத்தி தனது குற்றத்தை ஒப்புக் கொண்டு தண்டனை நிறைவேற்றுமாறு கேட்பது சிறந்ததா? அதை மறைப்பது கூற்றந்ததா?

பதில்: அவன் தூய்மையான முறையில் பாவமீட்சி தேடினால் மனம் நொந்து திருந்தினால் மீண்டும் அந்தப் பாவத்தில் விழுவதில்லையென உறுதியுடன் இருந்தால் அப்படிப்பட்டவன் நீதிபதியிடம் செல்லாமல் இருப்பதே சிறந்தது. தனது குற்றத்தைத் தெரிவிக்காமல் இருப்பதே நல்லது. தனக்கும் அல்லாஹ்வுக்கும் உள்ள ரகசியமாக அதனை ஆக்கிடவேண்டும். வாய்மையான முறையில் பாவமீட்சி தேடுபவனை அந்தக் கருணை மிக்க இறைவன் மன்னித்துவிடுவான்!

ஆனால் மீண்டும் அந்தப் பாவத்தில் விழலாமென அவன் அஞ்சினால் - தனது பாவமீட்சி தூய்மையானதல்ல எனத் தெரிந்தால் இத்தகைய மனிதன் நீதிபதியிடம் சென்று குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டு தண்டனையைக் கோரிப் பெறுவதுதான் சிறந்தது.

அறிவிப்பாளர் அறிமுகம்

இம்ரான் பின் ஹு ஸைன் (ரலி) அவர்கள்

இம்ரான் பின் ஹு ஸைன் அவர்களின் குறிப்புப் பெயர் அபூ நுஜைத் என்பதாகும். சிறப்புமிக்க நபித் தோழர்களில் ஒருவராகிய இவர்கள் ஃபிக்ஹு கூட்டம் அறிந்தவர்களும் கூட! இவர்கள் இஸ்லாத்தைத் தழுவி யது கைபர் போர் நடைபெற்ற ஆண்டில்! நபி(ஸல்) அவர்களுடன் பல போர்களில் கலந்துகொண்டார் கள். இவர்களிடம் இருந்து 180 நபிமொழிகள் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன. பலராவில் குடியேறிய அன்னார் அங்கேயே ஹஜ்ரீ 53 ஆம் ஆண்டு மரணம் அடைந்தார்கள்.

அருஞ்சொற்கள் - شرح الكلمات

1) ஜு ஹைனா என்ற கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த பெண்மணி: ஸஹீஹ் முஸ்லிமில், ஃகாமித் என்ற குலத்துப் பெண் என்று உள்ளது. அது ஜு ஹைனாவின் ஒரு குலம்தான்!	(1) امرأة من جهينة : وعند مسلم من غامد وهي بطن من جهينة
2) தண்டனைக்குரிய குற்றம் ஒன்றைச் செய்து விட்டேன்.	(2) أصبت حدا : فعلت ما يعاقب عليه بحد
3) கட்டப்பட்டது: ஆடைகளால் அவளை மறைத்துச் சுற்றி அவற்றின் ஓரங்கள் கட்டப்பட்டன.	(3) فشدت : جمعت أطرافها لتستر
4) நபியவர்களிடம் உமர் கேட்டார்கள்: இதில் தத்துவம் என்ன என்று விளக்கம் கேட்டார்களே தவிர மறுக்கும் முறையிலல்ல!	(4) فقال له عمر : مستجليا للحكمة و ليس منكرا
5) எழுபது பேர்களுக்கு: பாவம் செய்த எழுபது பேர்களுக்கு!	(5) سبعين : من العصاة
6) அது அவர்களுக்குப் போதுமாகி விடும்: அவர்களுடைய பாவங்களை அகற்றுவதற்கு!	(6) لوسعتهم : لكفتهم في رفع آثامهم
7) தன்னுயிரையே ஈந்து விட்டாள்: அல்லாஹ்வின் உவப்பைப் பெறுவதற்காக தன் உயிரையே தியாகம் செய்து விட்டாள்.	(7) جادت بنفسها : بذلتها لمرضاة الله تعالى

கேள்விகள் ~ الأسئلة

- 1) விபச்சாரம் போன்ற சமூக விரோதச் செயல்களுக்கு இஸ்லாமிய ஷரீஅத் கடும் தண்டனை கொடுப்பதன் தத்துவம் என்ன?
- 2) இஸ்லாமிய சன்மார்க்கமும் அதன் ஷரீஅத் சட்டங்களும் இன்றைய உலகிற்கு எந்த அளவு தேவையாய் உள்ளன என்பதைச் சுருக்கமாக விளக்கவும்.
- 3) இந்நிகழ்ச்சியில் உமர் (ரலி) அவர்கள் ஏன் அவ்வாறு கேள்வி கேட்டார்கள்? அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள் அளித்த பதிலின் தத்துவம் என்ன?

இருவரும் சுவனம் சென்றனர்!

۲۳ - وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا : أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ : لَوْ أَنَّ لَابْنَ آدَمَ وَادِيًا مِنْ ذَهَبٍ أَحَبَّ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَادِيَانِ ، وَلَنْ يَمْلَأَ فَاهُ إِلَّا التُّرَابُ ، وَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيَّ مَنْ تَابَ { متفق عليه

ஹதீஸ் 23

இப்பனு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் அருளினார்கள்: ஆதத்தின் மகனுக்கு ஓர் ஓடை நிறைய தங்கம் கிடைத்தால் இரண்டு ஓடைகள் நிறைய தங்கம் வேண்டும் என்று விரும்புகிறான். அவனது வாயை மண்ணைத்தவிர வேறெதுவும் நிரப்பப் போவதில்லை! எவர் பாவமீட்கூடி தேடி அல்லாஹ்வின் பக்கம் மீளுகிறாரோ அவருக்கு அல்லாஹ் மன்னிப்பு வழங்குகிறான் ” (நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

۲۴ - وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ : يَضْحَكُ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى أَلَى رَجُلَيْنِ يَقْتُلُ أَحَدُهُمَا الْآخَرَ يَدْخُلَانِ الْجَنَّةَ ، يُقَاتِلُ هَذَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلُ ، ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَى الْقَاتِلِ فَيُسَلِّمُ فَيَسْتَشْهَدُ { متفق عليه

ஹதீஸ் 24

அபூ ஹு ரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: ரஸூலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்கள் அருளினார்கள்: இந்த இரண்டு மனிதர்களைப் பார்த்து அல்லாஹ் சிரிக்கிறான். அவர்களில் ஒருவர் இன்னொருவரைக் கொல் கிறார். பிறகு இருவரும் சுவனம் செல்கிறார்கள். - ஒருவர் அல்லாஹ்வின் வழியில் போர் புரிகிறார். கொல்லப் படுகிறார். பிறகு கொலைசெய்தவர் தளபா -பாவமீட்சி தேடி மீளவே அவருக்கு அல்லாஹ் மன்னிப்பு வழங்கி கருணை பொழிகிறான். அவர் இஸ்லாத்தைத் தழுவுகிறார். பிறகு அவரும் (இறைவழிப் போரில் கொல்லப் பட்டு) ஷஹீதாகிறார்!” (நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

التشريح- தெளிவுரை

இந்த இரண்டு நபிமொழிகளும் பாவமீட்சி பற்றி விளக்குகின்றன. மனிதன் எவ்வளவு பெரிய பாவங்கள் செய்கிறானோ திருந்தி, மனம் வருந்தி, வாய்மையுடன் தளபா- பாவமீட்சி தேடினால் அவனை அல்லாஹ் மன்னித்து விடுகிறான் என்பதே இவற்றின் மையக் கருத்தாகும்.

குர்ஆனும் ஓரிடத்தில் இதனையே எடுத்துரைக்கிறது: (கருணைமிக்க இறைவனின் உண்மையான அடியார் களாகிய) அவர்கள் அல்லாஹ்வுடன் வேறெந்தத் தெய்வத்தையும் அழைப்பதில்லை. மேலும் (கொலைசெய்யக் கூடாதென) அல்லாஹ்வினால் தடைசெய்யப்பட்ட எந்த உயிரையும் நியாய மின்றி கொலை செய்வதில்லை. மேலும் விபச்சாரம் செய்வதில்லை. இந்தக்ஷ செயல்களைச் செய்தவன் யாராயினும் அவன் தன் பாவத்திற் கான கூலியைப் பெற்றே தீருவான். மறுமை நாளில் அவனுக்கு இரட்டிப்புத் தண்டனை கொடுக்கப்படும். மேலும் அவன் இழிவுக்குரியவனாய் அதிலேயே என்றென்றும் வீழ்ந்துகிடப்பான். ஆனால் (இந்தப் பாவங்களுக்குப் பிறகு) எவன் மன்னிப்புக் கோரி, இறைநம்பிக்கை கொண்டு நற்செயலும் செய்யத் தொடங்கினானோ அவனைத் தவிர! இத்தகையவர்களின் தீமைகளை அல்லாஹ் நன்மைகளாக மாற்றி விடுகிறான். அல்லாஹ் பெரிதும் மன்னிப்பவ னாகவும் கிருபைமிக்க வனாகவும் இருக்கிறான்” (25 : 68 - 70)

முதல் ஹதீஸின் கருத்து இதுதான்: மனிதன் பணத்தின் மீது பேராசை கொண்டவன். அவனிடத்தில் பணம் அபரிமதமாகவே இருந்தாலும் இன்னும் பணம் வேண்டும்., இன்னும் பணம் வேண்டும் என்றுதான்

பேராசைப்படுகிறான்! பணத்தாசை மரணம் வரையிலும் அவனைத் தொடர்கிறது! அவனது வாயை மண்ணைத் தவிர வேறெதுவும் நிரப்பப் போவதில்லை என்கிற வார்த்தை சுட்டிக்காட்டுவது இதையே! - எவ்வாறாயினும் பாவமீட்சி தேடி அல்லாஹ்வின் பக்கம் அவன் மீளவேண்டுமென நபி (ஸல்) அவர்கள் ஆர்வமுட்டுகிறார்கள்.

ஏனெனில் பேராசையுள்ள மனிதன் பணத்திற்காகத் தவறான வழிகளின் மூலம் வருவாய் ஈட்ட தயங்குவதில்லை. பணம்தான் அவனுக்கு முக்கியம்! இந்த நோய்க்கு மருந்தென்ன? வாய்மையான முறையில் பாவ மன்னிப்புத் தேடிக்கொள்வதே அதன் அருமருந்தாகும்.

ஆம்! மனிதன் திருந்திவிட்டால், மனம் வருந்தி பாவமன்னிப்புத் தேடி விட்டால் அல்லாஹ்விடம் அதற்கு மன்னிப்பு உண்டு. பொருளீட்டுவது தொடர்பான பாவமாக இருந்தாலும் சரியே!

இரண்டாவது ஹதீஸின் கருத்து இதுதான்: இறைநிராகரிப்பாளன் தனது நிராகரிப்புப் போக்கை கைவிட்டு பாவமீட்சி தேடினால் - இஸ்லாத்தை ஏற்றால் அல்லாஹ் அவனுக்கு மன்னிப்பு வழங்குகிறான். ஒரு முஸ்லிமை அவன் கொலை செய்திருந்தாலும் சரியே! ஏனெனில் புதிதாக இஸ்லாத்தைத் தழுவுதல் என்பது முந்தைய பாவங்கள் அனைத்தையும் மாய்த்து விடுகிறது!

அந்த இருமனிதர்களைப் பார்த்து அல்லாஹ் சிரிப்பதற்குக் காரணம் இதுதான்: உலகில் அவ்விருவரிடையே கடுமையான பகையை இருந்தது. கொலை செய்யும் அளவுக்கு ஒருவரை ஒருவர் வெறுத்தனர். பிறகு ஷஹீத் (இறைவழிப்போரில் இறந்த தியாகி) எனும் அந்தஸ்தில் அவ்விருவருமே சுவனம் சென்றுவிட்டனர்! பரஸ்பரம் நேசம் கொள்ளக்கூடியவர்களாய் மாறி விட்டனர். ஏனெனில் சுவனம் சென்ற பிறகு அவர்களின் உள்ளத்தில் இருந்த பகையை அல்லாஹ் மாற்றிவிடுகிறான். சுவனம் புகுந்த அனைவரும் ஒருவரை ஒருவர் நேசிக்கக் கூடியவர்களாய் ஆகி விடுகிறார்கள்! பொறாமை, பகையை போன்ற எவ்விதமான இழிக் குணங்களும் இல்லாத தூயநிலை அடைந்து விடுகிறார்கள்!

சுவன வாசிகளின் யதார்த்த நிலை பற்றி குர்ஆன் ஓரிடத்தில் இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறது: அவர்களின் உள்ளங்களில் படிந்திருந்த குரோதங்களை நாம் அகற்றி விடுவோம். அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் சகோதரர்களாய் கட்டில்களில் எதிரெதிரே அமர்ந்திருப்பார்கள் " (15: 47)

شرح الكلمات - அருஞ்சொற்கள்

1) ஓடை நிறைய	١) واديا : ملء واد .
2) அவனது வாயை மண்ணைத் தவிர வேறு எதுவும் நிரப்பப் போவதில்லை: மரணம் வரையிலும் பேராசைக் காரணாகவே இருப்பான். அவனது அடக்கத்தலத்தின் மண்தான் அவனது வாயைப் நிரப்பப் போகிறது!	٢) لن يملأ فاه الا التراب: لا يزال حريصا حتى يموت و يملأ جوفه من تراب قبره
3) சிரிக்கிறான்: இது எப்படிப்பட்டது என்பதை அல்லாஹ்தான் மிக அறிந்தவன். சிலர் சொல்வர்: இங்கு அல்லாஹ் சிரிக்கிறான் என்பதன் கருத்து: அவ்விருவரின் செயல்பாடு நேசிக்கிறான்., பொருந்திக் கொண்டான்., அதன் பேரில் கூலியும் கொடுக்கிறான் என்பதாகும்.	٣) يضحك : الله اعلم بهذا الضحك وقيل : المراد بالضحك بالنسبة لله تعالي هنا محبته لفعلهما و الرضا عنه والثواب عليه

கேள்விகள் ~ ائلة

- 1) மனிதன் பணத்தின் மீது பேராசை கொள்வதால் ஏற்படும் கேடுகளை விளக்கவும்.
- 2) அவனது வாயை மண்ணத்தைத் தவிர வேறெதுவும் நிரப்பப் போவதில்லை என்பதன் கருத்து என்ன?
- 3) இந்த இரு மனிதர்களைப் பார்த்து அல்லாஹ் சிரிக்கிறான் என்பதன் விளக்கம் என்ன?
- 4) கொலை பாதகச் செயல் செய்தவனும் சுவனம் செல்கிறான் எனில் அதன் அடிப்படை என்ன?
- 5) அறிவிப்பாளர்கள் குறித்து நீ அறிந்துள்ள தகவல்கள் என்ன?